

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อ (ร่าง) ประกาศ
กสทช. บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ประเด็นที่ 1 ความเหมาะสมของบทกำหนดอำนาจในการบังคับใช้ (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับหลักการกำกับดูแลภายใต้ประกาศฉบับเดียว เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้และเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย

2. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

3. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสเชส จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

ข้อกำหนดเกี่ยวกับอำนาจในการบังคับใช้กฎระเบียบ (ข้อ 3) ตำแหน่ง (Position): ถูกต้องในเชิงแนวทางแต่โครงสร้างยังไม่สมบูรณ์หากไม่มีภาระผูกพันแบบอสมมาตรและอำนาจการบังคับใช้ที่ชัดเจน

ข้อ 3 ได้ขยายขอบเขตของประกาศนี้ให้ครอบคลุมกิจกรรมขายส่งและการขายต่ออย่างถูกต้อง ซึ่งช่วยจัดแหล่งที่มาของความคลุมเครือในการกำกับดูแล อย่างไรก็ตาม การขยายขอบเขตจะมีค่าน้ำหนักที่แท้จริงก็ต่อเมื่อประกาศระบุหลักเกณฑ์เชิงเนื้อหาที่เพียงพอสำหรับกิจกรรมเหล่านั้น และตามที่ระบุรายละเอียดไว้ตลอด ข้อเสนอฉบับนี้ ประกาศฉบับนี้ยังไม่มีสิ่งนั้น

สิ่งที่วิฤตกว่าคือ ข้อ 3 ไม่ได้ระบุถึงอำนาจของ กสทช. ในการออกคำสั่งเข้าถึงโครงข่ายรายบุคคลไปยัง MNO เฉพาะราย อำนาจนั้นมิได้อยู่ภายใต้กรอบกฎหมายโทรคมนาคม แต่การไม่มีระบุไว้ในประกาศนี้ทำให้ภาพการบังคับใช้กฎระเบียบขาดความชัดเจน

กสทช. ต้องระบุให้ชัดเจนในข้อ 3 ว่าจะใช้อำนาจสั่งการในกรณี:

- MVNO หรือ MVNA ที่ได้รับใบอนุญาตไม่สามารถบรรลุข้อตกลงขายส่งได้ภายในกรอบเวลาของประกาศ
- MNO ได้กำหนดเงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่ายที่ไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศ
- หรือตลาดขายส่งไม่ได้ดำเนินงานอย่างมีการแข่งขัน การเปรียบเทียบกับประเทศในจีเรีย: ข้อ 2 ของหลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC ระบุไว้อย่างชัดเจนว่ากฎเกณฑ์นี้จะเสริม พรก. และ พรก. จะมีผลเหนือกว่าในกรณีที่ข้อกำหนดขัดแย้งกัน กรอบโครงสร้างของ NCC ประกอบด้วยอำนาจการเข้าแทรกแซงและการสั่งการของคณะกรรมการอย่างชัดเจนตลอดทั้งฉบับ ไม่ใช่ในฐานะความสามารถทางกฎหมายเบื้องหลัง แต่เป็นอำนาจการดำเนินงานที่มีชื่อเรียกเฉพาะ ณ จุดกระตุ้นเฉพาะ กสทช. ควรนำแนวทางนี้มาปรับใช้

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

การแก้ไขที่แนะนำ: ข้อ 3 ต้องรวมถึง: ข้อห้ามที่ชัดเจนต่อเงื่อนไขล่วงหน้าในการเข้าถึงโครงข่ายใดๆ ที่ไม่ได้อนุมัติโดยประกาศนี้ โดยระบุชื่อข้อกำหนดเรื่องประสบการณ์เป็นการเฉพาะ; อำนาจที่ชัดเจนของ กสทช. ในการออกคำสั่งการเข้าถึงรายบุคคล; และข้อกำหนดที่ว่าเงื่อนไขใดๆ ที่กำหนดโดย MNO ซึ่งไม่มีฐานรองรับในประกาศนี้ ให้ถือเป็นโมฆะมาแต่แรกเริ่ม (void Ab initio)

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 3: อำนาจบังคับใช้กฎระเบียบ	เพิ่มอำนาจการสั่งการที่ชัดเจนของ กสทช. สั่งห้ามเงื่อนไขเรื่องประสบการณ์ตามชื่อ กำหนดให้เงื่อนไขการเข้าถึงที่ไม่ได้ รับอนุญาตเป็นโมฆะมาแต่แรกเริ่ม (void ab initio)

4. บริษัท โยโซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 2 ความเหมาะสมของนิยาม ใน (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท โทร มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

1.1 คุณระพีภัทย์ เลิศวงศ์วิรัช

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- บริษัทเห็นด้วยกับการเพิ่มคำนิยามและแบ่งประเภทผู้ให้บริการ MVNO เป็น Thin MVNO Medium MVNO และ Full MVNO แต่เห็นว่าร่างประกาศฯ ควรกำหนดสิทธิหน้าที่ และเงื่อนไขของแต่ละประเภทให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะทางเทคนิค เนื่องจากผู้ให้บริการแต่ละประเภทมีโครงข่าย อุปกรณ์ และความสามารถในการให้บริการแตกต่างกัน โดยเฉพาะ Full MVNO ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับผู้รับใบอนุญาตแบบที่สาม จึงไม่ควรใช้เงื่อนไขเดียวกับ Thin MVNO และ Medium MVNO ทั้งหมด เพราะอาจก่อให้เกิดปัญหาในการทำสัญญาและการดำเนินงานร่วมกับผู้ให้บริการ MNO

- บริษัทเห็นควรกำหนดคำนิยามและคุณสมบัติของผู้ให้บริการ MVNA ให้ชัดเจน เนื่องจากการให้บริการ MVNA มีลักษณะเป็นการขายความจุโครงข่าย (Capacity) เพื่อให้ผู้ซื้อแบ่งขายต่อได้ ผู้ให้บริการ MVNA จึงต้องมีระบบหรืออุปกรณ์สำหรับบริหารจัดการผู้ให้บริการ MVNO รายอื่น จึงมีลักษณะแตกต่างจาก Thin MVNO และ Medium MVNO และควรชี้แจงด้วยว่าการให้บริการของผู้ให้บริการ MVNA เป็น “การขายส่งบริการ” ในลักษณะใด เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกับการขายต่อบริการตามร่างประกาศฯ

- บริษัทเห็นว่า ผู้ให้บริการ Thin MVNO และ Medium MVNO สามารถขายต่อบริการได้ แต่ไม่ควรขายต่อให้ MVNO รายอื่นนำไปให้บริการภายใต้แบรนด์ใหม่ เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์หรือระบบที่เพียงพอสำหรับบริหารจัดการทราฟฟิก เลขหมาย และแบรนด์ของ MVNO รายอื่น โดยหน้าที่ดังกล่าวยังต้องอาศัยการบริหารจัดการจาก MNO ดังนั้นสำหรับ Thin MVNO และ Medium MVNO ควรกำหนดขอบเขตของคำว่า “ขายต่อบริการ” ให้ชัดเจนว่า หมายถึงการนำบริการไปประกอบเป็นบริการอื่นเพื่อจำหน่ายแก่ผู้ใช้ปลายทาง เช่น การนำซิมไปใช้ให้บริการ GPS Tracking ไม่ใช่การขายต่อให้ MVNO อีกรายหนึ่งดำเนินธุรกิจภายใต้แบรนด์ของตนเอง เนื่องจาก Thin MVNO และ Medium MVNO อาจไม่มีระบบหรืออุปกรณ์เพียงพอที่จะบริหารจัดการ MVNO รายอื่น และอาจเป็นการดำเนินการเกินขอบเขตใบอนุญาต รูปแบบการขายต่อที่ Thin MVNO และ Medium MVNO สามารถดำเนินการได้ ควรเป็นการขายบริการโดยใช้ซิมของตนเอง เช่น การขายซิมสำหรับบริการ GPS Tracking หรือบริการระบบ OTA ในตู้อัตโนมัติ ซึ่งนำซิมไปติดตั้งในอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยผู้ซื้อไม่ได้นำไปประกอบธุรกิจ MVNO ภายใต้แบรนด์ใหม่

- ส่วนผู้ให้บริการ Full MVNO มี Core Network เป็นของตนเอง จึงสามารถบริหารจัดการบริการและผู้ให้บริการภายใต้ตนได้มากกว่า ดังนั้น ร่างประกาศฯ ควรกำหนดขอบเขตการให้บริการและการขายต่อของ Thin MVNO Medium MVNO และ Full MVNO ให้ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถทางเทคนิค และลดข้อพิพาทหรือการปฏิเสธให้บริการระหว่าง MNO กับ MVNO ในทางปฏิบัติ และเสนอให้สำนักงาน กสทช. จัดทำหลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติเพิ่มเติม เพื่อกำหนดลักษณะทางเทคนิค ระบบ อุปกรณ์

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ขอบเขตการให้บริการ ตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของ Thin MVNO Medium MVNO Full MVNO และ MVNA ให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและลดปัญหาความไม่สอดคล้องในการบังคับใช้

1.2 หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

บริษัทฯ เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงคำ นิยามที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำกับดูแลและเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในการพิจารณาเข้าสู่ตลาด อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ มีความเห็นว่า กสทช. ควรกำหนดประเภทใบอนุญาตและรูปแบบการให้บริการที่ชัดเจนสะท้อนอยู่ในคำนิยามด้วย เนื่องจากรูปแบบการให้บริการ MVNO (Full / Medium/Thin MVNO) และ MVNA มีลักษณะทางเทคนิค ระดับการมีอุปกรณ์โครงข่าย ประเภทใบอนุญาตที่ได้รับ และบทบาทหน้าที่ในการให้บริการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น การกำหนดคำนิยามที่ไม่สะท้อนความเป็นไปได้ในทางเทคนิคที่ชัดเจน รวมถึงการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และมาตรการกำกับดูแลให้อยู่ภายใต้ประกาศหรือกรอบเดียวกัน จะก่อให้เกิดความไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ

บริษัทฯ ขอเรียนเสนอให้ร่างประกาศ MVNO กำหนดประเภทใบอนุญาตที่ชัดเจนในคำนิยามของ MVNO แต่ละประเภท รวมถึง MVNA ที่มีความแตกต่างทางเทคนิคในการให้บริการและการเชื่อมต่อกับโครงข่าย ของ MNO และขอเสนอให้มีแยกการกำกับดูแลที่ชัดเจนระหว่าง Thin / Medium MVNO ซึ่งเป็นประเภทบริการที่เข้าข่ายใบอนุญาตประกอบกิจการแบบไม่มีโครงข่าย และ Full MVNO/ MVNA ซึ่งบริษัทฯ เห็นว่าเข้าข่ายเป็นประเภทบริการที่เข้าข่ายใบอนุญาตประกอบกิจการแบบมีโครงข่าย

ทั้งนี้ บริษัทฯ เห็นว่า ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือนระดับ Full MVNO ซึ่งมี Core Network เป็นของตนเอง รวมถึงอุปกรณ์ HLR และสามารถบริหารจัดการโครงข่ายและทรัพยากรที่ซื้อบริการไปได้ด้วยตนเอง รวมถึง สามารถหีสประจำโครงข่ายของตนเอง และสามารถเจรจาเชื่อมต่อโครงข่ายกับผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ด้วยตนเอง ย่อมมีลักษณะการประกอบกิจการและระดับความรับผิดชอบในมาตรฐานเดียวกับผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเอง ซึ่งมีความแตกต่างจากผู้ให้บริการ MVNO ในระดับ Thin และ Medium MVNO อย่างชัดเจน ดังนั้น หากใช้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลตามประกาศฉบับเดียวกัน อาจไม่สอดคล้องกับลักษณะการให้บริการที่แท้จริง ซึ่งจะทำให้มาตรฐานของบริการโทรคมนาคมและการปฏิบัติระหว่างผู้ประกอบการในระดับของโครงข่ายเกิดความสับสนกันทั้งในทางปฏิบัติ และการบังคับใช้ในกฎระเบียบ

ในกรณีของผู้ให้บริการ MVNA บริษัทฯ ในฐานะผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีความเห็นว่า ผู้ให้บริการ MVNA ซึ่งเป็นตัวกลางระหว่าง MNO และ MVNO หลายราย จำเป็นต้องมีอุปกรณ์ในระดับโครงข่ายหลัก (Core Network) ในการให้บริการ หรืออุปกรณ์โครงข่ายอื่นใด เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการ Capacity ระหว่าง MVNO หลายรายภายใต้ตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแยกแบรนด์ การแสดงชื่อ MVNO บนหน้าจอโทรศัพท์ของผู้ใช้บริการแต่ละราย ดังนั้น ผู้ให้บริการ MVNA ลักษณะนี้จึงเข้าข่ายเป็นผู้รับใบอนุญาตแบบมีโครงข่าย ซึ่งอาจจะเป็นผู้รับใบอนุญาตประเภทที่ 2 แบบมีโครงข่าย ที่ให้บริการในวงจำกัดเฉพาะผู้รับใบอนุญาต MVNO หรือ เป็นผู้รับใบอนุญาตประเภทที่ 3 หากประสงค์จะให้บริการแก่ผู้ใช้ปลายทางในนามของตนเองร่วมกับบริษัทฯ จึงขอเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณาแยกหลักเกณฑ์สำหรับ Full MVNO และ MVNA ออกเป็นประกาศเฉพาะอีกฉบับหนึ่ง หรือกำหนดกฎระเบียบการกำกับดูแลเป็นการเฉพาะแยกหมวดออกจาก Thin/ Medium MVNO เพื่อให้สามารถกำหนดลักษณะกิจการที่เข้าข่ายต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม รวมถึงกำหนดคุณสมบัติ ขอบเขตการให้บริการ หน้าที่ ความรับผิดชอบที่มีต่อ MNO และต่อผู้ใช้บริการปลายทาง และมาตรการกำกับดูแล

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะการดำเนินธุรกิจได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการปลายทาง และไม่ก่อให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เท่าเทียมกันในระหว่างผู้รับใบอนุญาต (unlevel playing field) ระหว่าง Thin / Medium MVNO กับ Full MVNO รวมถึง ระหว่าง Full MVNO กับ MNO อีกทั้งหาก กสทช. ไม่ระบุให้ชัดเจนว่า บริการ Full MVNO หรือ MVNA เป็นการประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบมีโครงข่าย แล้ว ย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้คนต่างด้าว หรือบริษัทฯ ต่างชาติอาศัยช่องว่างหรือความไม่ชัดเจน ขอรับใบอนุญาตประเภทดังกล่าวและมีสิทธิบริหารจัดการบริการโทรคมนาคมในระดับโครงข่ายได้ ซึ่งอาจขัดต่อเจตนารมณ์ในการควบคุมการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติมด้วย

ในกรณีที่ กสทช. พิจารณารวมประกาศและการกำกับ MVNO ทุกประเภทไว้ในประกาศฉบับเดียวกัน บริษัทฯ เห็นควรให้มีการกำหนดมาตรการกำกับดูแลผู้ให้บริการ MVNO แยกตามแต่ละระดับของการให้บริการ เพื่อให้เกิดความชัดเจนด้านสถานะทางกฎหมาย บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการแต่ละ ประเภท และจะช่วยให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติต่อการตีความ การกำกับดูแล และการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการแต่ละประเภท

สำหรับการกำหนดคุณสมบัติของผู้ให้บริการ MVNO บริษัทฯ เห็นว่า สำนักงาน กสทช. อาจพิจารณาจัดทำตารางแสดงองค์ประกอบทางเทคนิคที่เกี่ยวข้อง เช่น ระบบ อุปกรณ์ และแพลตฟอร์มที่ใช้ในการให้บริการ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาและวิเคราะห์ลักษณะการประกอบกิจการของผู้ประกอบการให้มีความสอดคล้อง ช่วยให้มี ความเข้าใจที่ตรงกัน และยังช่วยลดการตีความได้ ทั้งนี้ อาจกำหนดรายละเอียดดังกล่าวในรูปแบบประกาศสำนักงาน กสทช. เพื่อให้สามารถปรับปรุงแก้ไขได้อย่างคล่องตัว และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในอนาคต

อนึ่ง บริษัทฯ มีข้อสังเกตว่า เมื่อ กสทช. มีการกำหนดค่านิยามผู้ให้บริการ MVNO ในแต่ละระดับเพิ่มเติมจากเดิม จึงควรมีการกำหนดบทเฉพาะกาลสำหรับผู้ให้บริการ MVNO ซึ่งได้รับใบอนุญาตจาก กสทช. ในปัจจุบันเพื่อรองรับการเป็นผู้ให้บริการ MVNO ในแต่ละระดับตามที่กำหนดในร่างประกาศนี้ด้วย

นอกจากนี้ ในส่วนของค่านิยาม “ผู้ให้บริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNA)” บริษัทฯ เห็นว่ายังมีความไม่ชัดเจนว่าผู้ประกอบการดังกล่าว จะถือเป็นผู้ให้บริการ MVNO หรือไม่ เนื่องจากตามลักษณะทางเทคนิคและรูปแบบธุรกิจ MVNA มีบทบาทเป็นตัวกลางในการจัดหาและบริหารความจุโครงข่ายเพื่อนำไปจำหน่ายต่อให้แก่ผู้ให้บริการ MVNO โดยไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้ใช้บริการปลายทาง

ด้วยเหตุนี้ MVNA จึงมีลักษณะและบทบาทที่แตกต่างจากผู้ให้บริการ MVNO ในระดับ Thin MVNO หรือ Medium MVNO และการรวม MVNA ไว้ภายใต้กรอบเดียวกับ MVNO อาจก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนในประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการปลายทาง การดำเนินการกรณีเกิดข้อพิพาท ตลอดจนการคุ้มครองผู้ใช้บริการในกรณีที่ผู้ให้บริการ MVNO ยุติการให้บริการภายใต้ข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับ MVNA

ดังนั้น บริษัทฯ ขอเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณากำหนดค่านิยามของ “ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” และ “ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยระบุให้ชัดเจนว่าผู้รับใบอนุญาตประเภทใด ได้แก่ ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (MNO) หรือผู้ให้บริการ MVNO ประเภทใด สามารถมีบทบาทเป็นผู้ขายส่งหรือผู้ซื้อบริการขายส่งได้ รวมทั้งกำหนดความสัมพันธ์ของการให้บริการในลักษณะการขายส่งว่าเป็นการให้บริการระหว่างผู้ ประกอบการประเภทใดกับผู้ประกอบการประเภทใด

2. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิส เซส จำกัด

2.1 คุณแอสเลน ราสมีสเซน

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

A question and comment on the definition regarding MVNA and network elements. The draft only mentioned that Full MVNO may install core network elements, but it does not mention what an MVNA can do, it only states that an MVNA cannot provide public services. NBTC should provide details to all licensees on what types of elements they can install. Otherwise, this may give rise to disputes. The issue is that the NBTC does not provide details on what network elements MNOs, MVNOs, and MVENAs are allowed to install.

The questions are as follow:

1. Can an MVNA install core network elements?
2. What types of elements are they permitted to install?

2.2 แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

นิยาม (ข้อ 4) ตำแหน่ง (Position): บทพร่องอย่างเป็นรากฐาน เป็นข้อบกพร่องที่สำคัญที่สุดในร่างประกาศฉบับนี้ทั้งหมด

ส่วนนิยามคือรากฐานของกรอบการกำกับดูแล นิยามที่ไม่แม่นยำย่อมนำไปสู่การบังคับใช้ที่ไม่แม่นยำ

นิยามของประเภท MVNO และ MVNA ในร่างประกาศ มีความบกพร่องเชิงโครงสร้างแบบเดียวกับประกาศปี 2013 คือ อธิบายประเภทหน้าที่การทำงานโดยไม่ระบุองค์ประกอบเฉพาะเจาะจงภายในประเภทเหล่านั้น

Thin MVNO : “ระบบสนับสนุนส่วนค้าปลีก เช่น ระบบจัดเก็บเงิน (Billing) หรือระบบบริการลูกค้า (Customer Care)” - วลีว่า “เช่น” ไม่ใช่ในนิยามประกาศไม่ได้ยืนยันว่า Thin MVNO อาจเป็นเจ้าของ SMSC, แพลตฟอร์มโฮสติ้ง VAS, ระบบ CRM, แอปพลิเคชันมือถือสำหรับลูกค้า หรือโครงสร้างพื้นฐานการวิเคราะห์ข้อมูลได้หรือไม่ แต่รายการล้วนเป็นทางเลือกในการตัดสินใจลงทุนที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ กสทช. ภายใต้ร่างกฎหมายปัจจุบัน

Medium MVNO : “แพลตฟอร์มแอปพลิเคชัน เช่น SMS, MMS หรือบริการเสริม (Value-added Services)” ไม่ได้ยืนยันว่า Medium MVNO อาจเป็นเจ้าของ HLR หรือ HSS, AuC, EIR, แพลตฟอร์ม IN, PCRF หรือโครงสร้างพื้นฐานการออก SIM ของตนเองได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้คือขีดความสามารถที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างระหว่าง Medium และ Thin MVNO ในทุกกรอบโครงสร้างสากลการละเลยสิ่งเหล่านี้ทำให้นิยามขาดฟังก์ชันการทำงานในทางพาณิชย์

Full MVNO : “โครงข่ายหลัก (Core Network) ที่มีอำนาจในการบริหารจัดการโครงข่ายและปริมาณการใช้งาน (traffic)” ไม่ได้ระบุว่าองค์ประกอบโครงข่ายหลักใดบ้างที่รวมอยู่ด้วย เช่น MSC/MSC-S, MME, PGW/SGW, GGSN/SGSN, PCRF, IMS/P-CSCF, MGCF, IBCF และไม่ได้ระบุว่าการใช้งานในรูปแบบเสมือน (virtualized) หรือบนคลาวด์ (cloud-based) ได้รับอนุญาตหรือไม่ สำหรับผู้ประกอบการที่กำลังพิจารณาการลงทุนที่โครงข่ายหลักที่แท้จริงต้องการ รายละเอียดเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยแต่เป็นแผนธุรกิจทั้งหมด

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

MVNA – ช่องว่างที่วิกฤตที่สุด : ตามที่บันทึกไว้ในส่วนที่ 1.6 กสทช. ใช้เวลามากกว่าหนึ่งปีในการตัดสินใจพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในโครงสร้างพื้นฐานของ MVNA และได้ผลลัพธ์เป็นคำตัดสินที่ไม่ได้นำไปสู่หลักเกณฑ์ที่เผยแพร่ได้ในคำถามนี้

นิยาม MVNA ในร่างประกาศใช้แนวทางเดิมแบบเดียวกับฉบับดั้งเดิมปี 2013 มันจะก่อให้เกิดผลลัพธ์แบบเดิมซ้ำอีก

MVNA ต้องเป็นเจ้าของ HLR/HSS, แพลตฟอร์ม IN, OSS/BSS, โครงสร้างพื้นฐานการบริหารจัดการ SIM และองค์ประกอบการสลับสายและการเชื่อมต่อโครงข่าย เพื่อทำหน้าที่เอื้อประโยชน์ตามที่ข้อ 7 มอบหมายให้

MVNA ต้องสามารถถูกจัดประเภทในระดับเดียวกับ Full MVNO สิ่งนี้ต้องระบุไว้อย่างชัดเจน เรื่องนี้ไม่สามารถปล่อยให้ไปตามดุลยพินิจเป็นกรณีๆ ไปของ กสทช.

การเปรียบเทียบกับประเทศไนจีเรีย: กรอบใบอนุญาตของ NCC จัดให้มีแผนภาพที่สมบูรณ์ในการจับคู่ฟังก์ชันประกอบโครงข่ายเทียบกับแต่ละชั้น หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC (กำหนดการ B) ให้คำยืนยันเป็นข้อความอย่างละเอียดในแต่ละชั้น โดยระบุเฉพาะเจาะจงถึง EIR/HLR/AuC/HSS, แพลตฟอร์มระบบจัดเก็บเงิน, องค์ประกอบโครงข่ายอัจฉริยะ, ส่วนประกอบการสลับสายและการเชื่อมต่อโครงข่ายเป็นรายตัว ความคลุมเครือเป็นศูนย์ ประเทศไทยต้องการมาตรฐานขั้นต่ำนี้

การแก้ไขที่แนะนำ: แทนที่ถ้อยคำอธิบายลักษณะยกตัวอย่าง "เช่น" ทั้งหมดในนิยามระดับชั้นด้วยรายการองค์ประกอบโครงข่ายที่ละเอียดถี่ถ้วน; เพิ่มตารางเมทริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิคเป็นภาคผนวก ก ภาคบังคับ; ยืนยันว่า MVNA อาจเป็นเจ้าของและดำเนินงานโครงข่ายและไอทีทั้งหมดสำหรับการดำเนินงานขายส่งและการเอื้อประโยชน์; อัปเดตนิยามระดับชั้นทั้งหมดให้ครอบคลุม 4G LTE, VoLTE, 5G NR (NSA/SA), สถาปัตยกรรม IMS และการนำไปใช้งานในรูปแบบเสมือนหรือคลาวด์; ระบุประเภทใบอนุญาตที่จำเป็น (ประเภทที่ 1, 2 หรือ 3) สำหรับ MVNO แต่ละชั้นและสำหรับ MVNA ในตารางภายในประกาศ

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	ภาคผนวก ก ใหม่: ตารางเมทริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิค	กำหนดภาคผนวกบังคับระบุองค์ประกอบที่อนุญาตสำหรับ MVNO แต่ละชั้นและ MVNA ครอบคลุมชั้นโครงข่าย บริการ การดำเนินงาน และธุรกิจ ห้ามมีความคลุมเครือ
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 4 และ ภาคผนวก ก: นิยาม MVNA และตารางเทคนิค	ยืนยันสิทธิของ MVNA ในการเป็นเจ้าของและปฏิบัติการโครงข่ายและระบบ IT สำหรับการคำสั่งอย่างครบถ้วน และเพื่อป้องกันข้อพิพาทในอนาคต ให้แนบภาคผนวก ก เป็นตารางภาคบังคับเพื่อกำหนดสิทธิองค์ประกอบโครงข่ายในทุกระดับ โดยระบุส่วนประกอบ 5G Standalone (UPF, AMF, SMF, UDM) ให้ชัดเจน
สูง (HIGH)	ข้อ 4: นิยามระดับชั้น	แทนที่ถ้อยคำอธิบายลักษณะยกตัวอย่าง "เช่น" ด้วยรายการองค์ประกอบโครงข่ายที่ละเอียดถี่ถ้วนสำหรับ Thin, Medium และ Full MVNO
สูง (HIGH)	ข้อ 4: เทคโนโลยี	อัปเดตนิยามทั้งหมดให้ครอบคลุม 4G LTE, VoLTE, 5G NR (NSA/SA), IMS, NFV/SDN, การนำไปใช้งานในรูปแบบเสมือนหรือคลาวด์

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

สูง (HIGH)	ข้อ 4: ประเภทใบอนุญาต	ระบุประเภทใบอนุญาตที่จำเป็น (ประเภทที่ 1/2/3) สำหรับ MVNO แต่ละชั้นและ MVNA ในตารางภายในประกาศ
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 4: ประเภทใบอนุญาตและการปรับประเภทใบอนุญาตภายใน (ประเด็น M)	ประกาศตารางจับคู่ระดับ MVNO กับประเภทใบอนุญาต (ประเภทที่ 1, 2 หรือ 3) ให้ชัดเจนก่อนเสร็จสิ้น โดยบัญญัติให้องค์ประกอบซอฟต์แวร์ระบบ Core เซิงตรรกะบนคลาวด์ อยู่ภายใต้การดำเนินกิจการเสมือนประเภทที่ 1 ทั้งหมด เพื่อคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศ รักษาความสอดคล้องกับแผนงานเข้าเป็นสมาชิก OECD ของไทย และป้องกันอุปสรรคทางการค้าในการเจรจา FTA กับสหภาพยุโรป

3. บริษัท ฟील เทเลคอม คอร์ปอเรชั่น จำกัด

คุณณัฐชิต จันทร์สกุลกานต์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

ในส่วนของคำนิยาม บริษัทเป็นผู้รับใบอนุญาตทั้ง MVNO และ MVNA และในช่วงท้าย “โดยไม่ได้ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ” อาจทำให้การให้บริการของผู้รับใบอนุญาตทั้ง 2 ประเภทนี้ มีความขัดแย้งกันในเรื่องคำนิยามหรือไม่

4. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

4.1 คุณไมตรี สงวนไชยภณ

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

กรณีที่บริษัท ทู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ได้ให้ความเห็นไว้ บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยเสนอให้สำนักงาน กสทช. กำหนดนิยามและแนวทางการกำกับดูแลผู้ให้บริการ MVNO ในแต่ละระดับให้มีความชัดเจน

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้บริการของผู้ประกอบการ MVNO โดยเห็นว่าควรกำหนดขอบเขตการให้บริการของ MVNO แต่ละระดับให้ชัดเจน โดยเฉพาะกรณีที่ผู้ให้บริการ MVNO ซึ่งไม่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเอง นำบริการที่ได้รับจากผู้ให้บริการรายหนึ่งไปขายส่งให้แก่ MVNO รายอื่น และ MVNO รายถัดไปสามารถนำบริการดังกล่าวไปขายส่งหรือขายต่อได้อีกเป็นทอด ๆ จนเกิดเป็นโครงสร้างการให้บริการหลายชั้น (Multi-tier MVNO)

ทั้งนี้ หากพิจารณาร่างประกาศฯ ข้อ 1 ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ซื้อบริการขายส่งไม่สามารถให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่อไปได้ ผู้ให้บริการขายส่งมีหน้าที่รับภาระในการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่อเนื่องจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ จะเห็นได้ว่า หากมีการขายส่งหรือขายต่อบริการเป็นหลายทอด อาจก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการให้บริการต่อเนื่อง รวมถึงอาจทำให้เกิดห่วงโซ่ความรับผิดชอบ (Chain of Responsibility) ที่มีความซับซ้อนและก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการกำกับดูแลและการคุ้มครองผู้ใช้บริการ จึงเห็นควรให้สำนักงานกำหนดหลักเกณฑ์และขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ MVNO ในแต่ละระดับให้ชัดเจน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

4.2 หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ข้อ 4. MVNO มี 3 ระดับ Thin, Medium, Full สำนักงาน กสทช. ควรกำหนดค่านิยามต่างๆ และแนวทางการกำกับดูแลแต่ละระดับ ในภาคผนวกท้ายประกาศ เพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสม

5. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับการกำหนดนิยามของ Thin, Medium และ Full MVNO ซึ่งช่วยให้รูปแบบการให้บริการมีความชัดเจนและสอดคล้องกับรูปแบบการให้บริการในปัจจุบัน

6. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

7. สภาองค์กรของผู้บริโภค

หนังสือเลขที่ TCC.นย.1368/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เสนอขอแก้ไข ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ทั้ง 3 ระดับให้มีค่านิยามหลักในตัวประกาศ ดังนี้

7.1 ค่านิยาม ข้อ 5 ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) Thin หมายความว่า ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ซึ่งจัดให้มีระบบงานสนับสนุนด้านบริการผู้ใช้บริการ (Retail Element) เช่น ระบบเรียกเก็บเงิน (Billing) หรือระบบบริการผู้ใช้บริการ (Customer Care)

7.2 ค่านิยาม ข้อ 6 ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ระดับ Medium หมายความว่า ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ระดับ Medium หมายความว่า ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ซึ่งจัดให้มีระบบงานสนับสนุนด้านบริการผู้ใช้บริการ (Retail Element) และมีระบบสนับสนุนการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Application Platforms) เช่น บริการข้อความสั้น (SMS) บริการข้อความมัลติมีเดีย (MMS) หรือบริการมูลค่าเพิ่ม (Value – added Service)

7.3 ค่านิยาม ข้อ 7 ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ระดับ Full หมายความว่า ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ซึ่งจัดให้มีระบบงานสนับสนุนด้านบริการผู้ใช้บริการ (Retail Element) มีระบบสนับสนุนการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Application Platforms) และมีโครงข่ายหลัก (Core Network) โดยมีความสามารถในการบริหารจัดการโครงข่ายและทราฟฟิก (Traffic) เช่น ตรวจสอบสถิติการจัดการการเชื่อมต่อ หรือการจัดการข้อมูล

8. บริษัท โยโซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 3 ความเหมาะสมของหมวด 1 หมวดทั่วไปใน (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับหลักเกณฑ์ทั่วไปของร่างประกาศ ทั้งนี้ เห็นควรกำหนดมาตรฐานการให้บริการระหว่าง MNO และ MVNO ให้มีความชัดเจนและไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

2. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

กรอบระยะเวลาการปฏิเสธการขายส่งที่กำหนดไว้ว่าภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่รับหนังสือแสดงเจตจำนงจากผู้ซื้อบริการ มีความกระชั้นชิดมากเกินไป ควรจะต้องมีระยะเวลาให้ MNO ได้พิจารณาในส่วนของคุณสมบัติด้านต่างๆของ MVNO , MVNA ความเป็นไปได้ของ ข้อเสนอทางเทคนิคแผนธุรกิจ รวมถึงการศึกษาประวัติการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ประวัติทางการเงิน และอื่นๆ ทั้งนี้ ยังมีขั้นตอนการขออนุมัติดำเนินการภายในของ MNO เองด้วยที่ต้องใช้ระยะเวลา

3. บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

3.1) ตามข้อ 8 ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดให้ “ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” มีหน้าที่จัดทำข้อเสนอการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวด 2 นั้น บริษัทฯ ได้พิจารณารายละเอียดในหมวด 2 ของร่างประกาศฯ แล้ว เห็นว่า หลักเกณฑ์และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำข้อเสนอการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีความไม่ชัดเจนในหลายประการ ทั้งในส่วนขอขอบเขตการบังคับใช้ รายละเอียดของข้อเสนอ และหน้าที่ของผู้ประกอบ การแต่ละประเภท ส่งผลให้เกิดความคลุมเครือในการตีความและอาจก่อให้เกิดความไม่แน่นอนในการปฏิบัติตามกฎหมาย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างประกาศฯ ยังไม่สามารถสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ประกอบการประเภทใดมีหน้าที่ต้องจัดทำข้อเสนอในส่วนใด รวมถึงรายละเอียดขั้นต่ำและเงื่อนไขสำคัญที่ต้องกำหนดไว้ในข้อเสนอมีอะไรบ้าง ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความแตกต่างในการตีความและการปฏิบัติของผู้ประกอบการแต่ละราย

บริษัทฯ จึงขอเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณายกหลักเกณฑ์หรือกำหนดหมวดของ “ข้อเสนอการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” ให้สอดคล้องกับประเภทของ “ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” แต่ละประเภท โดยกำหนดขอบเขต หน้าที่ และสาระสำคัญของข้อเสนอให้ชัดเจนตามลักษณะการให้บริการและบทบาทของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำกับดูแล ลดปัญหาการตีความ และเอื้อต่อการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับรูปแบบ การประกอบกิจการในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ บริษัทฯ ขอเสนอให้คงระยะเวลาการแจ้งการปฏิเสธการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นหนังสือภายใน 30 วัน เช่นเดิม เพื่อให้มีระยะเวลาที่เหมาะสมเพียงพอในการพิจารณาทั้งด้านเทคนิคและตรวจสอบรายละเอียดความน่าเชื่อถือและสถานะทางการเงินของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

3.2) ตามที่บริษัทฯ ได้แสดงความคิดเห็นตามข้อ 2. ข้างต้นเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของหลักเกณฑ์กำกับดูแลนั้น บริษัทฯ มีข้อสังเกตว่าตามหมวด 1 ไม่ได้มีกำหนดเหตุแห่งการปฏิเสธการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สำหรับกรณีให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ทำการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ จึงขอทราบเจตนารมณ์ในการร่างประกาศฉบับนี้เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนว่า ผู้ให้บริการดังกล่าวไม่อาจปฏิเสธการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้หรือไม่ อย่างไร

4. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

5. บริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิส เซส จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

บทที่ 1 - บททั่วไป ตำแหน่ง (Position): ภาระผูกพันในการปฏิบัติที่เป็นธรรมได้รับการปรับปรุงดีขึ้นแต่ไม่สามารถบังคับใช้ได้หากไม่มีการคุ้มครองชั่วคราวและภาระผูกพันแบบอสมมาตร

ภาระผูกพันการปฏิบัติที่เป็นธรรมในข้อ 6 พร้อมการปรับเปลี่ยนภาระการพิสูจน์ถือเป็นพัฒนาการเชิงบวก การตอบสนองความพร้อมใน 20 วันและหน้าต่างการแจ้งเตือนปฏิเสธแบบบูรณาการ ควบคู่ไปกับสิทธิข้อพิพาทอัตโนมัติ ถือเป็นการปรับปรุงที่ชัดเจนเมื่อเทียบกับกรอบโครงสร้างเดิม

อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดเหล่านี้ดำเนินการในระดับหลักการโดยไม่มีการจำกัดความว่าอะไรคือการละเมิดในแง่การดำเนินงาน และไม่มีการจัดให้มีการคุ้มครองชั่วคราว (interim relief) ในระหว่างการระงับข้อพิพาท

เหตุผลการปฏิเสธในเรื่องสถานะทางการเงินในข้อ 9 ถูกสร้างขึ้นโดยไม่มีเกณฑ์ที่เป็นวัตถุประสงค์ชัดเจน

ตามที่เสนอในการยื่นข้อเสนอปี 2023 ข้อเสนออ้างอิงที่เผยแพร่ของ MNO ควรกำหนดล่วงหน้าถึงเกณฑ์ทางการเงินที่สามารถวัดผลได้ เช่น ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำที่ชำระแล้ว ข้อกำหนดหลักประกันธนาคาร และงบการเงินที่ผ่านการตรวจสอบ ซึ่งต้องนำมาใช้กับผู้สมัคร MVNO และ MVNA ทุกอย่างสอดคล้องกัน

MNO ที่ปฏิเสธการเข้าถึงโดยอ้างสถานะทางการเงิน จะต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้สมัครรายนั้นล้มเหลวเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่เผยแพร่เหล่านั้น ต้องมีการเพิ่มข้อกำหนดที่บังคับให้ MNO แต่ละรายต้องเผยแพร่ Reference Technical Access Offer (ข้อเสนอการเข้าถึงทางเทคนิคอ้างอิง) ซึ่งแยกต่างหากและมีความละเอียดมากกว่าข้อเสนอขายส่งทางพาณิชย์ โดยต้องประกอบด้วย:

- ทางเลือกสถาปัตยกรรมโครงข่ายสำหรับ MVNO ในแต่ละระดับ
- เอกสารอธิบาย API
- ข้อมูลจำเพาะส่วนต่อประสาน
- ข้อกำหนดสภาพแวดล้อมการทดสอบ
- เกณฑ์การยอมรับ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

- รายการตรวจสอบความพร้อมในการให้บริการ

สิ่งนี้เคยถูกเสนอในการยื่นข้อเสนอปี 2023 ภายใต้รูปแบบ Reference Access Offer และเป็นข้อบังคับภายใต้มาตรา 8(1) ของหลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC มันควรจะอยู่ในประกาศปี 2023 และมันต้องอยู่ในประกาศฉบับนี้

การแก้ไขที่แนะนำ: ข้อ 6: เพิ่มข้อกำหนดว่าเงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่ายใดๆ ที่ไม่ได้อนุมัติโดยประกาศนี้ถือเป็นโมฆะและเป็นการละเลยในสาระสำคัญ; เพิ่มกลไกคำสั่งชั่วคราวที่กำหนดให้ กสทช. ต้องออกคำสั่งการเข้าถึงชั่วคราวที่มีผลผูกพันภายใน 15 วันทำการนับจากการส่งเรื่อง; ข้อ 9: กำหนดให้ MNO ต้องเผยแพร่เกณฑ์ทางการเงินที่เป็นวัตถุประสงค์สำหรับผู้สมัครขายส่ง การปฏิเสธด้วยเหตุผลทางการเงินต้องได้รับการพิสูจน์เทียบกับเกณฑ์เหล่านั้น; ข้อกำหนดใหม่: บังคับเผยแพร่ Reference Access Offer และ Reference Technical Access Offer ภายใน 90 วันหลังจากประกาศมีผลบังคับใช้

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
สูง (HIGH)	ข้อ 6: การปฏิบัติที่เป็นธรรม	เพิ่มข้อกำหนดว่าเงื่อนไขการเข้าถึงที่ไม่ได้รับอนุญาตถือเป็นโมฆะและเป็นการละเลยในสาระสำคัญ เพิ่มกลไกคำสั่งชั่วคราวออกคำสั่งการเข้าถึงชั่วคราวภายใน 15 วันทำการ
สูง (HIGH)	ข้อ 9: เหตุผลการปฏิเสธ	จำกัดความเกณฑ์ทางการเงินที่เป็นวัตถุประสงค์และมีการเผยแพร่สำหรับเหตุผลด้านสถานะทางการเงินนำมาใช้กับผู้สมัครทุกรายอย่างสอดคล้องกัน
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อกำหนดใหม่: สถาปัตยกรรม MVNA และกระบวนการปฏิเสธการให้บริการ	กำหนดให้ MNO ต้องชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเข้าถึงโครงข่ายทั้งหมดพร้อมกันภายในกรอบเวลาเดียว เพื่อป้องกันการประวิงเวลาแบบต่อเนื่อง และกำหนดให้คำวินิจฉัยด้านการปฏิบัติตามกฎหมายของสำนักงาน กสทช. มีผลผูกพันโดยไม่สามารถถูกโต้แย้งหรือเพิกถอนโดยพลการ

6. บริษัท โยโซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 4 ความเหมาะสมของหมวด 2 ข้อเสนอการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ใน (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. คุณองอาจ พรกาญจนานนท์ (ภาคประชาชน)

แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569

- ที่ประชุมมีการกล่าวถึงแนวทาง Cost plus ซึ่งเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญแต่ก็อยากเพิ่มเติมว่าหากใช้วิธีการ Cost plus โดยพิจารณาจากต้นทุนของ MNO อาจไม่พอเพียงเนื่องจากในตลาดจริง MNO อาจขาย Package ในราคาที่ต่ำมาก โดยใช้ Marketing subsidy, Retention budget, Bundle subsidy หรือ Promotion เฉพาะกลุ่มมาช่วยลดราคาทำให้ราคาขายปลีกที่ลูกค้าเห็นต่ำกว่าราคาที่สะท้อนต้นทุนปกติ ในกรณีนี้ต่อให้ราคาขายส่งมีการคำนวณแบบ Cost plus แล้ว ถึงจะดูสมเหตุสมผลในเชิงต้นทุน แต่ MVNO ก็ยังแข่งขันไม่ได้ เนื่องจาก MVNO ต้องซื้อบริการจาก MNO โดยไม่มี Subsidy เหมือน MNO เจ้าใหญ่ ๆ จึงมีข้อสอบถามสำนักงาน กสทช. ว่ามีหลักการป้องกัน Margin squeeze หรือหลักการอื่น ๆ อย่างไร โดยเฉพาะการพิจารณาราคาขายส่งว่าจะดูราคาเฉพาะใน Brochure หรือดูจากราคาขายจริงในตลาดด้วย เช่น Promotion online, Promotion รักษาลูกค้า หรือ Promotion Bundle และเมื่อพบว่า MNO ขายราคาต่ำกว่าหรือใกล้เคียงกับราคาขายส่งจนทำให้ MVNO ไม่มี Margin เพียงพอที่จะทำตลาดได้ ทาง กสทช. จะถือว่าเป็นการกีดกันการแข่งขันหรือไม่

- กรณี MNP การย้ายค่ายเบอร์เดิม ไม่แน่ว่า MVNO สามารถที่จะอยู่ใน MNP ได้หรือไม่ ซึ่งหมายถึงกรณีที่ MVNO สามารถย้ายเบอร์เข้า และย้ายเบอร์ออก ได้โดยตรง หรือต้องดำเนินการผ่าน MNO MVNA ที่เป็น Core Network เนื่องจากหากไม่สามารถ MNP ได้ ตลาด MVNO จะเกิดยาก เนื่องจากลูกค้ายังอยากใช้เบอร์เดิมอยู่

- กรณีการย้ายค่ายเบอร์เดิมจะมีการ Regulate อย่างไร จะต้องกำหนดภายในกี่วัน หรือเป็น KPI มาตรฐานเดียวกันกับที่ MNO ทำกับ MNO

- ถ้าเป็นราคา Retail Minus ตรงนี้เป็นราคา Retail ตรงไหน เป็นราคา Retail ที่เป็น Promotion ใต้ดิน หรือ Retail ที่เป็นบน Brochure เนื่องจากหลาย ๆ ครั้ง MNO เองใช้ Marketing subsidy ของตัวเอง เอามาค้ำราคาเอาไว้ เพื่อให้เขาแข่งในตลาดได้ มันก็ราคาต่ำกว่าต้นทุน

2. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด

2.1 คุณแอสแลน ราสมีสเซน

(แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

A question regarding Retail minus 30%. Firstly, could you explain how the NBTC determine the 30% rate, given that 30% is a very old number, it might be around 10 years ago, from the period when 2G and 3G were used. Secondly, this rate was used in markets with more than two operators. Where there was more competition among three to four operators. Moreover, After the True-DTAC merger, the NBTC was supposed to audit the retail prices following the merger. Has this been done? Has there been an external review of the retail prices following the True-DTAC merger?

2.2 แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

1) แพ็กเกจค่าบริการแบบไม่จำกัด เทียบกับ ราคาขายส่งต่อเมกะไบต์ - หลักฐานการถูกบีบอัดราคากำไร (Margin Squeeze)

MNO ในประเทศไทยเสนอแพ็กเกจข้อมูลแบบไม่จำกัด (unlimited data plans) ให้แก่ผู้บริโภคขายย่อย ในขณะที่คิดค่าบริการกับ MVNO เป็นรายเมกะไบต์ (per-megabyte) นี่คือนิยามที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมของการบีบอัดราคากำไร (margin squeeze) ซึ่งกรอบโครงสร้างอัตราค่าบริการขายส่งมีหน้าที่ต้องป้องกัน MVNO ที่ซื้อข้อมูลขายส่งในราคาต่อเมกะไบต์ ย่อมไม่สามารถแข่งขันกับ MNO ที่ขายข้อมูลแบบไม่จำกัดให้แก่ผู้บริโภคในราคาเหมาจ่ายรายเดือนคงที่ได้ สูตร Retail Minus ที่นำมาใช้กับบริการข้อมูลในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ ส่งผลให้อัตรากำไรของ MVNO เป็นลบหรือใกล้เคียงศูนย์ กสทช. ได้รับทราบถึงปัญหานี้แล้วในการรับฟังความคิดเห็นครั้งก่อนๆ แต่ปัญหายังคงไม่ได้รับการแก้ไขในร่างประกาศฉบับนี้

2) เรื่อง ประเด็น E: การกำหนดราคาขายส่งต้องสะท้อนถึงเศรษฐศาสตร์โครงข่ายสมัยใหม่

สถานะ: ทางพาณิชย์ (Commercial) รูปแบบ Retail Minus ไม่ก้ำกั้นการเปลี่ยนผ่านไปสู่บริการที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลเป็นหลัก

แนวทาง Retail Minus เหมาะสมสำหรับตลาดที่ขับเคลื่อนด้วยบริการเสียงและ SMS ในปี 2005 แต่มันไม่ได้ก้ำกั้นกับเศรษฐศาสตร์ในสภาพแวดล้อม 4G/5G ที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลในปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงต่อไปนี้ในตลาดนับตั้งแต่มีการนำรูปแบบนี้มาใช้ ได้ถูกบันทึกไว้ในข้อเสนอปี 2025 และยังคงไม่ได้รับการแก้ไขในร่างประกาศ:

- ข้อมูลได้เข้ามาแทนที่บริการเสียงในฐานะบริการหลัก ราคาข้อมูลลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การคำนวณ Retail Minus ต่อหน่วยมีความหมายน้อยลง
- MNO เสนอข้อมูลค่าบริการแบบไม่จำกัดในราคาคงที่รายเดือน ในขณะที่ MVNO ถูกคิดราคาขายส่งต่อเมกะไบต์
- ความไม่สมมาตรเชิงโครงสร้างนี้ทำให้บริการข้อมูลของ MVNO ไม่มีความเป็นไปได้ในทางพาณิชย์ภายใต้รูปแบบปัจจุบัน
- บริการ IoT และ M2M ดำเนินงานบนรูปแบบข้อมูลเท่านั้น ปริมาณสูง และราคาต่ำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับกรอบโครงสร้าง Retail Minus ต่อหน่วย
- การทำ 5G network slicing สร้างรูปแบบการจัดสรรสไลซ์ที่กำหนดไว้ชัดเจน ซึ่งต้องการโครงสร้างราคาที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงจากการคำนวณ retail minus แบบโครงข่ายร่วม

• Full MVNO และ MVNA นำโครงสร้างพื้นฐานของตนเองมาใช้ในข้อตกลง ซึ่งช่วยลดต้นทุนที่ MNO ต้องแบกรับจริง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ Retail Minus ไม่สามารถสะท้อนได้

• MVNO กำลังซื้อความจุโครงข่ายส่วนเกิน โดยประมาณ 40% ของความจุของ MNO นั้นไม่ได้ถูกใช้งาน ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

• ความจุส่วนเกินนี้มีต้นทุนส่วนเพิ่ม (marginal cost) ใกล้เคียงศูนย์สำหรับ MNO เงินที่ MVNO จ่ายสำหรับความจุนี้จึงเป็นกำไรส่วนเพิ่มที่แท้จริง รูปแบบการกำหนดราคาควรสะท้อนถึงสิ่งนี้

กลไกราคาสารองที่แนะนำในการยื่นข้อเสนอปี 2025 และไม่ได้รับการตอบสนองจาก กสทช. คือ วิธีการทดสอบการบีบอัดราคากำไร (margin squeeze test) แบบ NKOM ของประเทศนอร์เวย์ ซึ่งใช้การทดสอบสามประการเพื่อพิจารณาว่าอัตราขายส่งมีความเหมาะสมหรือไม่:

- MNO จะสามารถดำเนินงานได้อย่างมีกำไรที่ราคาขายส่งที่มีข้อพิพาทหรือไม่ หากตนเองต้องใช้ราคานี้

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

- การทดสอบการบีบอัดราคากำไรเฉพาะแพ็คเกจ (package-specific margin squeeze test) เพื่อให้มั่นใจว่า MVNO สามารถดำเนินงานได้อย่างมีกำไรเมื่อต้องแข่งขันกับข้อเสนอค่าปลิกนั้น

- การทดสอบการบีบอัดราคากำไรเฉพาะเซกเมนต์ (segment-specific margin squeeze test) เพื่อให้มั่นใจว่า MVNO สามารถดำเนินงานได้อย่างมีกำไรด้วยพอร์ตโฟลิโอแพ็คเกจค่าปลิกหลักที่เป็นเรื่องจริงในปัจจุบันของ MNO

วิธีการนี้ตั้งอยู่บนความเป็นจริงทางเศรษฐกิจและได้ถูกนำไปใช้อย่างประสบความสำเร็จในหลายตลาดของยุโรป กสทช. ควรนำมาใช้เป็นเกณฑ์สำรองสำหรับข้อพิพาทอัตราค่าบริการขายส่ง แทนที่แนวทางในปัจจุบันที่ กสทช. ตัดสินข้อพิพาทอัตราค่าบริการโดยไม่มีกรอบการวิเคราะห์ที่กำหนดไว้ชัดเจน

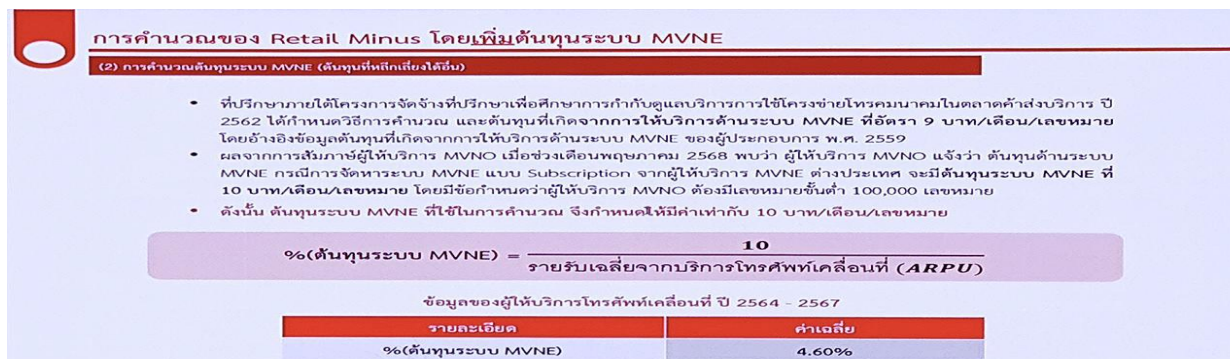
นอกจากนี้ หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC ประเทศไนจีเรีย (พฤษภาคม 2026) ได้จัดให้มีโครงสร้างส่วนแบ่งรายได้ที่เป็นรูปธรรมตามระดับชั้น ซึ่ง กสทช. ควรนำมาใช้เป็นกรอบอ้างอิง:

- ระดับ 1 (Reseller MVNO) อยู่ที่ 25% MVNO / 75% MNO;
- ระดับ 2 (Thin MVNO) อยู่ที่ 30% / 70%;
- ระดับ 3 (Medium MVNO) อยู่ที่ 40% / 60%;
- Full MVNO และ MVNA อยู่ที่ 50% / 50%

โครงสร้างนี้สะท้อนถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่แท้จริงและความรับผิดชอบในการดำเนินงานที่แต่ละระดับรับภาระ ยิ่ง MVNA/MVNO เป็นเจ้าของและดำเนินงานมากเท่าใด ส่วนแบ่งของ MNO ก็จะมีต่ำลง และส่วนแบ่งของ MVNO ก็จะมีสูงขึ้นเท่านั้น

3) เรื่อง ประเด็น G: การวิเคราะห์กรอบการคำนวณต้นทุนระบบ MVNE ที่นำเสนอโดย กสทช.

สถานะ: เชิงพาณิชย์และเชิงเทคนิค การหักลดหย่อนเป็นเปอร์เซ็นต์แบบคงที่ส่งผลให้เกิดความบิดเบือนทางคณิตศาสตร์อย่างรุนแรง และการบีบอัดราคากำไรที่ต่อต้านการแข่งขัน (Margin Squeeze)

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ในระหว่างการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ กสทช. ได้นำเสนอ "แนวทางการคำนวณต้นทุนระบบ MVNE" ที่เชื่อมโยงกับกรอบหลักเกณฑ์ Retail Minus โดยกำหนดอัตราหักลดหย่อนคงที่ไว้ที่ 4.60% ซึ่งคำนวณจากสมมติฐานต้นทุนที่ 10 บาทต่อเดือนต่อเลขหมาย การตรวจสอบอย่างละเอียดทางเศรษฐศาสตร์และเทคนิคพบข้อบกพร่องที่สำคัญ 4 ประการในการคำนวณนี้ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน:

การพึ่งพาข้อมูลที่ล้าสมัยอย่างมาก (พ.ศ. 2559–2562): สไลด์ที่นำเสนอโดย กสทช. ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า การคำนวณฐานนั้นมาจากผลการศึกษาของทีปรีक्षाในปี พ.ศ. 2562 ซึ่งใช้ข้อมูลต้นทุนการดำเนินงานของโครงข่ายโฮสต์ (Host Network) ย้อนหลังไปถึงปี พ.ศ. 2559 เพื่อกำหนดตราฐานที่ 9 บาทต่อเดือนต่อเลขหมาย ในภาคโทรคมนาคม ต้นทุนของระบบประมวลผล (Computing) การทำคลาวด์เสมือนจริง (Cloud Virtualization) และโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายหลัก (Core Network Infrastructure) ได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การนำต้นทุนฮาร์ดแวร์จากปี พ.ศ. 2559 มาบังคับใช้ในกรอบกฎหมายปี พ.ศ. 2569 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับดูแลสถาปัตยกรรมโครงข่ายปี พ.ศ. 2569 รวมถึงระบบ MVNE แบบ Cloud-Native และการดำเนินงานในปริมาณมาก จึงถือเป็นความผิดพลาดทางกาลเวลาอย่างสิ้นเชิง (Anachronism)

ข้อจำกัดปริมาณขั้นต่ำทำให้เกิดวงจรปิดที่ทำงานไม่ได้จริง: กสทช. สร้างความชอบธรรมในการใช้ราคาฐาน 10 บาท โดยอ้างอิงจาก "การสำรวจ" ผู้ให้บริการ MVNO ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2568 ซึ่งพบว่าแพลตฟอร์ม MVNO ต่างประเทศแบบบอกรับสมาชิก (Subscription-based) คิดค่าบริการในอัตราดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขว่าต้องมีจำนวนเลขหมายขั้นต่ำ 100,000 เลขหมาย สิ่งนี้ทำให้เกิดความขัดแย้งทางกฎหมายอย่างรุนแรง เนื่องจากปัจจุบัน กสทช. ยังไม่สามารถบังคับใช้การเข้าถึงโครงข่ายจาก MNO รายใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตลาดได้ ส่งผลให้ MVNA และ MVNO ไม่สามารถเปิดให้บริการหรือขยายฐานผู้ใช้บริการได้ การกำหนดต้นทุนฐานโดยสมมติปริมาณเริ่มต้นที่ 100,000 เลขหมาย จึงสร้าง "อุปกัณฑ์กีดกันสำหรับผู้เริ่มต้น" ที่ต่อต้านการแข่งขัน (Anti-competitive Barrier to Entry Bootstrapping Loop) โมเดลวงจรปิดนี้กำหนดราคาที่แพงเกินไปสำหรับผู้เล่นรายใหม่ในตลาด แม้กระทั่งก่อนที่ซิมการ์ดใบแรกจะถูกเปิดใช้งาน

ข้อผิดพลาดทางคณิตศาสตร์ในสูตรเปอร์เซ็นต์ ARPU แบบคงที่: กสทช. คำนวณการหักลดหย่อน 4.60% โดยใช้สูตร: $\%(\text{ต้นทุนระบบ MVNE}) = 10 \text{ บาท} \div \text{ARPU ของ MNO}$ การใช้ข้อมูล ARPU ในอดีต (พ.ศ. 2564–2567) เพื่อกำหนดเปอร์เซ็นต์ในระดับมหภาคแบบคงที่ที่ 4.60% ส่งผลให้ตลาดเกิดความบิดเบือนอย่างรุนแรง ในตลาดที่ MNO ลดราคาค้าปลีกผ่านแพ็คเกจอินเทอร์เน็ตแบบไม่จำกัด ค่า ARPU รวมของโทรศัพท์เคลื่อนที่จะถูกกดดันอย่างหนัก และเมื่อ ARPU ลดลง สัดส่วนเปอร์เซ็นต์ที่แท้จริงของต้นทุนระบบคงที่ 10 บาท จะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้กำไรที่ควรจะได้รับภายใต้กรอบ Retail Minus อัตรา 35% หายไปอย่างสิ้นเชิง สูตรนี้บังคับให้ MVNO ต้องแบกรับผลกระทบซ้ำสอง ทั้งจากการบีบอัดของอัตรากำไร (Margin Squeeze) เนื่องจากการแข่งขันราคาค้าปลีก และจากสัดส่วนของต้นทุนระบบที่เพิ่มสูงขึ้นในเวลาเดียวกัน

การเพิกเฉยต่อความเป็นจริงในการดำเนินงานของ Full-Tier อย่างสิ้นเชิง: กรอบการทำงานดังกล่าวนำโมเดลค่าธรรมเนียมการสมัครสมาชิกต่อรายผู้ใช้ (Per-subscriber Subscription Fee Model) มาใช้กับผู้ให้บริการที่เป็นเจ้าของโครงสร้างพื้นฐานอย่างผิดพลาด เนื่องจาก Full-Tier MVNO และ MVNA มีการสร้าง เป็นเจ้าของ และดำเนินงานโครงข่ายสวิตช์หลัก (Core Switching Network) ฐานข้อมูล และแพลตฟอร์มระบบสนับสนุนธุรกิจ (BSS/OSS/Billing) ของตนเอง โครงสร้างต้นทุนของพวกเขาจึงขับเคลื่อนด้วยงบลงทุน (CapEx) ตามขีดความสามารถ (Capacity) และค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงิน การนำค่าธรรมเนียมนี้มาใช้กับผู้ให้บริการประเภท Full-Tier จึงเป็นเพียงเรื่องสมมติทางเศรษฐศาสตร์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงทางการเงินของพวกเขาเลย

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

การเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการกำกับดูแลในระดับสากล แนวทางของคณะกรรมการยุโรป (European Commission Precedent): ภายใต้กรอบการควบคุมการบีบอัดราคา (Margin Squeeze Framework) ของสหภาพยุโรป ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 102 ของสนธิสัญญาว่าด้วยการทำงานของสหภาพยุโรป (TFEU) การจัดสรรต้นทุนการกำกับดูแลสำหรับการเข้าถึงบริการขายส่งต้องปฏิบัติตามหลักการของผู้ให้บริการที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียมกัน (Equally Efficient Operator: EEO) หรือผู้ให้บริการที่มีประสิทธิภาพตามสมควร (Reasonably Efficient Operator: REO) อย่างเคร่งครัด โดยคณะกรรมการยุโรปกำหนดว่าต้นทุนการดำเนินงานขั้นปลาย (Downstream Operational Costs) เช่น ระบบ MVNE และระบบ BSS ถือเป็นค่าใช้จ่ายส่วนกลางทางเทคนิค (Technical Overhead) ที่ขับเคลื่อนตามปริมาณโครงข่ายและการวางสถาปัตยกรรมระบบ โดยจะไม่ใช่อัตราเปอร์เซ็นต์ที่ผันแปรตามราคาค้าปลีกของผู้บริโภคที่ผันผวน

สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU): ITU กำหนดไว้อย่างชัดเจนภายใต้ข้อแนะนำ D.50 และ D.192 ว่าการสร้างแบบจำลองต้นทุนโทรคมนาคมขายส่งต้องใช้วิธีการต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาว (Long-Run Incremental Cost: LRIC) บนพื้นฐานการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ที่เทียบเท่าในปัจจุบัน (Modern Equivalent Asset: MEA) มาตรฐานสากลนี้ห้ามผู้กำกับดูแลใช้ต้นทุนโครงสร้างพื้นฐานในอดีตมาคำนวณอัตราค่าบริการล่วงหน้าโดยเด็ดขาด เนื่องจากจะทำให้เกิดความลำเอียงทางเทคโนโลยีอย่างรุนแรง ซึ่งการคำนวณที่นำเสนอโดย กสทช. กลับพึ่งพาผลการศึกษาของที่ปรึกษาในปี พ.ศ. 2562 ที่ใช้ข้อมูลการดำเนินงานของโครงข่ายโฮสต์ย้อนหลังไปไกลถึงปี พ.ศ. 2559 เพื่อกำหนดต้นทุนระบบโครงข่ายฐาน

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคมแห่งสหราชอาณาจักร (Ofcom) : Ofcom บริหารจัดการตลาดการให้บริการโครงข่ายเสมือนจริงและการเข้าถึงบริการขายส่งโดยใช้แบบจำลองต้นทุนแบบขั้นบันไดหรือแบบปรับขนาดได้ (Glide Path หรือ Sliding Scale Cost Model) ซึ่งออกแบบมาสำหรับผู้เล่นรายใหม่ในตลาดโดยเฉพาะ โมเดลต้นทุนการกำกับดูแลในระดับสากลยอมรับอย่างชัดเจนว่าผู้ให้บริการโครงข่ายเสมือนจริงรายใหม่เริ่มต้นจากศูนย์เลขหมาย และไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ได้ในทันที

การแก้ไขที่แนะนำ: ยกเลิกการใช้เปอร์เซ็นต์คงที่ในระดับมหภาคสำหรับต้นทุนระบบ MVNE และทดแทนด้วยโมเดลต้นทุนบวกกำไรที่เป็นพลวัต (Dynamic Cost-Plus Model) ตามสถาปัตยกรรมจริงของประเภทผู้ให้บริการในแต่ละระดับ (Tier) บังคับใช้ทางกฎหมายให้ MNO ผู้ให้เช่าโครงข่ายต้องจัดสรรระดับราคาขายส่งสำหรับปริมาณ 100,000 เลขหมาย ตั้งแต่เลขหมายที่ 1 เป็นระยะเวลา 24 เดือนแรกของการดำเนินงานของ MVNO เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวงจรปิด กำหนดเป็นข้อบังคับทางกฎหมายให้ต้องอัปเดตข้อมูลต้นทุนระบบโทรคมนาคมทุก ๆ 2 ปี โดยใช้ต้นทุนสถาปัตยกรรมแบบ Cloud-Native และแบบเสมือนจริง (Virtualized) ในปัจจุบัน และให้ตัดข้อมูลใดๆ ที่มีอายุเกิน 24 เดือนออกไป แทรกข้อกำหนดทางกฎหมายระบุอย่างชัดเจนว่า: “Full-Tier MVNO และ MVNA ที่เป็นเจ้าของโครงข่ายหลัก (Core Network) รวมถึงส่วนประกอบ BSS/OSS ของตนเอง จะได้รับการยกเว้นจากการนำกรอบการคำนวณต้นทุนการสมัครใช้บริการระบบ MVNE ต่อเลขหมายมาบังคับใช้อย่างสิ้นเชิง เนื่องจากต้นทุนเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของพวกเขา

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

4) ประเด็น H : กรอบหลักเกณฑ์ Retail Minus ที่ปราศจากฐานราคาค้าปลีกที่ได้รับการตรวจสอบและบังคับใช้อย่างจริงจัง

สถานะ: การบังคับใช้ราคาขายส่งบนพื้นฐานของฐานราคาค้าปลีกที่ไม่ได้รับการตรวจสอบและอาจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ทำให้เกิดสัญญาณทางปกครองและทางกฎหมาย

สมมติฐานพื้นฐานของโมเดล Retail Minus คือการมีอยู่ของฐานราคาค้าปลีกที่มีความเสถียร ขอบด้วยกฎหมาย และผ่านการตรวจสอบแล้ว ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการหักเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน กสทช. กำลังพยายามบังคับใช้โครงสร้างราคาขายส่งในขณะที่ยังไม่สามารถกำหนดหรือบังคับใช้ฐานราคาทางกฎหมายของตลาดค้าปลีกได้ ความล้มเหลวเชิงโครงสร้างนี้มีสาเหตุมาจากประเด็นการกำกับดูแลที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขดังต่อไปนี้ :

เงื่อนไขการควบคุมกิจการลดราคา 12% ที่ไม่มีการบังคับใช้: เมื่อครั้งที่ กสทช. รับทราบการควบคุมกิจการระหว่าง True Corp และ DTAC ได้มีการกำหนดเงื่อนไขบังคับให้หน่วยงานที่ควบคุมกันต้องลดอัตราค่าบริการค้าปลีกเฉลี่ยลงอย่างน้อย 12% โดยเงื่อนไขนี้ควรได้รับการตรวจสอบอย่างเข้มงวดผ่านผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระจากภายนอก (Third-party Auditors)

สัญญาณในการกำกับดูแล: หลายปีหลังจากการควบคุมกิจการ กสทช. ยังไม่สามารถสรุปผลหรือเปิดเผยผลการตรวจสอบที่เป็นอิสระและโปร่งใสอย่างครอบคลุมเพื่อยืนยันการปฏิบัติตามเงื่อนไขการลดราคา 12% ดังกล่าวได้ ซึ่งความเห็นพ้องของสาธารณะ สภาองค์กรของผู้บริโภค และคณะกรรมการการตรวจสอบของรัฐสภา ต่างได้เน้นย้ำซ้ำๆ ว่าราคาค้าปลีกกลับกระจุยตัวและสูงขึ้นผ่านการยกเลิกแพ็คเกจโปรโมชั่นระดับเริ่มต้น

ความเป็นไปไม่ได้ทางคณิตศาสตร์: หากราคาค้าปลีกปัจจุบันของผู้เล่นรายใหญ่ in ตลาดสูงเกินจริงหรือยังไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องในสัดส่วน 12% ราคาขายส่งใดๆ ที่คำนวณมาจากราคาค้าปลีกดังกล่าวก็จะเกิดความบิดเบือนโดยอัตโนมัติ กสทช. กำลังคำนวณอัตรากำไรขายส่งโดยใช้ราคาค้าปลีกที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นตัวแปรตั้งต้น ซึ่งเป็นการสร้างการบีบอัตรากำไรที่ต่อต้านการแข่งขัน (Anti-competitive Margin Squeeze) เชิงสถาบัน

แบบจำลองความบิดเบือนทางคณิตศาสตร์: [ฐานราคาค้าปลีกของ MNO ที่สูงเกินจริง / ไม่เป็นไปตามกฎหมาย] → กสทช. ใช้หลักเกณฑ์ Retail Minus 35% → ราคาขายส่งยังคงสูงเกินไป → อัตรากำไรของ MVNO ถูกกลบหายไป

มาตรฐานสองมาตรฐานในการกำกับดูแลตามอำเภอใจ: กสทช. ไม่สามารถบังคับใช้กรอบการหักลดหย่อนทางคณิตศาสตร์ที่เข้มงวดกับผู้ให้บริการโครงข่ายเสมือนจริง ในขณะที่ปล่อยให้เกิด "การละเลยการกำกับดูแล" (Regulatory Slumber) เกี่ยวกับภาระผูกพันด้านราคาค้าปลีก 12% ของผู้ให้บริการโครงข่ายพื้นฐานรายใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตลาด อัตราค่าบริการขายส่งไม่สามารถจัดทำขึ้นอย่างสอดคล้องกฎหมายได้ทราบจนกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการตรวจสอบอย่างชัดเจน การแก้ไขที่แนะนำ: กสทช. ควรยุติการสรุปผลการคำนวณเปอร์เซ็นต์ Retail Minus ในทันที จนกว่าจะมีการกำหนดฐานราคาค้าปลีกที่ขอบด้วยกฎหมายอย่างเป็นทางการ โดยข้อบังคับจะต้องระบุอย่างชัดเจนว่า ตัวแปร "ราคาค้าปลีก" (Retail) ที่นำมาใช้ในสูตรนั้น จะต้องเป็นราคาค้าปลีกที่ได้รับการปรับปรุงทางทฤษฎีเพื่อสะท้อนถึงเงื่อนไขการลดราคา 12% ตามที่กำหนดไว้ หรือใช้ตัวแทนที่อิงตามต้นทุน (Cost-oriented Proxy) จากค่าใช้จ่ายโครงข่ายที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว หาก กสทช. ไม่สามารถตรวจสอบการลดราคา 12% ในแพ็คเกจค้าปลีกของ MNO ได้ กสทช. จะต้องยกเลิกกรอบหลักเกณฑ์ Retail Minus ทั้งหมด แล้วเปลี่ยนไปใช้โมเดลการตั้งราคาตามต้นทุนที่แท้จริงแบบ LRIC+ (Absolute Cost-Oriented LRIC+ Pricing Model) แทน เพื่อให้มั่นใจว่าการตั้งราคาขายส่งจะถูกแยกออกจากการบิดเบือนของตลาดค้าปลีกที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

5) เรื่อง ประเด็น J: ต้องยกเลิกช่องโหว่การเจรจาต่างหากเป็นการส่วนตัวในข้อ 16

สถานะ: ได้รับการยืนยันจากข้อคัดค้านของบอร์ด (ช่องโหว่ที่ทำลายเพดานราคา Retail Minus สำหรับผู้สมัครรายย่อย)

ข้อ 16 วรรคสอง ของร่างประกาศ อนุญาตให้ MNO และ MVNO หรือ MVNA สามารถตกลงอัตราค่าตอบแทนการขายส่งด้วยการเจรจาเป็นการส่วนตัวนอกเหนือจากสูตร Retail Minus ที่กำหนดไว้ในข้อเดียวกัน ในระหว่างการพิจารณาของบอร์ด มีกรรมการท่านหนึ่งได้คัดค้านข้อบัญญัติต่างหากนี้โดยเฉพาะ โดยใช้ให้เห็นว่าผู้สมัคร MVNO รายย่อยมีอำนาจต่อรองน้อยกว่า MNO อย่างเห็นได้ชัด และในทางปฏิบัติจะถูกบังคับให้ยอมรับอัตราที่สูงกว่าเพดานราคาที่กำหนดไว้เพื่อให้สามารถบรรลุข้อตกลงได้ ข้อเสนอฉบับนี้เห็นพ้องด้วยอย่างยิ่ง เนื่องจากเพดานราคาควบคุมที่สามารถถูกหักล้างได้ด้วยสัญญาจำยอมระหว่างคู่สัญญา ย่อมไม่ใช่เพดานราคาควบคุมที่แท้จริง

การดำเนินการที่จำเป็น: ยกเลิกข้อ 16 วรรคสอง ทั้งหมด หากยังคงมีการอนุญาตให้ยกเว้นสูตร Retail Minus จากการเจรจา จะต้องอนุญาตเฉพาะในกรณีที่ส่งผลให้อัตรค่าบริการเป็นประโยชน์ต่อ MVNO หรือ MVNA มากกว่าสูตรที่กำหนดไว้ และข้อตกลงดังกล่าวจะต้องได้รับการยืนยันและอนุมัติจาก กสทช. ก่อนที่จะมีผลบังคับใช้

6) เรื่อง ประเด็น N: โมเดลต้นทุนบวกกำไร / "ผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพ" มีแนวทางในประเทศที่ควรนำมาใช้แต่ต้องมีมาตรการป้องกันเชิงโครงสร้างที่เข้มงวด

สถานะ: ได้รับการยืนยันจากการหารือของบอร์ด กสทช. มีการกำกับดูแลโดยใช้โมเดลนี้อยู่แล้ว แต่ต้องปรับปรุงให้เข้ากับโครงสร้างตลาดหลังการควบรวมกิจการเพื่อป้องกันการบีบอัดราคา (Margin Squeeze)

ผลการหารือของบอร์ดคัดค้านยืนยันว่า มีกรรมการท่านหนึ่งได้เสนออย่างชัดเจนให้ใช้แนวทางการคำนวณต้นทุนบวกกำไรแบบ "ผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพ" (Efficient MNO) ซึ่ง กสทช. ใช้อยู่แล้วในการกำกับดูแลอัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่าย (IC) มาประยุกต์ใช้กับอัตราค่าบริการขายส่งของ MVNO โดยกรรมการตั้งข้อสังเกตว่ากรอบการทำงานด้าน IC ของ กสทช. ได้รับการพัฒนาผ่านการปรับปรุงซ้ำหลายครั้งในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจนอยู่ในสถานะที่ทำงานได้ดีในปัจจุบัน และแนวทางเดียวกันนี้ ซึ่งเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบต้นทุนที่มีประสิทธิภาพพร้อมสิทธิในการคัดค้าน สามารถนำมาขยายผลใช้กับการกำหนดค่าตอบแทนของ MVNO และ MVNA ได้ ซึ่งสอดคล้องและช่วยตอกย้ำข้อเสนอแนะในคำถามที่ 4 และประเด็น E ของข้อเสนอฉบับนี้ ที่กำหนดให้มีแนวทางต้นทุนบวกกำไรเป็นทางเลือกนอกเหนือจาก Retail Minus โดยอิงจากบรรทัดฐานการกำกับดูแลภายในประเทศไทย แทนที่จะพึ่งพาเพียงโมเดลจากต่างประเทศเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม การนำโมเดลผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพมาใช้โดยตรงทันทีอาจสร้างความเสี่ยงสูงในสถานะตลาดปัจจุบัน เนื่องจากตลาดค้าปลีกหลังการควบรวมกิจการมีความกระจุกตัวสูงและยังไม่มีกรอบตรวจสอบข้ออย่างเป็นระบบ เกณฑ์เปรียบเทียบแบบผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพจึงอาจเปิดช่องให้ MNO ตกแต่งตัวเลขและทำให้ฐานต้นทุนสูงเกินจริงเพื่อเอาเปรียบผู้เล่นรายอื่น ดังนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดภาวะการบีบอัดราคา (Margin Squeeze) ที่เกิดจากกฎเกณฑ์การกำกับดูแล กสทช. จำเป็นต้องกำหนดให้ทำการทดสอบการบีบอัดราคาล่วงหน้า (Ex-ante Margin Squeeze Test) ควบคู่ไปกับการจัดทำแบบจำลองต้นทุนส่วนเพิ่มในระยะยาวแบบฐานล่าง (Bottom-Up Long Run Incremental Cost หรือ BU-LRIC) อย่างครอบคลุมก่อนที่จะมีการบังคับใช้กรอบต้นทุนบวกกำไรใด ๆ ยิ่งไปกว่านั้น สำนักงานฯ ควรให้ความสำคัญกับเกณฑ์ทดสอบการลอกเลียนแบบทางเศรษฐกิจ (Economic Replication Test หรือ ERT) และมาตรการป้องกันด้วยสูตร Retail-Minus เพื่อเป็นหลักประกันว่าอัตราค่าบริการขายส่งจะไม่สูงเกินกว่าราคาขายปลีกในตลาด การดำเนินการที่จำเป็น: ปรับปรุงกรอบการกำหนดราคาเพื่อสร้างทางเลือกต้นทุนบวกกำไรที่อิงจากวิธีการ IC ที่มีอยู่เดิม โดยกำหนดเงื่อนไขอย่างเข้มงวดว่าการบังคับใช้จะต้องผ่านการทดสอบ Ex-ante Margin Squeeze Test และการจัดทำแบบจำลองต้นทุน BU-LRIC ล่วงหน้าเพื่อจัดฐานต้นทุนที่สูงเกินจริงของ MNO พร้อมทั้งรวม

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ระบบทดสอบ ERT และมาตรการป้องกัน Retail-Minus ภาคบังคับเพื่อสกัดกั้นภาวะการบีบอัดราคาไว้ โดยต้องกำหนดสิทธิ์ที่ชัดเจนให้ MNO ยื่นข้อมูลต้นทุนที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว และให้สิทธิ์ฝั่ง MVNO หรือ MVNA ในการคัดค้านข้อมูลดังกล่าวได้

7) เรื่อง ประเด็น F: การเข้าถึงเทคโนโลยีในอนาคตต้องได้รับการรับประกัน

สถานะ: มองไปข้างหน้า (Forward-looking) ประกาศต้องครอบคลุม 4G, 5G NR (ครอบคลุมทั้งสถาปัตยกรรม Non-Standalone และ Standalone), VoLTE และวิวัฒนาการในอนาคต

รายการบริการในข้อ 13 ของร่างประกาศ ได้แก่ บริการเสียง, SMS, MMS, บริการอินเทอร์เน็ตบนมือถือ สะท้อนถึงประเภทบริการในยุค 2G และ 3G ประกาศควรกำหนดให้ MNO ต้องเปิดให้เข้าถึงโครงข่าย MVNO ในทุกเทคโนโลยีที่พวกเขานำมาให้บริการในเชิงพาณิชย์ รวมถึง 4G LTE, VoLTE, 5G NR (ครอบคลุมทั้งสถาปัตยกรรม Non-Standalone และ Standalone) และวิวัฒนาการในอนาคต โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขความพร้อมทางเทคนิคและการเจรจาเงื่อนไขทางพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง:

- ในกรณีที่ MNO เป็นผู้ประกอบกิจการรายแรกที่เปิดตัวเทคโนโลยีใหม่ จะต้องเปิดให้เข้าถึงเทคโนโลยีนั้นสำหรับการเข้าถึงโครงข่าย MVNO ภายใน 8 สัปดาห์นับจากการเปิดตัวเชิงพาณิชย์
- ในกรณีที่เทคโนโลยีใหม่ได้รับการเปิดตัวเชิงพาณิชย์แล้วโดย MNO รายอื่นที่แข่งขัน กรอบเวลาการเข้าถึงคือ 4 สัปดาห์
- MNO ห้ามจำกัดการเข้าถึงบริการขายส่งของ MVNO ไว้เฉพาะเทคโนโลยีในยุคเก่า ในขณะที่ปิดกั้นการเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคใหม่
- สิทธิการเข้าถึง 5G network slicing จะต้องได้รับการกำหนดไว้อย่างชัดเจน เนื่องจากการทำ slicing ต้องการรูปแบบทางพาณิชย์ที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงจากการเข้าถึงโครงข่ายร่วมปกติ

ข้อกำหนดเหล่านี้เคยถูกเสนอในการยื่นข้อเสนอปี 2023 แต่ยังคงไม่มีปรากฏอยู่ในร่างประกาศฉบับนี้

8) บทที่ 2 - ข้อเสนอขายส่ง

ตำแหน่ง (Position): โครงสร้างได้รับการปรับปรุงดีขึ้น เนื้อหาทางเทคนิคยังบกพร่อง กลไกราคาไม่เหมาะสมสำหรับตลาดที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล

ข้อกำหนดที่ MNO ต้องเสนอการบริการโดยใช้ทุกเทคโนโลยีที่พวกเขาสามารถจัดหาได้ (ข้อ 13) ถือเป็นเชิงบวก การเพิ่มกรอบเวลาการซ่อมแซมและการแก้ไขข้อชำรุดบกพร่องถือเป็นการปรับปรุงในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม:

- รายการบริการในข้อ 13 เป็นยุคก่อน 4G ประกาศต้องครอบคลุม 4G LTE, VoLTE, 5G NR (ครอบคลุมทั้ง Non-Standalone และ Standalone), บริการบนฐาน IMS และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ตามกรอบในประเด็น F ข้างต้นอย่างชัดเจน
- เนื้อหาข้อเสนอขั้นต่ำในข้อ 14 ไม่ได้กำหนดข้อกำหนดส่วนต่อประสานทางเทคนิค ได้แก่ ส่วนต่อประสานการส่งสัญญาณ (SS7, Diameter, SIP, HTTP/2 APIs), จุดอ้างอิงการรวมระบบ HLR/HSS, ส่วนต่อประสานการเชื่อมต่อโครงข่าย MSC/GMSC, โปรแกรมจำลองการจัดสรรบริการ (provisioning APIs), ส่วนต่อประสานการบริหารจัดการ SIM, พารามิเตอร์ SLA, ข้อมูลจำเพาะสภาพแวดล้อมการทดสอบ หรือวิธีการวางแผนความจุ หากไม่มีสิ่งนี้ MVNO จะไม่สามารถประเมินได้ว่าการรวมระบบกับ MNO รายนั้นมีความเป็นไปได้สำหรับระดับขั้นที่ตั้งใจไว้หรือไม่

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

- เกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนในข้อ 16: แนวทาง Retail Minus พร้อมเกณฑ์ขั้นต่ำ 35% นั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกบิดเบือนผ่านการตั้งราคาขายปลีกข้อมูลแบบไม่จำกัดตามที่บันทึกไว้ในส่วนที่ 1.8
 - ข้อเสนอเกณฑ์ขั้นต่ำของราคาขายปลีกในรูปแบบฟอร์มแสดงความคิดเห็นของ กสทช. เองนั้นถูกต้องและต้องได้รับการนำมาใช้ โดยในกรณีที่ราคาขายปลีกของ MNO ต่ำกว่าอัตราขายส่งที่คำนวณได้ ให้ราคาขายปลีกที่ต่ำที่สุดนั้นกลายเป็นเพดานราคาขายส่งสูงสุด
 - ระเบียบวิธีแบบ Cost Plus ควรจัดให้มีเป็นทางเลือก โดยให้ กสทช. กำหนดองค์ประกอบต้นทุนที่อนุญาต
 - การทดสอบการบีบอัดราคากำไรของ NKOM ที่อธิบายไว้ในประเด็น E ควรเป็นเกณฑ์สำรองสำหรับข้อพิพาทอัตราค่าบริการ การเปรียบเทียบกับประเทศไนจีเรีย: หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC (ข้อ 10) กำหนดให้มีราคาขายเกณฑ์มาตรฐาน (Benchmark Selling Price) ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการสำหรับบริการเสียง ข้อมูล SMS และ USSD โดยส่วนแบ่งรายได้ที่คำนวณได้จะหักออกเฉพาะต้นทุนการเชื่อมต่อโครงข่ายสำหรับบริการเสียง/SMS และต้นทุนแบนด์วิดท์สำหรับข้อมูลที่เป็นการหักออกที่พิสูจน์ได้จริงและเป็นวัตถุประสงค์เท่านั้น มีการระบุเปอร์เซ็นต์ส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นอย่างชัดเจน รูปแบบนี้สร้างความแน่นอนทางพาณิชย์ที่ครอบคลุมโครงสร้างของ กสทช. ไม่มี
- การแก้ไขที่แนะนำ: อัปเดตรายการบริการในข้อ 13 ให้รวมถึง 4G LTE, VoLTE, 5G NR (NSA/SA), IMS, network slicing; ขยายข้อ 14 ให้กำหนดข้อกำหนด API, การอ้างอิงส่วนต่อประสาน, พารามิเตอร์ SLA, รายละเอียดสภาพแวดล้อมการทดสอบ, วิธีการวางแผนความจุ; นำเกณฑ์ขั้นต่ำราคาขายปลีกมาใช้ในข้อ 16 เพิ่มทางเลือก Cost Plus พร้อมกำหนดองค์ประกอบต้นทุน; นำการทดสอบการบีบอัดราคากำไรของ NKOM มาใช้เป็นเกณฑ์สำรองข้อพิพาทอัตราค่าบริการ; นำกรอบอ้างอิงส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นของ NCC มาใช้: ระดับ 1 25/75, ระดับ 2 30/70, ระดับ 3 40/60, Full MVNO/MVNA 50/50

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำประเด็น 1) – 8)

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
สูง (HIGH)	ข้อ 13: รายการบริการ	อัปเดตให้ครอบคลุม 4G LTE, VoLTE, 5G NR (NSA/SA), network slicing, บริการ IMS และกรอบเวลาการเข้าถึงเทคโนโลยีในอนาคต
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อกำหนดใหม่: 5G / เทคโนโลยีอนาคต	ภาระผูกพันการขายส่งครอบคลุมทุกยุคเทคโนโลยี กำหนดเวลาเข้าถึงโครงข่าย 8 สัปดาห์ (สำหรับรายแรกในตลาด) และ 4 สัปดาห์สำหรับการเปิดตัวเทคโนโลยีใหม่
สูง (HIGH)	ข้อ 14: เนื้อหาข้อเสนอ	กำหนดให้มีข้อกำหนด API, การอ้างอิงส่วนต่อประสาน, พารามิเตอร์ SLA, รายละเอียดสภาพแวดล้อมการทดสอบ, วิธีการวางแผนความจุ
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 16: สูตรต้นทุน MVNE	ยกเลิกกรอบการหักลดหย่อนคงที่ 4.60% และแทนที่ด้วยโมเดลต้นทุนบวกกำไรที่เป็นพลวัต (Dynamic Cost-Plus) ตามสถาปัตยกรรมจริงของประเภทผู้ให้บริการในแต่ละระดับ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 16: เกณฑ์ปริมาณขั้นต่ำ	กำหนดทางกฎหมายให้ MNO ต้องใช้ราคาขายส่งสำหรับระดับปริมาณ 100,000 เลขหมาย ตั้งแต่เลขหมายที่ 1 เป็นระยะเวลา 24 เดือนแรกของการดำเนินงาน
สูง (HIGH)	ข้อ 16: การยกเว้นประเภท Full-Tier	แทรกข้อกำหนดทางกฎหมายที่ชัดเจนในการยกเว้น Full-Tier MVNO และ MVNA จากการนากรอบการคำนวณต้นทุนระบบ MVNE ต่อเลขหมายมาบังคับใช้อย่างสิ้นเชิง
สูง (HIGH)	ข้อ 16: ข้อมูลต้นทุน LRIC	กำหนดให้มีการทบทวนต้นทุนระบบทุกๆ 2 ปี โดยข้อมูลต้นทุนที่ใช้ต้องสะท้อนสภาพปฏิกิริยาแบบ Cloud-Native และแบบเสมือนจริงในปัจจุบัน และมีอายุไม่เกิน 24 เดือน
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 16: การตรวจสอบฐานราคาค้าปลีก	ระงับการบังคับใช้หลักเกณฑ์ Retail Minus จนกว่าจะมีการตรวจสอบที่เป็นอิสระต่อเงื่อนไขการลดราคาค้าปลีก 12% จากการควบรวมกิจการ โดยให้กำหนดนิยามทางกฎหมายของตัวแปร "ราคาค้าปลีก" ให้เป็นราคาที่สอดคล้องกับเงื่อนไขการลดราคา หรือเปลี่ยนไปใช้ฐานราคาต้นทุนที่แท้จริงแบบ LRIC+ แทน
สูง (HIGH)	ข้อ 16: อัตราผลตอบแทน	นำเกณฑ์ขั้นต่ำราคาขายปลีกมาใช้ เพิ่มทางเลือก Cost Plus นำการทดสอบการบีบอัดราคาไรของ NKOM มาใช้เป็นเกณฑ์สำรอง นำกรอบส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นของ NCC มาใช้
สูง (HIGH)	ข้อ 16: โครงสร้างค่าธรรมเนียมสามต่อ	MNO ชำระค่าธรรมเนียมประจำปีตามรายได้เพียงรายเดียวในฐานะผู้ถือครองคลื่นความถี่หลัก MVNA และ MVNO ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมบน airtime เดียวกัน
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 16: ช่องโหว่การเจรจาเป็นการส่วนตัว (ประเด็น J)	ยกเลิกข้อ 16 วรรคสอง เพื่อปิดช่องโหว่การเจรจาแยกต่างหาก โดยกำหนดให้ใช้อัตราจากการเจรจาได้เฉพาะกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อ MVNA/MVNO มากกว่าสูตร Retail Minus และต้องได้รับอนุมัติจาก กสทช. ล่วงหน้าเท่านั้น
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 16: บรรทัดฐานต้นทุน IC และมาตรการป้องกันราคา (ประเด็น N)	นำกรอบต้นทุนบวกกำไรแบบ "Efficient MNO" มาใช้โดยอิงจากโมเดล IC เดิม แต่กำหนดเงื่อนไขอย่างเด็ดขาดว่าต้องผ่านการทดสอบ Ex-ante Margin Squeeze Test และทาแบบจำลอง BU-LRIC ล่วงหน้าเพื่อจัดฐานต้นทุนที่สูงเกินจริง พร้อมบังคับใช้เกณฑ์ทดสอบ ERT และมาตรการป้องกัน Retail-Minus

9) การป้องกันการบิดเบือนหลักเลียง (Anti-Circumvention):

ประกาศต้องรวมข้อกำหนดที่ระบุว่า ห้าม MNO, MVNA หรือ MVNO ใช้โครงสร้างสัญญา สถาปัตยกรรมทางเทคนิค การจัดเส้นทาง รูปแบบการเอาท์ซอร์ส หรือวิธีการอื่นใด เพื่อบรรลุผลลัพธ์ทางอ้อมที่เป็นสิ่งต้องห้ามหากทำโดยตรงภายใต้ประกาศนี้ สิ่งนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับเงื่อนไขล่วงหน้าเรื่องประสบการณ์: MNO จะไม่สามารถหลีกเลี่ยงข้อห้ามได้โดยการนำเงื่อนไขที่ไม่ได้รับอนุญาตไปฝังไว้ในเอกสารกระบวนการย่อยแทนที่จะระบุไว้ในข้อเสนอขายส่งที่เผยแพร่

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อกำหนดใหม่: การป้องกันการบิดเบือน	สั่งห้ามการบรรลุผลลัพธ์ทางอ้อมที่เป็นสิ่งต้องห้ามผ่านโครงสร้างสัญญา เทคนิค หรือการดำเนินงานใดๆ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

3. บริษัท โทร ูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

3.1 คุณวีณา แสงสิริกัญญา

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

ขอทราบชัดเจนของร่างประกาศฯ เนื่องจากมีความสัมพันธ์ระหว่างหมวด 2 ข้อเสนอการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และหมวด 1 หมวดทั่วไป โดยหมวด 2 ข้อเสนอของการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีการระบุให้ผู้รับใบอนุญาตเฉพาะ MNO ดำเนินการ แต่ในข้อ 8 ของหมวด 1 หมวดทั่วไป ระบุว่าผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีหน้าที่ในการจัดทำข้อเสนอการขายส่ง ซึ่งถ้าจะเชื่อมโยงไปกับคำนิยามผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ จะมีทั้ง MNO MVNO และ MVNA ด้วย จึงอยากสอบถามความชัดเจนว่า การจัดทำข้อเสนอควรจะต้องเป็นทุกประเภทเลยหรือไม่ สำหรับ MNO MVNO และ MVNA ซึ่งถ้าจะต้องมีการจัดทำข้อเสนอ อาจจะต้องมีการแยกประเภท เพื่อความชัดเจน

3.2 คุณระพีภัฏย์ เลิศวงศ์วีรัชย์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- การให้ข้อมูลเพิ่มเติมในทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับการย้ายค่ายเบอร์เดิม ต้องดำเนินการผ่านกระบวนการของ Clearing house โดยมีมาตรฐาน และระยะเวลาที่ Clearing house กำหนด ไม่ว่าจะย้ายค่ายด้วย MVNO หรือ MNO ทุกคน จะเป็นระยะเวลาตาม Clearing house ไม่มีข้อแตกต่างระหว่างกัน

- กรณีข้อพิพาทในอัตราค่าตอบแทนที่กำหนดจะต้องให้พิจารณาในลักษณะการดูข้อมูลต้นทุน ทางบริษัทไม่เห็นด้วยเนื่องจากยังไม่มีข้อมูลชัดเจน โดยมี 2 เหตุผล ดังนี้

(1) วิธีการดังกล่าวเป็นการเปิดให้ใช้ดุลพินิจว่าต้นทุนนี้จะใช้วิธีการคำนวณด้วยวิธีการใด ซึ่งในแต่ละครั้งจะขึ้นอยู่กับคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทจะพิจารณาด้วยต้นทุนอะไร และคำนวณด้วยต้นทุนแบบไหน ซึ่งไม่มีความชัดเจนระบุในร่างประกาศ MVNO โดยเป็นการกำหนดแบบเปิด ซึ่งปกติเวลาคำนวณต้นทุนใดก็ตาม กสทช. มักจะมีการศึกษามาก่อนอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานวิธีการคำนวณ ว่าต้องใช้การคำนวณแบบไหน ต้นทุนแบบไหน และใช้องค์ประกอบ (Element) อะไรในการคิดต้นทุน เมื่อไม่มีการประกาศเป็นการล่วงหน้า MNO ก็อาจจะไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่ กสทช. กำหนด เนื่องจากไม่มีการแสดงให้เห็นกันมาก่อนล่วงหน้าว่า กสทช. จะใช้การคำนวณต้นทุนแบบใด และกรณีที่เข้าใจว่า กสทช. อาจแจ้งว่าในส่วนของการกำหนดผู้มีอำนาจเหนือตลาดทาง กสทช. มีข้อมูลต้นทุนบางส่วนที่ทราบได้อยู่แล้ว แต่กรณีดังกล่าวไม่ครอบคลุมกับผู้ให้บริการทุกคน ยิ่งถ้า กสทช. อนุญาตให้สามารถขายต่อบริการได้ กสทช. ก็ไม่มีต้นทุนของ MVNA หรือ MVNO ที่ทำการขายบริการ หากมีข้อพิพาท กสทช. จะไม่มีต้นทุนบางส่วนตรงนี้มาเป็นตัวตั้งต้น ดังนั้น จึงทำให้ไม่มีความชัดเจนในตรงนี้

(2) ถ้า กสทช. กำหนดว่าจะใช้วิธีการ Retail Minus ในการกำหนดค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ การพิจารณาข้อพิพาทควรพิจารณาบนหลักเกณฑ์เดียวกันกับการที่ กสทช. กำหนด แต่เมื่อเกิดข้อพิพาท กสทช. จะไปใช้อีก Model หนึ่ง ซึ่งไม่มีความชัดเจน ตรงนี้จะเกิดความไม่เป็นธรรมกับคนที่ทำข้อเสนอตรงนี้ออกมา ดังนั้น ถ้าจะพิจารณาต้องพิจารณาบนเกณฑ์เดิม ว่า Retail Minus มีความสมเหตุสมผลหรือไม่ แต่ไม่ใช่พอเป็นข้อพิพาทจะไปใช้ต้นทุน พิจารณาที่ต้นทุนทันที ตรงนี้เชื่อว่าในทางปฏิบัติทุกคนคงร้องขอเข้าเป็นข้อพิพาทหมด เนื่องจากไม่เชื่อใน Retail Minus ทุกคนอยากให้เห็นต้นทุนของ MNO ก็จะร้องขอเข้าเป็นข้อพิพาทกันหมด เพราะฉะนั้นจะไม่มีประโยชน์ตรงนี้เลย จึงเป็นเหตุผลที่เห็นว่าถ้าจะกำหนดต้องมีความชัดเจนแล้วว่า กสทช. มีมาตรฐานการคำนวณต้นทุนสำหรับบริการนี้แล้ว และมีความชัดเจนเพื่อเป็นมาตรฐานให้คนที่จะมาวินิจฉัยข้อพิพาทไม่ได้ใช้ดุลพินิจของตัวเองว่าต้นทุนตรงนี้คืออะไร

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

3.3 หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ความคิดเห็นของบริษัทฯ อ้างอิงตามข้อ 3 และมีความเห็นสำหรับข้ออื่นๆ ในหมวด 2 ดังนี้บริษัทฯ เห็นด้วยกับข้อ 15 การคงการกำกับอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการในข้อเสนอการขายส่งบริการ ด้วยวิธี Retail Minus จากค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการตามสิทธิการใช้งานตามเดิมเพื่อเป็นอัตราเริ่มต้นที่ใช้ในการเจรจาอัตราค่าตอบแทนระหว่างกัน อย่างไรก็ตาม ในส่วนของข้อ 37 ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดการพิจารณากรณีข้อพิพาทที่เกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ บริษัทฯ ไม่เห็นด้วยที่จะระบุโดยชัดเจนว่า สำนักงาน กสทช. จะพิจารณาจากข้อมูลต้นทุนที่ผู้รับใบอนุญาต (MNO) นำส่งต่อสำนักงาน กสทช. หรือตามที่สำนักงาน กสทช. ร้องขอ มาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าตอบแทน เนื่องจากจะก่อให้เกิดความไม่ยืดหยุ่นในการแก้ไขข้อพิพาท โดยหากอัตราค่าตอบแทนการขายส่งกำหนดด้วยวิธีการใด การพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ให้บริการขายส่งควรพิจารณาด้วยวิธีการนั้นก่อน และเปิดโอกาสให้มีการเจรจาใหม่ภายหลังที่สำนักงาน กสทช. ได้พิจารณาข้อชี้แจงของผู้ให้บริการขายส่งบริการและเห็นควรให้มีการปรับลดอัตราค่าตอบแทนขายส่งบริการ มิเช่นนั้นจะก่อให้เกิดความลักลั่นในทางปฏิบัติในกรณีที่ผู้ขายส่งบริการปฏิบัติตามประกาศข้อ 15 ครบถ้วนถูกต้อง

4. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

4.1 คุณไมตรี สงวนไชยภณ

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- การใช้ข้อมูลต้นทุนในปี 2564 – 2567 เพื่อคำนวณหาต้นทุนขายปลีกมีแนวโน้มเป็นอย่างไร ซึ่งต้นทุนการดำเนินการของบริษัทฯ ถ้าหากมีการติดตามเหตุการณ์บ้านเมือง ค่าใช้จ่ายต้นทุน ค่าดำเนินการ หรือค่าดำรงชีพ สูงขึ้นเป็นลำดับทุกปี สะท้อนถึงต้นทุนการดำเนินการของบริษัทฯ ก็สูงขึ้นด้วย จึงขอสอบถามว่าข้อมูลต้นทุนของสำนักงาน กสทช. ที่ได้มีแนวโน้มเป็นอย่างไร หากเฉลี่ยปี 2564 – 2567 อาจจะไม่เหมาะสมหรือไม่ หรือที่กำหนดไว้ร้อยละ 30 – 35 ในขณะที่ต้นทุน Operation cost เพิ่มขึ้นแล้ว ในอนาคตจะมีประเด็นในเรื่องของการดำเนินการอีกหรือไม่

- ข้อ 18 (3) กรณีการทำสัญญาที่มีการกำหนดเงื่อนไขอื่นที่แตกต่างไปจากข้อเสนอ ซึ่งเงื่อนไขของคู่สัญญาแต่ละราย เมื่อผู้ขายส่งบริการ หรือ MNO ทำสัญญากับ MVNO MVNA เงื่อนไขของคู่สัญญาแต่ละราย อาจมีความแตกต่างกันไปจากหลายปัจจัย จากข้อเสนอ ลักษณะการดำเนินธุรกิจ ข้อกำหนดนี้ค่อนข้างตีกรอบให้แคบ ทำให้การเจรจาไม่คล่องตัว ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ควรตัด ข้อ 18 (3) ออก

4.2 หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ข้อ 13. ไม่เห็นด้วยประเด็นผู้รับใบอนุญาต (MNO) ต้องเสนอขายบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่สามารถให้บริการได้ทุกบริการ และผู้รับใบอนุญาต (MNO) ต้องขายบริการและเทคโนโลยีตามที่เสนอทั้งหมดทุกบริการ เนื่องจากเหตุดังนี้

1) กรณีที่ MVNO ต้องการให้บริการที่อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยีและ MNO อยู่ในช่วงประคับประคองเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนผ่านเพื่อรองรับผู้ใช้บริการในระยะเปลี่ยนผ่าน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

2) บริการเสริมอื่นๆ อาจเป็นให้บริการโดยพัฒนาขึ้นภายใน เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม อาจมีจำกัดทางเทคนิค หรือจำเป็นต้องปรับปรุงระบบ ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก นอกจากนั้น อาจมีข้อจำกัดในเรื่องการใช้งานของคู่สัญญา และข้อจำกัดอื่นๆ

ข้อ 16.

1. ไม่เห็นด้วยประเด็นต้นทุนใน (1) เนื่องจากต้นทุนด้านการดำเนินการที่มีแนวโน้มปรับเปลี่ยนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะค่าเช่า ค่าพลังงาน ค่าแรง และภาวะเงินเฟ้อ จึงขอเสนอปรับในส่วนต้นทุนขายปลีกและต้นทุนที่หลีกเลี่ยงเป็นร้อยละ 25

2. มีความคิดเห็นขอเสนอเพิ่มเติมข้อความต่อท้ายใน (1) “หรือตามระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด โดยคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความต้องการของตลาดและสภาพการแข่งขัน หรือเมื่อพบว่ามีการจ่ายที่กระทบกับโครงสร้างต้นทุนเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่ประกาศมีผลบังคับใช้ เช่น อัตราเงินเฟ้อสะสมเปลี่ยนแปลงเกินกว่าร้อยละ 10”

ข้อ 17. (2) เสนอขอปรับแก้ “ภายในระยะเวลาที่กำหนด” เป็น “ภายในกำหนดเวลา 90 วัน หรือตามที่ กสทช. กำหนด”

ข้อ 18. (3) เสนอขอตัดออก เนื่องจากเงื่อนไขของคู่สัญญาแต่ละราย อาจจะความแตกต่างกันจากหลายปัจจัย

5. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

อริวัฒน์ อศวศิริโยธิน

(แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณาเรื่องราคาขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้รอบคอบ โดยที่ราคาขายส่งต้องมีจำนวนระดับราคาที่ต่ำเพียงพอเพื่อให้ MVNO สามารถแข่งขันได้ในระยะยาว ที่กล่าวถึงนี้ไม่ได้หมายถึงปัจจุบันและอดีต ซึ่งเป็นการกล่าวถึงอนาคตข้างหน้า หากมี MVNO เพิ่มขึ้น ต้องเรียนตามความเป็นจริงว่าต่อให้ MVNO มีจุดขายอะไรที่พิเศษ หรือมี Feature อะไรที่แตกต่างที่โดดเด่นเพียงใด สุดท้ายราคาขายปลีกที่ MVNO ขายให้ผู้ใช้บริการปลายทางหรือ End user ต้องสามารถแข่งขันได้ด้วย ราคาต้องไปได้ด้วย ซึ่งต่อให้มี Feature โดดเด่นแค่ไหน ถ้าราคาไปไม่ได้ก็จะขายไม่ได้ ซึ่งเรื่องราคาเป็นเรื่องสำคัญ ที่กล่าวในวันนี้ไม่ได้บอกว่า MNO เจ้าใดเจ้าหนึ่งให้ราคาไม่ดีหรือให้ราคาที่สูง ไม่ได้มีเจตนาจะสื่ออย่างนั้น แต่ในเมื่อจะมีการออกประกาศฉบับใหม่แล้ว การกำหนดราคาขายส่งต้องดูอย่างละเอียด และในตลาดที่ MVNO ยังมีไม่มากในประเทศไทย หรือไม่มีเลยในปัจจุบัน จุดขายแรก ๆ ก่อนเรื่อง Feature พิเศษ หรือจุดขายที่โดดเด่น ลูกค้าปลายทางก็จะพิจารณาที่ราคา จึงขอให้สำนักงาน กสทช. ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพื่อไม่ให้เกิดข้อถกเถียงกันในอนาคต

6. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีข้อเสนอการขายส่งบริการ และขอให้พิจารณาการกำหนดหลักเกณฑ์ด้านอัตราค่าบริการขายส่งที่เป็นธรรม เช่น แนวทาง Retail Minus รวมถึงการสนับสนุนให้ MVNO สามารถให้บริการเทคโนโลยีใหม่ เช่น eSIM ได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึงตาม Roadmap ของอุตสาหกรรมโทรคมนาคม

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

7. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

ตามข้อ 3. ของร่างประกาศฯ ระบุว่า “ให้ผู้รับใบอนุญาต (MNO) จัดทำข้อเสนอ ซึ่ง อย่างน้อยต้องมีบริการดังต่อไปนี้ 1. บริการเสียง (Voice) 2. บริการข้อความสั้น (SMS) 3. บริการข้อความมัลติมีเดีย (MMS)” นั้น ด้วยปัจจุบันการใช้บริการ MMS มีการใช้งานน้อยลงอย่างมาก เนื่องจากคนส่วนใหญ่หันไปใช้แอปพลิเคชันส่งข้อความผ่านอินเทอร์เน็ต (เช่น LINE, WhatsApp, Facebook Messenger) และในส่วนของ บมจ. โทรคมนาคมแห่งชาติ ไม่ได้ให้บริการ MMS กับลูกค้าของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนเองแล้ว จึงไม่สามารถระบุลงในข้อเสนอการขายฯ ได้

8. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ในส่วนของข้อความ “ผู้รับใบอนุญาต (MNO) ต้องกำหนดอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้แก่ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่เกินอัตราค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการตามสิทธิการใช้งานของทุกรายการส่งเสริมการขาย” สำหรับอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการนี้ ควรให้ MNO นำเสนอให้ กสทช. อนุมัติ เนื่องจากปัจจุบันมีการเสนอราคาที่สูงมาก สูงกว่าราคาขายปลีกที่ MNO ขายให้ผู้ใช้งานโดยตรง

นอกจากนั้นมีการให้ MVNO วาง Bank Guarantee เต็มจำนวนที่สั่งซื้อล่วงหน้า 1 ปี ทำให้ MVNO มีภาระค่าใช้จ่ายสูง

9. สภาองค์กรของผู้บริโภค

หนังสือเลขที่ TCC.นย.1368/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ขอให้ปรับแก้ไข ข้อ 16 (เดิม) เป็น

ข้อ 19 ผู้รับใบอนุญาต (MNO) ต้องกำหนดอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้แก่ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่เกินอัตราค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการตามสิทธิการใช้งานของทุกรายการส่งเสริมการขาย หักด้วยต้นทุน ดังต่อไปนี้

(1) ต้นทุนที่เกิดจากการให้บริการขายปลีกของผู้รับใบอนุญาต (MNO) และต้นทุนที่หลีกเลี่ยงได้อื่นของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จ่ายให้กับผู้ให้บริการรายอื่นที่ไม่ใช่ผู้รับใบอนุญาต (MNO) ผู้จัดทำข้อเสนอ ซึ่งรวมกันต้องมีอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้าของอัตราค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการตามสิทธิการใช้งานที่กำกับดูแลตามประกาศว่าด้วยการกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ ทั้งนี้ กสทช. จะพิจารณาทบทวนอัตราร้อยละที่สะท้อนถึงต้นทุนที่เกิดจากการให้บริการขายปลีกของผู้รับใบอนุญาต (MNO) ตามระยะเวลาการทบทวนอัตราค่าบริการที่กำหนดไว้ในประกาศว่าด้วยการกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ หรือตามระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด โดยคำนึงถึงเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความต้องการของตลาดและสภาพการแข่งขัน

(2) ต้นทุนค่าเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์ เคลื่อนที่จ่ายให้กับผู้ให้บริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม (ถ้ามี)

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ผู้รับใบอนุญาต (MNO) และผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จะตกลงกำหนดอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นอย่างอื่นก็ได้ แต่ทั้งนี้ อัตราค่าตอบแทนดังกล่าวต้องเป็นอัตราที่เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งสมเหตุสมผลเมื่อเทียบกับราคาค้าปลีกของผู้รับใบอนุญาต (MNO) ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการของตนเอง

ทั้งนี้ หากผู้รับใบอนุญาต (MNO) เสนอราคาค้าปลีกที่เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการของตนเองต่ำกว่าอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ใช้ราคาค้าปลีกที่ต่ำที่สุดนั้นกำหนดเป็นอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทน

10.บริษัท โยโซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 5 ความเหมาะสมของหมวด 3 ขั้นตอนและกระบวนการเจรจาสัญญาการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ใน (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

1.1 คุณไมตรี สงวนไชยฤกษ์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- ข้อ 20 (4) ในร่างประกาศฯ ที่ระบุข้อมูลที่แสดงถึงความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการ MVNO และผู้ให้บริการ MVNA ต้องการให้มีการระบุเพิ่มเติมเอกสารที่แสดงถึงความสามารถในการดำเนินธุรกิจด้วย เนื่องจากในฐานะที่ผู้ให้บริการ MNO เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ (Partner) กับผู้ให้บริการ MVNO และผู้ให้บริการ MVNA ซึ่งจะมีทั้งหน้าที่และภาระความรับผิดชอบ หากพิจารณาแล้ว ผู้ให้บริการ MVNO และผู้ให้บริการ MVNA ไม่มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ น่าจะเป็นการยากที่จะเข้าทำสัญญากัน จึงต้องการให้เพิ่มเติมเอกสาร เช่น เพิ่มที่มาของแหล่งเงินทุน หนังสือรับรองจากสถาบันการเงินภายในประเทศ แผนการดำเนินธุรกิจในระยะยาวขั้นต่ำ 5 ปี กระบวนการดำเนินธุรกิจ และการดูแลลูกค้า โดยกรณีดังกล่าวเป็นเพียงการยกตัวอย่าง

- ขอบทความเห็นของผู้ให้ความเห็น (นายแอสเนน) ที่อ้างอิงในเรื่องความเห็นของบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด โดยกรณีบริษัทฯ มีความเห็นให้ ระบุเพิ่มเติมเอกสารเกี่ยวกับแผนการดำเนินธุรกิจ หมายถึง แผนการดำเนินธุรกิจในระยะยาวขั้นต่ำ 5 ปี ซึ่งเป็นแผนการดำเนินธุรกิจในอนาคต ไม่ใช่ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา (Experience background)

- ข้อ 29 (2) ในร่างประกาศฯ ในส่วนที่ระบุว่า “...ทั้งนี้ กรณีที่ กสทช. ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ห้ามมิให้คู่สัญญายกเลิกสัญญาการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” มีความเห็นว่า ในกรณีที่มีการยกเลิกสัญญา และมีความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว หาก กสทช. ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ เมื่อใดจึงจะแล้วเสร็จ เนื่องจากเมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว หากผู้ให้บริการไม่สามารถยุติการให้บริการหรือไม่มีทางออกให้แก่ผู้ให้บริการ ความเสียหายจะยิ่งบานปลาย จึงขอเสนอให้ตัดข้อความดังกล่าวออก อย่างไรก็ดี หากมีกรอบระยะเวลาในการพิจารณา โดย กสทช. ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 90 วันแล้ว ก็ไม่มีข้อขัดข้องต่อข้อกำหนดดังกล่าว

1.2 หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ข้อ 20. (4) ขอให้เพิ่มเติมเอกสารเพื่อแสดงถึงความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เช่น เพิ่มที่มาของแหล่งเงินทุน หรือหนังสือรับรองจากสถาบันการเงินภายในประเทศ แผนธุรกิจระยะสั้นและกลาง ขั้นต่ำ 5 ปี กระบวนการดำเนินธุรกิจและดูแลลูกค้า เนื่องจากบริษัทฯ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ตลาดหลักทรัพย์ และการดูแลผู้บริโภค นอกจากนี้ บริษัทฯ ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนและสังคม ดังนั้น บริษัทฯ จำเป็นต้องเลือกผู้ประกอบการที่มีความมุ่งมั่นในการทำธุรกิจประกอบกิจการ MVNO จริง เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์ดังเช่นกรณีตัวอย่าง K4 Communications

ข้อ 21. เสนอขอปรับแก้ “ภายในสิบห้าวัน” เป็น “ภายใน 30 วัน” เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามกำหนดที่เข้มงวดเกินไป

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ข้อ 22. เสนอขอปรับแก้ “ภายในสิบห้าวัน” เป็น “ภายใน 30 วัน” เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามกำหนดที่เข้มงวดเกินไป

ข้อ 29. (2) เสนอขอตัดออก “ทั้งนี้ กรณีที่ กสทช. ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ห้ามมิให้คู่สัญญายกเลิกสัญญาการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” เนื่องจาก กสทช. ควรพิจารณาให้แล้วเสร็จตามกำหนดเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายมากขึ้น

2. บริษัท โทร มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

2.1 คุณวีณา แสงสิริกัญญา

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

ข้อ 21 ในร่างประกาศฯ ที่มีการกำหนดให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ต้องแจ้งรายละเอียดข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการเจรจาทำสัญญาภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับการร้องขอ ทั้งนี้ อาจกำหนดให้มีมาตรการเก็บรักษาความลับได้ มีความเห็นว่า กรณีที่การเจรจาต้องมีการกำหนดมาตรการเก็บรักษาความลับ ต้องการให้ระยะเวลาให้ข้อมูล 15 วัน เริ่มนับหลังจากที่ได้มีการดำเนินการตามมาตรการรักษาความลับเรียบร้อยแล้ว

2.2 คุณระพีภัฏย์ เลิศวงศ์วีรัชย์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- ข้อ 20 (4) ในร่างประกาศฯ เห็นด้วยกับความเห็นของบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด เนื่องจากบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นบริการที่เหมือนกับเป็นบริการพื้นฐานของประชาชน จึงมีเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคค่อนข้างมาก รวมถึง กสทช. เองก็ให้ความสำคัญกับบริการนี้ ดังนั้น ผู้ที่จะเป็นผู้ให้บริการดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการดำเนินธุรกิจ โดยข้อมูลในส่วนที่กำหนดไว้ในข้อ 20 (4) ทางบริษัทฯ เห็นว่า ควรต้องกำหนดให้มีข้อมูลดังกล่าว รวมถึงในเรื่องของประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจด้วย โดยอาจไม่ต้องเป็นประสบการณ์จากการเป็นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มาก่อน แต่ต้องมีประสบการณ์ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการโทรคมนาคม ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นพื้นฐานที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้บริการมีความพร้อมในระดับหนึ่ง เพราะหากการให้บริการต้องยุติลง อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ของผู้ให้บริการ หรือความไม่พร้อมอันเกิดจากความสามารถในการดำเนินธุรกิจ ผู้ที่จะได้รับผลกระทบ อาจไม่ใช่แค่ผู้ให้บริการ MNO โดยผู้ให้บริการ MNO อาจขาดรายได้ แต่สุดท้ายแล้วประชาชนผู้ใช้บริการจะได้รับผลกระทบ ทุกครั้งที่มีการยุติการให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการยุติการใช้งานคลื่นความถี่ ซึ่งผู้ใช้บริการเป็นผู้ได้รับผลกระทบทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น ควรจะมีการกำกับดูแลตั้งแต่ต้นก่อนการพิจารณาให้ใบอนุญาต รวมถึงการที่จะเป็นผู้ให้บริการ MVNO ต้องมีความพร้อมในระดับหนึ่ง เนื่องจากไม่ใช่บริการที่เมื่อซื้อมาแล้วขายไม่ได้ ก็จะสามารถเลิกการให้บริการได้โดยง่าย ซึ่ง กสทช. ก็มีการกำหนดในเรื่องของการหยุดให้บริการ และต้องมีมาตรการเยียวยาผู้ใช้บริการเอาไว้ด้วย ดังนั้น หาก กสทช. เห็นความสำคัญของเรื่องนี้อยู่แล้ว ตั้งแต่จุดเริ่มต้นผู้ที่ให้บริการ จึงควรที่จะมีความพร้อมที่เพียงพอ

- กรณีที่มีผู้ให้ความเห็นว่า ไม่ควรให้มีการกำหนดข้อมูลในข้อ 20 (4) และให้พิจารณาในเรื่องของเงื่อนไขในการอนุญาตแทน ในเรื่องนี้มีความเห็นต่าง เนื่องจากในปัจจุบัน กสทช. กำหนดให้บริการ MVNO อยู่ในลักษณะของการให้อนุญาตแบบอัตโนมัติ (Automatic license) ซึ่งหมายความว่า หากเอกสารครบถ้วน กสทช. มีหน้าที่ต้องออกใบอนุญาตให้ทันที โดยไม่ได้มีการพิจารณาเรื่องอื่นใดเพิ่มเติม ซึ่งแตกต่างจากกรณีการขอรับใบอนุญาตแบบทั่วไป ที่ไม่ได้เป็นการให้อนุญาตแบบอัตโนมัติ (Automatic license) โดยเฉพาะกรณีของใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม ที่จะมีการพิจารณาเรื่องของแผนธุรกิจ หรือความเป็นไปได้ หรือความสามารถในการดำเนินธุรกิจประกอบด้วย แต่เนื่องจาก

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

กสทช. ต้องการส่งเสริมการให้บริการ MVNO จึงกำหนดให้ได้รับใบอนุญาตแบบอัตโนมัติ (Automatic license) ส่งผลให้ไม่ได้เปิดโอกาสให้ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. พิจารณาคุณสมบัติหรือความพร้อมและความเป็นไปได้ในการให้บริการของผู้ให้บริการ MVNO ในแต่ละราย ซึ่งในมุมมองของผู้ที่จะให้บริการแก่ผู้ให้บริการ MVNO หรือเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ (Partner) จึงมีความกังวลว่า กสทช. อาจจะต้องหาจุดที่แสดงให้เห็นว่าผู้ให้บริการ MVNO มีความพร้อมในการให้บริการจริง ๆ เพราะสุดท้าย ผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากความสามารถในการให้บริการที่หากมีเหตุให้ต้องยุติการให้บริการระหว่างทาง อาจไม่ใช่ผู้ให้บริการ MNO แต่เป็นผู้ใช้บริการปลายทาง

2.3 หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ตามข้อ 20 (4) ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดให้ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องจัดส่งรายละเอียดที่แสดงถึงความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เช่น ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ ทุนจดทะเบียนชำระแล้ว แผนการเงินและการลงทุน ตลอดจนข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องนั้น บริษัทฯ เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถประเมินศักยภาพและความพร้อมของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจได้อย่างเหมาะสม และยังช่วยแสดงให้เห็นความพร้อมของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ว่ามีเจตนาและความพร้อมในการประกอบกิจการอย่างแท้จริง

ทั้งนี้ การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นบริการโทรคมนาคมพื้นฐานที่มีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนผู้ใช้บริการ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงความรู้ ความเข้าใจ ความพร้อมทางการเงิน และความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการอย่างรอบด้าน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้ประกอบการมีศักยภาพเพียงพอในการให้บริการและสามารถรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

สำหรับข้อ 21 ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดให้ “กรณีผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ร้องขอผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีหน้าที่แจ้งรายละเอียดของข้อมูลที่เป็นต้องใช้ในการเจรจาทำสัญญาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ” นั้น บริษัทฯ เห็นว่า ข้อมูลบางประเภทที่ใช้ประกอบการเจรจาทางธุรกิจอาจเป็นข้อมูลที่มีลักษณะเป็นความลับทางการค้า หรือเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวในเชิงพาณิชย์ ซึ่งผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกระบวนการรักษาความลับของข้อมูล (Confidentiality Process) และอาจต้องมีการจัดทำหรือทำข้อตกลงรักษาความลับ (Non-Disclosure Agreement: NDA) ระหว่างคู่สัญญาก่อนเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ด้วยเหตุนี้ การกำหนดให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องแจ้งรายละเอียดข้อมูลภายในระยะเวลา 15 วันนับแต่วันที่รับคำร้องขออาจไม่สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงานในทางปฏิบัติ บริษัทฯ จึงขอเสนอให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยกำหนดให้ระยะเวลา 15 วันเริ่มนับตั้งแต่วันที่คู่สัญญาได้ดำเนินการเข้าสู่กระบวนการรักษาความลับของข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลเป็นไปอย่างเหมาะสม คำนึงถึงการคุ้มครองความลับทางการค้า และไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการดำเนินธุรกิจของคู่สัญญา ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นชัดว่า ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีเจตนาในการประกอบกิจการอย่างแท้จริง ไม่ได้เข้ามาเพียงเพื่อการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญ ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ตามที่ข้อ 29 กำหนดหน้าที่ให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องมีหน้าที่ในการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการร่วมกับผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น บริษัทฯ เห็นว่า ในการให้บริการดังกล่าวต่อผู้ใช้บริการเป็นหน้าที่ของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งมีสัญญาและนิติสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น โดยผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือนิติสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการแต่อย่างใด ดังนั้น โดยหลักการจึงควรเป็นหน้าที่ของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จะต้องดำเนินการรับผิดชอบต่อ หรือมีมาตรการอย่างใด ๆ เพื่อป้องกันความเสียหายหรือคุ้มครองผู้ใช้บริการของตน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

อนึ่ง ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่อาจมีส่วนในการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันความเสียหายหรือเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการเฉพาะในกรณีที่เหตุแห่งการยกเลิกสัญญาเกิดขึ้นจากผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เท่านั้น

สำหรับข้อ 29 (2) ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดว่า “...ทั้งนี้ กรณีที่ กสทช. ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ห้ามมิให้คู่สัญญายกเลิกสัญญาการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่” บริษัทฯ เห็นว่า ข้อความดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความไม่แน่นอนทางกฎหมายและการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากการกำหนดเงื่อนไขในลักษณะปลายเปิดโดยไม่กำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน หากการพิจารณาของ กสทช. ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เหมาะสม อาจส่งผลให้คู่สัญญาไม่สามารถดำเนินการยกเลิกสัญญาได้ แม้ว่าจะมีเหตุอันสมควรและจำเป็น ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการธุรกิจของคู่สัญญา ตลอดจนผู้ใช้บริการปลายทางที่เกี่ยวข้องบริษัทฯ เห็นว่า หากเจตนารมณ์ของร่างประกาศฯ มุ่งให้สำนักงาน กสทช. มีระยะเวลาในการพิจารณาและกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือผู้ใช้บริการ การกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนจะช่วยสร้างความแน่นอนในการกำกับดูแลและการดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น ดังนั้น บริษัทฯ จึงขอเสนอให้ปรับปรุงข้อความในข้อ 29 (2) เป็นดังต่อไปนี้

“กรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถตกลงร่วมกันได้ในการกำหนดมาตรการเพื่อ ป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการ ให้แจ้งให้ กสทช. พิจารณาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนยกเลิกสัญญา โดย กสทช. จะพิจารณาการยกเลิกสัญญาดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการยกเลิกสัญญาพร้อมเหตุผลและหลักฐานประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และอาจกำหนดเงื่อนไขหรือมาตรการให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ปฏิบัติด้วยก็ได้ เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ ในระหว่างระยะเวลาการพิจารณาของ กสทช. ดังกล่าว ห้ามมิให้คู่สัญญายกเลิกสัญญาการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่”

สำหรับข้อ 29 วรรคท้าย บริษัทฯ เห็นว่า ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นคู่สัญญาที่มีหน้าที่ในการให้บริการกับผู้ใช้บริการโดยตรงแต่เพียงฝ่ายเดียว ดังนั้น จึงควรกำหนดเป็นหน้าที่ของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เท่านั้น โดยไม่ควรกำหนดเป็นภาระหน้าที่ต่อผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่อย่างใด

นอกจากนี้ บริษัทฯ เสนอให้มีการกำหนดเพิ่ม เต็มว่า ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามเงื่อนไขหรือมาตรการที่ กสทช. กำหนดทั้งสิ้น

3. บริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิสเชส จำกัด

3.1 คุณแอสแลน ราสมีสเซน

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

A qualification similar to AIS. It's a trap, because an applicant required to have at least 3 years of experience before setting up their business. However, a new operator cannot gain such experience if they cannot get access in the first place. Moreover, drafting Telecommunication regulations and laws should be the responsibility of the NBTC, not AIS or TRUE. When an applicant applies for a license from the NBTC, NBTC is the one who determine the qualification.

This is similar to company registration with the Department of Business Development (DBD). Once a company is duly registered, it is legally qualified to conduct a business. That should be sufficient.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

3.2 แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

1) ไม่มี MVNO รายใดสามารถเปิดให้บริการบนโครงข่าย AIS หรือ True ได้

ไม่มี MVNO หรือ MVNA รายใดที่สามารถประสบความสำเร็จในการเข้าถึงบริการขายส่งโครงข่ายจาก AIS หรือ True ซึ่งเป็นผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (MNO) สองรายหลักในประเทศไทย ความล้มเหลวนี้ได้รับการยกขึ้นหารืออย่างเป็นทางการในการประชุม focus group ของ กสทช. อย่างน้อยสามครั้งติดต่อกัน แต่ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข ร่างประกาศไม่มีข้อกำหนดใดที่แก้ไขปัญหาโดยตรง ข้อกำหนดอื่นๆ ทั้งหมดในร่างประกาศ ไม่ว่าจะเป็นข้อเสนอขายส่ง กรอบเวลาการเจรจา มาตรการส่งเสริมการลงทุน หรือ ขั้นตอนการระงับข้อพิพาท ล้วนไม่มีความหมายในทางพาณิชย์ต่อผู้ประกอบการที่ไม่สามารถเข้าถึงโครงข่ายได้ตั้งแต่แรก

2) เงื่อนไขล่วงหน้าเรื่องประสบการณ์ 3 ปีของ AIS - สภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออก (Catch-22) ที่ กสทช. ยอมรับ

AIS ได้กำหนดไว้ในกระบวนการเข้าถึงบริการขายส่ง โดยกำหนดให้ผู้สมัคร MVNO ต้องแสดงหลักฐานประสบการณ์ย้อนหลัง 3 ปีในการดำเนินกิจการโครงข่ายเสมือน กสทช. ไม่ได้ปฏิเสธข้อกำหนดนี้ เงื่อนไขดังกล่าวเป็นเงื่อนไขที่จำกัดการแข่งขันและมีลักษณะเป็นวงจรปิดอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากผู้ประกอบการจะไม่สามารถมีประสบการณ์การดำเนินงาน MVNO เป็นเวลาสามปีได้เลยหากไม่ได้รับสิทธิเข้าถึงโครงข่ายตั้งแต่แรก ซึ่งการจะเข้าถึงโครงข่ายได้ก็กลับถูกบังคับให้ต้องแสดงประสบการณ์สามปีดังกล่าว นี่คือการเป็นไปไม่ได้ในเชิงโครงสร้างที่ถูกออกแบบมาเพื่อกีดกันการเข้าสู่ตลาด โดยไม่มีฐานทางกฎหมายรองรับในประกาศใดๆ ของ กสทช. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม หรือพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ เหตุผลที่ MNO จะสามารถปฏิเสธการให้เข้าถึงบริการขายส่งได้นั้น มีระบุไว้โดยละเอียดและจำกัดเฉพาะเรื่องไว้แล้วในประกาศฉบับปัจจุบัน ซึ่งไม่มีเรื่องประสบการณ์รวมอยู่ด้วย ความล้มเหลวของ กสทช. ในการดำเนินการกับเงื่อนไขนี้หลังจากได้รับการยกขึ้นหารืออย่างเป็นทางการในเวทีรับฟังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ ถือเป็นความล้มเหลวในการกำกับดูแลในระดับร้ายแรงที่สุด กสทช. ไม่ใช่ผู้ประกอบการ คือผู้ใช้อำนาจตามหลักนิติธรรมในประเทศนี้ เงื่อนไขนี้ต้องถูกสั่งห้ามไว้ในเนื้อหาของประกาศฉบับนี้ และต้องสั่งการให้ถอดถอนออกโดยทันที

สั่งห้ามในเนื้อหาของประกาศฉบับนี้ ต่อทุกเงื่อนไขล่วงหน้าในการเข้าถึงโครงข่ายที่ไม่ได้รับอนุญาตตามกรอบการกำกับดูแล ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดเรื่องประสบการณ์ของ AIS และสั่งการให้ถอดถอนออกโดยทันที

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อกำหนดใหม่: เงื่อนไขประสบการณ์ของ AIS	สั่งห้ามเงื่อนไขล่วงหน้าการเข้าถึงโครงข่ายทั้งหมดที่ไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้โดยชัดเจน สั่งการให้ถอดถอนรายบุคคลภายใน 30 วัน

3) เรื่อง ประเด็น C : รูปแบบข้อเสนอการเข้าถึงโครงข่ายอ้างอิง (Reference Access Offer Model) ต้องมาแทนที่หนังสือแสดงเจตจำนง (Letter of Intent)

สถานะ: ในเชิงปฏิบัติการ (Operational) แนวทาง "หนังสือแสดงเจตจำนง" ในปัจจุบันมีความหลวมเกินไปและก่อให้เกิดคำขอที่ไม่มีคุณภาพ

กรอบการเจรจาของร่างประกาศพิงพา "หนังสือแสดงเจตจำนง" (letter of intent) เป็นเครื่องมือในการจัดขบวนการเจรจาขายส่ง เครื่องมือนี้มีความเป็นทางการน้อยเกินไปและไม่มีผลผูกพันที่จะทำหน้าที่เป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพไปสู่การเจรจาที่มีโครงสร้างชัดเจน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

จากประสบการณ์ในหลายๆ ตลาด หนังสือแสดงเจตจำนงก่อให้เกิดคำขอที่มีคุณภาพต่ำซึ่งสิ้นเปลืองขีดความสามารถในการประมวลผลของ MNO โดยไม่นำไปสู่ข้อตกลง และเปิดช่องให้ MNO ปฏิเสธคำขอด้วยเหตุผลที่คลุมเครือ

เครื่องมือที่เหมาะสม คือ ข้อเสนอการเข้าถึงโครงข่ายอ้างอิง หรือ Reference Access Offer (RAO) ซึ่งเป็นแบบฟอร์มมาตรฐานที่สามารถดาวน์โหลดได้ โดยเผยแพร่บนหน้าเว็บไซต์ของ MNO แต่ละราย

รูปแบบ RAO นี้เคยถูกเสนอในการยื่นข้อเสนอปี 2023 ต่อ กสทช. แต่ไม่ได้รับการนำไปใช้ ควรต้องกำหนดให้เป็นข้อบังคับในประกาศฉบับนี้ โดยเว็บไซต์ขายส่งโดยเฉพาะของ MNO แต่ละรายต้องประกอบด้วย

- แบบฟอร์ม RAO - เอกสารที่มีโครงสร้างชัดเจนและสามารถดาวน์โหลดได้ เพื่อให้ฝ่ายที่ร้องขอจัดทำข้อมูล โดยระบุตัวตน ขอบเขตบริการที่ตั้งใจ ข้อกำหนดทางเทคนิค และคำยืนยันว่าเป็น MVNO หรือ MVNA ที่ได้รับใบอนุญาตซึ่งกำลังแสวงหาการเข้าถึงบริการขายส่ง

- หลักการชี้แจงสำหรับการเจรจาเข้าถึงบริการขายส่ง เผยแพร่ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- ข้อเสนออ้างอิงของ MNO ที่ระบุหลักการทางพาณิชย์ เกณฑ์ขั้นต่ำของความจริง เงื่อนไขการชำระเงิน การจัดสรรเลขหมาย และข้อมูลจำเพาะทางเทคนิค

- เอกสารอธิบาย API และข้อมูลจำเพาะส่วนต่อประสานทางเทคนิคสำหรับ MVNO ในแต่ละระดับ

- รายละเอียดติดต่อระบุข้อมูลผู้รับผิดชอบต่อการเข้าถึงบริการขายส่ง

- ส่วนคำถามที่พบบ่อย (FAQ) ครอบคลุมกระบวนการเข้าถึงบริการขายส่ง

- คำยืนยันว่าสำเนาของ RAO ที่กรอกสมบูรณ์แล้วจะถูกส่งไปยัง กสทช. โดยอัตโนมัติ เพื่อช่วยให้ กสทช. สามารถตรวจสอบการปฏิบัติตามกรอบเวลาการเจรจาได้โดยไม่ต้องรอให้เกิดเรื่องร้องเรียนโครงสร้างนี้เปลี่ยนกระบวนการเข้าถึงบริการขายส่งจากการเจรจาวิภาคที่ไม่เป็นทางการ ไปสู่กระบวนการที่โปร่งใส มีการตรวจสอบ และเป็นมาตรฐาน

4) บทที่ 3 - ขั้นตอนการเจรจา

ตำแหน่ง (Position): กรอบเวลาได้รับการปรับปรุงดีขึ้น แต่ผลลัพธ์สำหรับการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบยังคงไม่มีปรากฏ กรอบโครงสร้างนี้ยังคงให้รางวัลแก่ความล่าช้า

ข้อกำหนดการจัดหาข้อมูลใน 15 วัน (ข้อ 21 และ 22) และข้อกำหนดเนื้อหาหนังสือแสดงเจตจำนงที่ชัดเจน ข้อ 20) ถือเป็นก้าวในแนวทางที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ปัญหาพื้นฐานยังคงไม่เปลี่ยนแปลง นั่นคือ กรอบเวลาที่ไม่มียุทธศาสตร์ไม่สามารถบังคับใช้ได้

หาก MNO พลาดกำหนดเวลา กระบวนการข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจะใช้เวลาหลายเดือน หมายความว่าต้นทุนของความล่าช้าสำหรับ MNO คือศูนย์ ในขณะที่ต้นทุนของ MVNO คือกรอบเวลาทางพาณิชย์ทั้งหมดของตนเอง ความไม่สมมาตรนี้ส่งผลให้เกิดการขัดขวางเชิงโครงสร้าง เพื่อแก้ไขปัญหา กสทช. ต้องปรับใช้กรอบเวลาที่เด็ดขาด

ประกาศฉบับสุดท้ายต้องได้รับการแก้ไขเพื่อรวมขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญดังต่อไปนี้:

- 10 วันสำหรับการตอบรับเป็นลายลักษณ์อักษร: โครงข่ายผู้ให้บริการโฮสต์ที่ถูกเสนอต้องตอบรับคำขอเข้าถึงเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นทางการภายใน 10 วันนับจากวันที่ได้รับ โดยระบุรายชื่อนี้ที่ฝ่ายเทคนิคและฝ่ายเจรจาอย่างชัดเจน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

- 20 วันสำหรับคำแถลงความพร้อม: ภายใน 20 วันหลังจากได้รับเอกสารที่จำเป็น โฮสต์ต้องส่งคำแถลงที่ครอบคลุมและมีเหตุผลยืนยันความพร้อมทางเทคนิคและพาณิชย์ หากโฮสต์ปฏิเสธคำขอ จะต้องส่งคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรที่มีเหตุผลครบถ้วนพร้อมกันไปยังทั้งผู้สมัครและ กสทช. ภายในหน้าต่าง 20 วันเดียวกันนี้
 - กำหนดเวลาเจรจาสิ้นสุดเด็ดขาด 120 วัน: ข้อตกลงทางพาณิชย์และเทคนิคทั้งหมดต้องได้รับการสรุปและลงนามภายในระยะเวลาสูงสุด 120 วัน นับจากคำร้องขออย่างเป็นทางการครั้งแรก การปรับโครงสร้างภายในองค์กร แผนงานการขยายโครงข่าย หรือกระบวนการอนุมัติภายในบริษัท ไม่สามารถนำมาอ้างเหตุหรือขยายกำหนดเวลา 120 วันนี้ได้
 - 10 วันสำหรับการเปิดใช้งานคณะทำงานร่วม: คู่สัญญาต้องจัดตั้งคณะทำงานร่วมสำหรับการออนบอร์ด (joint onboarding working group) และกำหนดแผนงานโครงการอย่างเป็นทางการภายใน 10 วันหลังจากลงนามในสัญญาพาณิชย์หลัก
 - 14 วันสำหรับการยื่นต่อหน่วยงานกำกับดูแล: ข้อตกลงพาณิชย์ที่สรุปเสร็จสิ้นแล้วต้องนำไปยื่นต่อ กสทช. ภายใน 14 วันนับจากวันลงนาม
- การกำหนดกรอบเวลาที่แน่นอนเหล่านี้ลงในบทที่ 3 จะทำให้ กสทช. สามารถจัดการเจรจาที่ไม่มีจุดสิ้นสุด และป้องกันกลยุทธ์การยื้อเวลาที่เคยทำให้การเข้าสู่ตลาดในประเทศไทยเป็นอัมพาตมาในอดีต
- รูปแบบ Reference Access Offer ที่เสนอในประเด็น C ข้างต้นจะเปลี่ยนโฉมกรอบโครงสร้างนี้: แบบฟอร์ม RAO มาตรฐานที่ยื่นผ่านพอร์ทัลขายส่งของ MNO พร้อมการส่งสำเนาไปยัง กสทช. โดยอัตโนมัติ จะสร้างกระบวนการที่โปร่งใสและได้รับการตรวจสอบ ซึ่งจะช่วยให้การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบปรากฏชัดแจ้งในทันที
- การเปรียบเทียบกับประเทศมาเลเซีย (MCMC) : MCMC บังคับให้ผู้ประกอบกิจการโครงข่ายรายใหญ่ต้องเผยแพร่ Reference Access Offer (RAO) มาตรฐานทางออนไลน์ กรอบกฎหมายบังคับกำหนดเวลาเจรจาสิ้นสุดเด็ดขาดที่ 4 เดือน (120 วัน) ในการสรุปสัญญาขายส่งในกรณีที่ไม่มีสัญญาเดิมอยู่ก่อน และลดลงเหลือ 3 เดือนหากเป็นการอัปเดตสัญญาพาณิชย์ที่มีผลอยู่ การเปรียบเทียบกับประเทศไนจีเรีย (NCC): หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC ข้อ 8 กำหนดให้มีการตอบรับภายใน 10 วัน, ยืนยันความพร้อมภายใน 20 วัน และสรุปสัญญาพาณิชย์ภายใน 120 วัน ข้อ 8(10) ระบุอย่างชัดเจนว่าการปรับโครงสร้างภายในของ MNO, ลำดับความสำคัญของบริษัทที่แข่งขันกัน และการอนุมัติที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบ ไม่ถือเป็นเหตุผลอันสมควรในการล่าช้าของการออนบอร์ด ข้อ 9(5) กำหนดว่ากระบวนการอนุมัติภายในต้องไม่ขัดต่อกำหนดเวลาข้อตกลงพาณิชย์ 120 วัน ข้อ 17 ระบุว่าความล่าช้าในการออนบอร์ดที่ไม่สมเหตุสมผลถือเป็นความละเลยในสาระสำคัญที่ต้องถูกลงโทษ การเปรียบเทียบกับประเทศบราซิล (Anatel): หลักเกณฑ์จัดความล่าช้าเชิงกลยุทธ์โดยการบังคับใช้หน้าต่างการเจรจาที่เข้มงวดควบคู่ไปกับการเปิดเผยข้อมูลทางเทคนิคและสถาปัตยกรรมภาคบังคับ กรอบโครงสร้างนี้ห้ามไม่ให้โฮสต์ใช้ประโยชน์จากความไม่สมมาตรของข้อมูลหรือเงื่อนไขล่วงหน้าการดำเนินงานที่ไม่ผ่านการอนุมัติเพื่อยื้อเวลาการออนบอร์ด
- การแก้ไขที่แนะนำ : แทนที่ “หนังสือแสดงเจตจำนง” ด้วยกรอบ Reference Access Offer (RAO) มาตรฐานที่ยื่นผ่านพอร์ทัลขายส่งและส่งสำเนาตรงถึง กสทช.; กำหนดขั้นตอน 10 วันสำหรับเครือข่ายโฮสต์ในการตอบรับอย่างเป็นทางการและระบุข้อหวัหวัหน้าทีม; บังคับใช้คำแถลงความพร้อมทางเทคนิคและพาณิชย์ภายใน 20 วัน โดยต้องส่งเหตุผลปฏิเสธไปยังทั้งผู้สมัครและ กสทช.; บังคับใช้กรอบเวลาเจรจาสิ้นสุดเด็ดขาด 120 วัน ซึ่งไม่สามารถขยายได้เนื่องจากการอนุมัติภายในของ MNO; กำหนดให้จัดตั้งคณะทำงานร่วมออนบอร์ดภายใน 10 วันหลังจากลงนามสัญญา และยื่นสัญญาต่อ กสทช. ภายใน 14 วัน; เพิ่มผลลัพธ์แบบขั้นบันไดสำหรับการพลาดกำหนดเวลาการจัดหาข้อมูล 15 วัน โดยเริ่มจากการแจ้งเตือนสาธารณะของ กสทช. ไปสู่ศาลเตือนอย่างเป็นทางการ และในที่สุดให้ถือว่าข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลนั้นได้รับการตัดสินในทางที่เป็นประโยชน์ต่อ MVNO

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 21 & 22: กำหนดเวลาข้อมูล	เพิ่มผลลัพธ์แบบขึ้นบันไดสำหรับการปลดกำหนดเวลาข้อมูล 15 วัน โดยเริ่มจากการแจ้งเตือนสาธารณะ ไปสู่ค่าเตือนอย่างเป็นทางการ และสิ้นสุดที่การตัดสินใจพิพาทเป็นประโยชน์ต่อ MVNO
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 22: หน้าต่างการออนบอร์ด	กำหนดเวลา 10 วันสำหรับเครือข่ายโฮสต์ในการตอบรับอย่างเป็นทางการและระบุหัวหน้าทีม และ 20 วันสำหรับค่าแถมความพร้อมที่เด็ดขาดหรือค่าปฏิเสธที่มีเหตุผลส่งไปยังทั้ง MVNO และ กสทช.
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 23: ข้อจำกัดการเจรจา	บังคับใช้กำหนดเวลาสิ้นสุดเด็ดขาดสูงสุด 120 วันนับจากคำขออย่างเป็นทางการครั้งแรกเพื่อสรุปสัญญาพาณิชย์และเทคนิคทั้งหมด ห้ามใช้การอนุมัติภายในของ MNO มาล่าช้า
สูง (HIGH)	ข้อกำหนดใหม่: Reference Access Offer	บังคับใช้รูปแบบ RAO: แบบฟอร์มมาตรฐาน เว็บไซต์ขายส่งเฉพาะ การส่งสำเนาอัตโนมัติไปยัง กสทช. รายละเอียดผู้ติดต่อ FAQ เอกสารอธิบาย API
สูง (HIGH)	ข้อกำหนดใหม่: การเปิดตัวโครงการ	บังคับจัดตั้งคณะทำงานร่วมออนบอร์ดภายใน 10 วันหลังจากลงนามสัญญา และกำหนดให้ยื่นสัญญาต่อ กสทช. ภายใน 14 วัน
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 29: การยุติสัญญา	กำหนดให้ กสทช. ออกคำสั่งชั่วคราวภายใน 30 วันนับจากวันที่มีหนังสือแจ้งเจตนายุติสัญญาที่มีการคัดค้าน

4. บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด

นายพิสิษฐ์ จงเลิศวิมลกุล

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- ข้อ 20 (4) ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างประกาศฯ เนื่องจากผู้ที่ให้บริการ MVNO ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งในการอนุญาตสำนักงาน กสทช. ต้องพิจารณาเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว ดังนั้น ในเรื่องนี้ควรกำหนดว่าเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมก็เพียงพอ โดยผู้รับรองผู้ให้บริการโทรคมนาคม ได้แก่ กสทช. ดังนั้น การกระทำจะถูกต้องหรือไม่ ก็เป็นไปตามที่กำหนดภายใต้เงื่อนไขในการอนุญาต

- ในประเด็นการให้บริการของผู้ให้บริการ MVNO หรือผู้ให้บริการ MVNA เห็นว่า ผู้ให้บริการอาจมีบทบาทในการให้บริการขายส่งบริการในอนาคตได้ จึงเห็นว่า การให้บริการดังกล่าวควรอยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สองหรือไม่ เนื่องจาก หากสำนักงาน กสทช. ตีความให้บริการดังกล่าว ถูกกำกับภายใต้ใบอนุญาตกิจการโทรคมนาคมแบบที่สอง สำนักงาน กสทช. อาจสามารถกำหนดและตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาต รวมทั้งกำหนดมาตรการด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและอื่น ๆ ที่เหมาะสม อันจะทำให้ควบคุมการบริการที่ดีได้ เพราะ ที่ผ่านมาสำนักงาน กสทช. เห็นว่า การให้บริการ MVNO มีลักษณะเป็นการซื้อบริการมาและขายไป จึงถูกพิจารณาให้อยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่หนึ่ง ที่มีหลักเกณฑ์การอนุญาตที่ไม่ซับซ้อน โดยใบอนุญาตมีอายุระยะเวลา 5 ปี อย่างไรก็ตาม เห็นว่า ปัจจุบันรูปแบบการให้บริการ MVNO มี

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ผลกระทบหรืออำนาจการให้บริการ (Power) ที่มากขึ้น มีการวางระบบได้มากขึ้น ซึ่งกรณีดังกล่าวจึงเห็นว่า ควรให้ผู้ให้บริการ MVNO หรือ MVNA ควรอยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สอง ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเองหรือไม่ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ให้บริการ MNO และประชาชนด้วย

5. สภาพองค์กรของผู้บริโภค

5.1 คุณสุจิตรา สมปาน

(แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

ข้อ 22 ในร่างประกาศฯ เรื่องการขอเอกสารเพิ่มเติม ควรมีการระบุระยะเวลาให้ชัดเจน เช่น ไม่เกิน 60 วัน เพื่อจะได้มีการกำหนดขอบเขตในการส่งเอกสารเพิ่มเติม ส่งผลให้เอกสารไม่ตกค้าง และผู้ให้บริการ MVNO ทราบว่า เอกสารที่ต้องส่งเพิ่มเติมจะต้องส่งเมื่อใด เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น

5.2 หนังสือเลขที่ TCC.นย.1368/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ขอให้เพิ่มปรับแก้ ข้อ 22 (เดิม) เป็น

ข้อ 25 กรณีข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือแสดงเจตจำนงตามข้อ 20 ไม่เพียงพอต่อการเจรจาทำสัญญา ให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีสิทธิขอข้อมูลเพิ่มเติมภายในสิบห้า วันนับแต่วันที่ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รับหนังสือแสดงเจตจำนง โดยผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีหน้าที่แจ้งรายละเอียดของข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการเจรจาทำสัญญา ซึ่งต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อเสนอ โดยมีการระบุรายละเอียดของข้อมูลอย่างชัดเจน และข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดภาระเกินสมควรแก่ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทั้งนี้ อาจกำหนดให้มีมาตรการเก็บรักษาความลับได้เท่าที่จำเป็นและสมเหตุสมผลอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในทางธุรกิจ

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รับข้อมูลเพิ่มเติมตามที่ร้องขอในวรรคหนึ่งแล้ว แต่ยังมีข้อมูลที่ไม่ชัดเจนเพียงพออีก ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ยังมีสิทธิขอข้อมูลเพิ่มเติมได้อีก แต่รวมระยะเวลาที่มีสิทธิขอข้อมูลทั้งสิ้นต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รับหนังสือแสดงเจตจำนง หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ไม่มีสิทธิขอข้อมูลเพิ่มเติมได้อีก

6. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับการกำหนดขั้นตอนการเจรจาที่ชัดเจน การกำหนดกรอบระยะเวลาของแต่ละขั้นตอนที่เหมาะสมจะลดความล่าช้าในการเริ่มให้บริการ

7. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

8. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 6 ความเหมาะสมของหมวด 4 มาตรการกำกับดูแล ใน (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

1.1 คุณไมตรี สงวนไชยฤกษ์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- มีข้อสอบถามในข้อ 31 ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดว่า กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าคู่สัญญาของตนมีแนวโน้มที่จะผิดเงื่อนไขตามสัญญาหรือไม่สามารถให้บริการได้ต่อไป เช่น การผิดนัดชำระหนี้สองคราวติดต่อกัน เป็นเพียงการยกตัวอย่างใช่หรือไม่ เนื่องจากกรณีที่คู่สัญญามีแนวโน้มที่จะผิดเงื่อนไขตามสัญญาสามารถมีได้หลายกรณี โดยกรณีที่ผิดนัดชำระหนี้ในเดือนที่หนึ่งและข้ามไปผิดนัดชำระหนี้อีกทีในเดือนที่สอง กรณีอย่างนี้จะถือว่ามีแนวโน้มที่จะผิดเงื่อนไขตามสัญญาหรือไม่ เพราะในการผิดนัดชำระหนี้ ผู้ให้บริการอาจมีธุรกิจอื่นทำให้กระแสเงินสด (Cash flow) อาจไม่มีสภาพคล่อง ซึ่งหากในข้อ 31 กำหนดไว้เป็นเพียงการยกตัวอย่างเท่านั้น ก็ไม่มีข้อขัดข้องต่อข้อกำหนดดังกล่าว

- ข้อ 32 ในร่างประกาศฯ กรณีผู้ให้บริการ MVNO ที่อยู่ภายใต้ผู้ให้บริการ MVNA หากผู้ให้บริการ MVNO รายดังกล่าวยุติการให้บริการ ผู้ที่จะต้องดูแลผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการ MVNO ได้แก่ผู้ให้บริการ MVNA ใช่หรือไม่ ซึ่งหากใช่ ผู้ให้บริการ MVNA มีหน้าที่ดูแลผู้ใช้บริการปลายทาง (End user) หรือไม่ เนื่องจากแผนภาพ (Diagram) ที่สำนักงาน กสทช. นำเสนอรูปแบบการให้บริการของผู้ให้บริการ MVNA ปรากฏว่า ผู้ให้บริการ MVNA ไม่มีหน้าที่ดูแลผู้ใช้บริการปลายทาง (End user) ดังนั้น การดูแลผู้ใช้บริการในกรณีนี้จึงอาจมีประเด็น

1.2 หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ข้อ 31. เสนอขอตัดออก “เช่น การผิดนัดชำระหนี้สองคราวติดต่อกัน”

ข้อ 32. (1) เสนอขอปรับแก้ “มีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่อไปอีกสี่สัปดาห์” เป็น “มีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่อไปอีกสามสัปดาห์” เนื่องจากเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมเพียงพอ และไม่เป็นการแบกรับภาระการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มากเกินไปจนเกินไป

2. บริษัท โทร มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

2.1 คุณระพีภัฏย์ เลิศวงศ์วีรชัย

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

- ข้อ 32 ในร่างประกาศฯ ที่กำหนดว่า กรณีผู้ให้บริการ MVNO หยุดให้บริการหรือมีเหตุให้ต้องหยุดให้บริการ กสทช. อาจสั่งให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้บริการต่อไป กรณีนี้ในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้น ผู้ให้บริการ MNO สามารถดำเนินการปล่อยสัญญาณเพื่อให้บริการต่อไปได้ แต่เนื่องจากผู้ให้บริการ MNO ไม่ทราบว่าคุณค่าของผู้ให้บริการ MVNO ได้แก่ ผู้ใดและใช้แพ็คเกจใดบ้าง ปริมาณการใช้งานมีเท่าใด หรือต้องเรียกเก็บค่าบริการอย่างไร เพราะข้อมูลของระบบดูแลลูกค้าขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

MVNO ทั้งหมด ดังนั้น กรณีที่ผู้ให้บริการ MVNO หยุดให้บริการแล้ว แม้บริษัทฯ จะสามารถปล่อยสัญญาณต่อไปได้ แต่ลูกค้าก็ไม่สามารถใช้งานได้ ซึ่งหากจะกำหนดว่ากรณีนี้ผู้ให้บริการ MNO ต้องให้บริการต่อไป กสทช. ต้องมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการ MNO และผู้ให้บริการ MVNO ปฏิบัติตาม

- หากการยุติการให้บริการของผู้ให้บริการ MVNO เกิดขึ้นจากกรณีผู้ให้บริการ MVNO ผิดนัดชำระหนี้จนเป็นเหตุให้เกิดการยกเลิกสัญญา ต้องมีการกำหนดหน้าที่หรือเงื่อนไขให้ชัดเจน สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการให้บริการต่อไปอีก 45 วัน โดยต้นทุนในการให้บริการดังกล่าวผู้ใดจะเป็นผู้รับผิดชอบ เนื่องจากผู้ให้บริการ MVNO อาจปฏิเสธว่าไม่ได้ใช้งาน Capacity ของผู้ให้บริการ MNO แต่เป็นกรณีนี้ กสทช. สั่ง ดังนั้น จึงต้องระบุหน้าที่ของแต่ละคนให้ชัดเจน ทั้งผู้ให้บริการ MNO และผู้ให้บริการ MVNO

- เรื่องการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในข้อ 32 วรรคท้ายของร่างประกาศฯ ไม่มีข้อขัดข้อง แต่ในเรื่องของการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากข้อมูลผู้ใช้บริการจะต้องนำมาให้ผู้ให้บริการ MNO ซึ่งการโอนย้ายผู้ใช้บริการหากดำเนินการผ่าน Clearing House จะง่ายที่สุด แต่เนื่องจากการโอนย้ายผู้ใช้บริการในกรณีนี้ เข้าใจว่าไม่มีการขอความยินยอม (Consent) จากผู้ใช้บริการตั้งแต่วันแรก ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หลักการสำคัญคือผู้ใช้บริการต้องยินยอม (Consent) เมื่อไม่มีการยินยอม (Consent) จะใช้อำนาจอะไรมากำหนดให้ผู้ให้บริการ MVNO ต้องส่งข้อมูลผู้ใช้บริการทั้งหมดให้แก่ผู้ให้บริการ MNO เพื่อให้บริการต่อ สุดท้ายแล้วการบังคับเพื่อให้ผู้ให้บริการรายใดต้องให้บริการต่อไป จึงต้องบังคับทั้งคู่ เพื่อเยียวยาผู้ใช้บริการ ซึ่งทางผู้ให้บริการ MVNO ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าจะหยุดให้บริการทันที ผู้ให้บริการ MNO ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าจะหยุดให้บริการทันทีเช่นเดียวกัน ในกรณีนี้ กสทช. จึงควรใช้อำนาจสั่งให้ผู้ให้บริการทั้งคู่ให้บริการต่อไปจนกว่าผู้ใช้บริการ จะโอนย้ายแล้วเสร็จ ภายใน 45 วัน หากไม่โอนย้ายต้องยุติการให้บริการ ควรกำหนดให้ชัดเจนในลักษณะนี้

2.2 หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

สำหรับข้อ 32 ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีหน้าที่ดำเนินการเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการในกรณีที่ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่หยุดการให้บริการหรือมีเหตุต้องหยุดการให้บริการนั้น บริษัทฯ เห็นด้วยกับหลักการคุ้มครองผู้ใช้บริการเพื่อให้ได้รับบริการอย่างต่อเนื่อง และได้รับผลกระทบน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ เห็นว่าร่างประกาศฯ ควรกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องแต่ละฝ่ายให้มีความชัดเจน และสอดคล้องกับลักษณะการให้บริการของผู้ประกอบการแต่ละประเภท

2.2.1 กรณีผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) หยุดการให้บริการ

บริษัทฯ เห็นว่า ในกรณีที่ MVNO หยุดการให้บริการหรือมีเหตุต้องหยุดการให้บริการ ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่อาจไม่สามารถดำเนินการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการปลายทางได้ทันที เนื่องจากโดยลักษณะการดำเนินธุรกิจ ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มิได้เป็นผู้มีความสัมพันธ์ทางสัญญากับผู้ใช้บริการปลายทาง และโดยทั่วไปไม่ได้ครอบครองหรือเข้าถึงข้อมูลผู้ใช้บริการที่จำเป็นต่อการให้บริการ นอกจากนี้ การนำข้อมูลผู้ใช้บริการมาใช้เพื่อดำเนินการโอนย้ายหรือ จัดให้มีบริการต่อเนื่อง จำเป็นต้องดำเนินการภายใต้กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และอาจต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการหรือมีฐานทางกฎหมายรองรับการเปิดเผยและใช้ข้อมูลดังกล่าวก่อนดำเนินการ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงการดำเนินการในทางปฏิบัติเพิ่มเติมด้วย เช่น กรณีที่ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่อไปในช่วงระยะเวลาที่กำหนด การให้บริการดังกล่าวอาจต้องดำเนินการตามรูปแบบและแพ็คเกจการให้บริการของผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ ขณะเดียวกัน ร่างประกาศฯ ยังควรกำหนดความชัดเจนเกี่ยวกับภาระค่าใช้จ่ายและความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นในช่วงการดำเนินการมาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการ เช่น ค่าบริการที่ค้างชำระ ค่าใช้จ่ายในการโอนย้ายผู้ใช้บริการ หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการให้บริการต่อเนื่อง เพื่อป้องกันข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบการและให้สามารถบริหารจัดการผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น บริษัทฯ จึงขอเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณากำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของ MVNO ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และผู้เกี่ยวข้องอื่นให้มีความชัดเจน รวมทั้งกำหนดแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลผู้ใช้บริการและการจัดสรรภาระค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องไว้อย่างเหมาะสม

2.2.1 กรณีผู้ให้บริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNA) หยุดการให้บริการ

สำหรับกรณีที่ผู้ให้บริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNA) หยุดการให้บริการ หรือมีเหตุต้องหยุดการให้บริการ บริษัทฯ เห็นว่าการกำหนดให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่อไปโดยตรง อาจไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและข้อจำกัดทางเทคนิคในการดำเนินงาน เนื่องจากการให้บริการผ่าน MVNA มีโครงสร้างการเชื่อมต่อระบบและความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่แตกต่างจากกรณีของ MVNO ทัวไป การดำเนินการเพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถใช้บริการต่อเนื่องได้อาจจำเป็นต้องมีการจัดทำหรือปรับปรุงระบบการเชื่อมต่อระหว่างผู้รับใบอนุญาต (MNO) และ MVNO ที่อยู่ภายใต้การให้บริการของ MVNA ใหม่ทั้งหมด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ระยะเวลาและทรัพยากรในการดำเนินการอย่างมีนัยสำคัญ

ด้วยเหตุนี้ ในทางปฏิบัติอาจไม่สามารถรับประกันความต่อเนื่องของบริการได้ในทันที และอาจส่งผลกระทบต่อประสบการณ์การใช้งานของผู้ใช้ บริการในช่วงเปลี่ยนผ่าน ดังนั้น การกำหนดหน้าที่ให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รับช่วงการให้บริการต่อโดยอัตโนมัติอาจไม่สามารถดำเนินการได้จริงในทางปฏิบัติ

บริษัทฯ จึงขอเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณากำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของ MNO, MVNA และ MVNO ในกรณีดังกล่าวให้มีความชัดเจน รวมทั้งกำหนดแผนและแนวทางรองรับการโอนย้ายหรือการรักษาความต่อเนื่องของบริการที่สอดคล้องกับข้อจำกัดทางเทคนิค การดำเนินธุรกิจ และการคุ้มครองผู้ใช้บริการ เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ใช้บริการปลายทาง

3. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับมาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการและส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม

4. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

จากร่างประกาศฯ ข้อ 32. กรณีมีเหตุให้ MVNO หรือ MVNA ต้องหยุดการให้บริการ ระบุให้ MNO ต้องมีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่อไปอีกสี่สิบห้าวัน นับแต่มีการหยุดให้บริการ เพื่อให้ผู้ใช้บริการโอนย้ายออกจากระบบไปยังผู้รับใบอนุญาต (MNO) หรือผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) รายอื่นนั้น

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ข้อเสนอความคิดเห็น

ควรจะต้องพิจารณาภาระในส่วนเงื่อนไขสัญญาการให้บริการของ MVNO แก่ผู้ใช้บริการรายย่อยที่จะได้รับผลกระทบด้วย เนื่องจาก MVNO อาจมีการเสนอขายแพ็คเกจ การใช้งานในระยะยาว ซึ่งอาจเป็นภาระต่อ MNO ในการรับผิดชอบเยียวยา (ความเสี่ยง และภาระการรับผิดชอบในทุกกรณีตกอยู่กับผู้ขายส่ง MNO ไม่ว่า MVNO , MVNA จะหยุดให้บริการด้วยตนเองโดยไม่แจ้งล่วงหน้า หรือถูกการให้เลิกบริการจากสาเหตุอื่น) ดังนั้น จึงควรมอบสิทธิให้ผู้ขายส่ง MNO มีสิทธิ์ในการเรียกค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าวได้ โดยให้ กสทช. เป็นผู้วินิจฉัยตามข้อเท็จจริง โดยไม่ต้องอาศัยขั้นตอนการฟ้องร้องตามขั้นตอนปกติ

5. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

6. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิส เซส จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

บทที่ 4 - มาตรการกำกับดูแล

ตำแหน่ง (Position): ข้อกำหนดความต่อเนื่องในการให้บริการ 45 วันถือเป็นเรื่องเชิงบวก บทนี้ยังคงเน้นการพึ่งพาการตั้งรับมากกว่าการกำกับดูแลเชิงรุก

ภาระผูกพันความต่อเนื่องในการให้บริการ 45 วันในข้อ 32 ถือเป็นปรับปรุงที่แท้จริง ภาระผูกพันที่ผู้ประกอบการให้บริการให้บริการต้องแบกรับต้นทุนทั้งหมดถือเป็นเรื่องที่เหมาะสม ส่วนที่เหลือของบทที่ 4 เป็นรูปแบบที่ถูกกระตุ้นตามเหตุการณ์ (event-triggered) กสทช. จะไม่สามารถตรวจพบความล้มเหลวของตลาดที่กำลังเกิดขึ้นได้เลยหากไม่มีกระแสข้อมูลประจำเกี่ยวกับความสมบูรณ์ทางพาณิชย์และเทคนิคของความสัมพันธ์ในการขายส่ง กสทช. จำเป็นต้องมีความสามารถในการมองเห็นอย่างต่อเนื่องในเรื่อง:

- จำนวนผู้ใช้บริการแยกตาม MVNO
- สถานะรายได้และการชำระราคา (settlement) ระหว่าง MVNO แต่ละรายและผู้ขายส่ง
- ตัวชี้วัดคุณภาพโครงข่าย
- จำนวนค่าขอเข้าถึงโครงข่ายที่ได้รับและที่ถูกปฏิเสธโดย MNO แต่ละราย
- ความจุที่จัดสรรให้แก่การขายส่งเทียบกับการใช้งานของตนเอง

นอกจากนี้ บทที่ 4 ต้องแก้ไขสถานการณ์ของ MVNO บนโครงข่ายของ NT หลังจากที่ NT ประกาศว่าไม่สามารถสนับสนุน MVNO ได้อีกต่อไป เกิดอะไรขึ้นกับ MVNO เหล่านั้น และผู้ใช้บริการของพวกเขา?

ข้อกำหนดความต่อเนื่อง 45 วันแก้ไขสถานการณ์การยุติการให้บริการโดยไม่สมัครใจ แต่กรณีของ NT ถือเป็นแผนการยุติการดำเนินงานล่วงหน้า กสทช. จำเป็นต้องมีข้อกำหนดเฉพาะเจาะจงที่แก้ไขปัญหากรณีแผนการออกจากเครือข่ายโดย MNO ที่ทำหน้าที่โฮสต์ผู้ประกอบการ MVNO

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

การแก้ไขที่แนะนำ: เพิ่มการรายงานประจำไตรมาสของ MVNO/MVNA ครอบคลุมจำนวนผู้ใช้บริการ รายได้แยกตามประเภทบริการ สถานะการชำระราคา ตัวชี้วัดคุณภาพ ข้อพิพาทที่ค้างคา; เพิ่มการรายงานประจำปีของ MNO ครอบคลุมคำขอเข้าถึงขายส่งที่ได้รับและถูกปฏิเสธ ความจุที่จัดสรรให้แกการขายส่ง สัญญาขายส่งที่มีผลบังคับใช้; เพิ่มอำนาจการตรวจสอบของ กสทช. พร้อมกำหนดเวลาส่งมอบเอกสาร 30 วัน; เพิ่มข้อกำหนดเฉพาะสำหรับแผนการออกจากเครือข่ายของ MNO โดยครอบคลุมภาระผูกพันในการคุ้มครอง MVNO และผู้ใช้บริการ โดยต้องแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 4 เดือน

7. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

1.1 คุณไมตรี สงวนไชยภรณ์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

ตามที่สำนักงาน กสทช. ต้องการส่งเสริมการให้บริการของผู้ให้บริการ MVNO ซึ่งในการดำเนินธุรกิจ ผู้ประกอบการอาจเป็นทั้งรายเดิมหรือรายใหม่ที่เข้าสู่ตลาด จึงเสนอให้กำหนดในข้อ 35 ให้ กสทช. พิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาด ข้อพิพาทให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ เนื่องจากเห็นว่าระยะเวลาการพิจารณาไม่เกิน 1 ปี เป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนาน อาจไม่สอดคล้องกับสภาพการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจโทรคมนาคมในปัจจุบัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ดังนั้น ในมุมมองของการส่งเสริม จึงเห็นควรกำหนดให้การพิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาทดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

1.2 หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ข้อ 35. เสนอขอปรับแก้ “ระยะเวลาหนึ่งปี” เป็น “ระยะเวลาเก้าสิบวัน” เพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถแสดงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ณ เวลาที่เกิดข้อพิพาท รวมทั้งสามารถดำเนินการและบริหารธุรกิจที่เกี่ยวข้องในลำดับต่อไปได้เหมาะสมตามสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2. บริษัท ทู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

2.1 คุณระพีภัฑ์ เลิศวงศ์วิรัชย์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

กรณีข้อ 35 เรื่องระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้ กสทช. วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท บริษัทฯ จะขอเสนอให้กำหนดระยะเวลาดังกล่าวเป็น 90 วัน แทนระยะเวลา 1 ปี เนื่องจากเห็นว่าระยะเวลา 1 ปี เป็นระยะเวลาที่ยาวนานเกินสมควร และอาจส่งผลกระทบต่อหลักฐานในการปฏิเสธ เพราะกรณีเกิดข้อพิพาทนั้น ผู้ให้บริการ MVNO ย่อมสามารถใช้สิทธิยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยข้อพิพาทได้ทันที คงไม่จำเป็นต้องรอนจนใกล้ครบกำหนด 1 ปี ดังนั้น การกำหนดระยะเวลา 90 วัน จะทำให้ข้อพิพาทได้รับการพิจารณาอย่างรวดเร็วขึ้น ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง คือ ประเด็นด้านเทคโนโลยี กรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับด้านเทคนิคหรืออุปกรณ์ ซึ่งเห็นว่าระยะเวลา 1 ปี อาจเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานเกินสมควร เนื่องจากเทคโนโลยีหรืออุปกรณ์ หรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องอาจมีการเปลี่ยนแปลงไป อันอาจส่งผลให้หลักฐานหรือข้อเท็จจริงที่นำมาพิจารณาไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะพิจารณา จึงเสนอให้กำหนดระยะเวลาในการร้องขอข้อพิพาทของผู้ให้บริการ MVNO เป็นระยะเวลาภายใน 90 วัน ซึ่งระยะเวลาดังกล่าว มีได้มีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ให้บริการ MVNO แต่อย่างใด เนื่องจากผู้ให้บริการ MVNO ยังคงสามารถยื่นหนังสือแสดงเจตจำนงอีกได้เมื่อใดก็ได้ หากมีข้อเท็จจริงใหม่เกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องไปอ้างอิงถึงข้อพิพาทเดิมได้

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

2.2 หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

สำหรับข้อ 35 ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดให้ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องกรณีถูกปฏิเสธการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถยื่นคำร้องต่อสำนักงาน กสทช. ได้ภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ถูกระงับการให้บริการนั้น บริษัทฯ เห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวอาจยาวนานเกินสมควร เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของข้อพิพาททางธุรกิจและภาระที่เกิดขึ้นกับคู่กรณี โดยเฉพาะผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งมีหน้าที่ต้องเก็บรักษา รวบรวม และจัดเตรียมเอกสาร หลักฐาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้เป็นระยะเวลานานเพื่อรองรับการพิจารณาข้อพิพาท นอกจากนี้ หากรวมระยะเวลาที่สำนักงาน กสทช. ใช้ในการพิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาทเพิ่มเติมเข้าไปอีก อาจส่งผลให้กระบวนการทั้งหมดใช้ระยะเวลานานเกินความจำเป็น ซึ่งอาจกระทบต่อความแน่นอนในการดำเนินธุรกิจและเพิ่มภาระด้านการบริหารจัดการเอกสารและข้อมูลของผู้ประกอบการโดยไม่จำเป็น บริษัทฯ เห็นว่า โดยปกติในการดำเนินธุรกิจ เมื่อเกิดข้อพิพาทหรือกรณีที่คู่กรณีเห็นว่าตนได้รับความเสียหาย ย่อมมีแนวโน้มที่จะเร่งดำเนินการใช้สิทธิหรือเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทภายในระยะเวลาอันสมควรอยู่แล้ว ดังนั้น การกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำร้องที่ยาวถึง 1 ปี อาจไม่สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินธุรกิจและความจำเป็นในการแก้ไขข้อพิพาทอย่างทันท่วงทีด้วยเหตุนี้บริษัทฯ จึงขอเสนอให้ปรับลดระยะเวลาในการยื่นคำร้องตามข้อ 35 จาก 1 ปี เหลือ 90 วันนับแต่วันที่มีการปฏิเสธการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวปฏิบัติทั่วไปในการนำข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการพิจารณา ลดภาระในการเก็บรักษาหลักฐานของคู่กรณี และส่งเสริมให้ข้อพิพาทได้รับการยกขึ้น พิจารณา และแก้ไขภายในระยะเวลาอันสมควร อันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ประกอบการและประสิทธิภาพของกระบวนการกำกับดูแลโดยรวม

3. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด

3.1 คุณแอสแลน ราสมีสเซน

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

Regarding the dispute resolution process, the draft allows the NBTC up to 150 days to resolve a dispute. This means that an MVNO denied access could be left without network, services, and without revenue for up to five months. Meanwhile, the MNO bears no cost. We therefore suggest that the NBTC should issue a provisional access order within 15 working days of referral while the final adjudication is pending. This would allow the operator to continue providing services. This is standard practice that most regulators choose.

3.2 แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

1) มาตรการที่จะส่งผลต่อการพัฒนาตลาด และกสทช. มีอำนาจที่จะดำเนินการได้ทันที คือเพิ่มกลไกคำสั่งชั่วคราวในกระบวนการระงับข้อพิพาท เพื่อให้ MVNO ที่ถูกปฏิเสธคำขอเข้าถึงได้รับการคุ้มครองทางกฎระเบียบชั่วคราวภายใน 15 วันทำการ ควบคู่กับการกำหนดหน้าต่างการพิจารณาข้อพิพาทแบบ fast-track ภาคบังคับภายใน 45 วัน เพื่อขจัดคอขวด 150 วันในปัจจุบันออกไปโดยสิ้นเชิง

2) การระงับข้อพิพาท

ตำแหน่ง (Position): การปรับปรุงเชิงโครงสร้างถือเป็นเรื่องที่น่าอึดใจ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

แต่กระบวนการตัดสินข้อพิพาทที่ร่างไว้นั้นยังคงล่าช้าเกินไปที่จะยับยั้งการขัดขวางโดยเจตนา กสทช. ต้องละทิ้งกรอบเวลา 150 วันที่ร่างไว้โดยสิ้นเชิง และจัดให้มีการคุ้มครองชั่วคราวภาคบังคับ รวมถึงบันไดการส่งต่อข้อพิพาทที่ชัดเจน

แม้ว่าระยะเวลาอายุความหนึ่งปี (ข้อ 35) และการใช้ข้อมูลเกณฑ์มาตรฐานต้นทุน (ข้อ 37) จะเป็นส่วนเพิ่มที่เหมาะสม แต่การปล่อยให้การพิจารณาข้อพิพาทลากยาวไปได้ถึง 150 วันนั้นเป็นเรื่องที่ไม่สามารถยอมรับได้อย่างสิ้นเชิง ในช่วงระยะเวลาห้าเดือนที่ยาวนานนี้ MVNO ที่ถูกปฏิเสธการเข้าถึงจะไม่มีเครือข่าย ไม่มีบริการ และไม่มีรายได้

สำหรับ MNO รายใหญ่ที่ครอบงำตลาด การจุดชนวนให้เกิดข้อพิพาทนั้นไม่มีต้นทุนใดๆ และสามารถซื้อเวลาในการกีดกันคู่แข่งออกจากตลาดไปได้อีกห้าเดือน คอขวดเชิงโครงสร้างนี้ต้องถูกแทนที่ด้วยหน้าต่างการพิจารณาข้อพิพาทแบบทางด่วน (fast-track) ภาคบังคับภายใน 45 วัน

เพื่อขจัดคอขวดนี้โดยสิ้นเชิง กสทช. ควรปรับใช้กรอบการหลีกเลี่ยงข้อพิพาทและการส่งต่อข้อพิพาทในลักษณะเดียวกับหน่วยงานกำกับดูแลระดับชาติอื่นๆ แทนที่จะปล่อยให้ข้อพิพาทค้างคาอยู่ในห้องรอทางเทคนิคอย่างไร้จุดหมาย ประกาศต้องบังคับให้บันไดการส่งต่อข้อพิพาทหลายระดับที่เข้มงวด ดังนี้:

- ข้อพิพาททางเทคนิคใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อกรอบการโอนบอร์ด การรวมระบบ หรือความต่อเนื่องของบริการ จะต้องได้รับการส่งต่ออย่างเป็นทางการไปยังหัวหน้าทีมฝ่ายเทคนิคที่ได้รับมอบหมายของทั้งสองฝ่ายภายใน 5 วันนับจากวันหยุดชะงัก (deadlock)
- หากปัญหายังไม่ได้รับการแก้ไขในระดับคณะทำงานภายใน 10 วันนับจากวันหยุดชะงัก จะต้องส่งต่อไปยังตัวแทนระดับผู้บริหารของทั้งสองบริษัทโดยทันที
- หากการเจรจาระดับผู้บริหารล้มเหลว คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายมีสิทธิส่งเรื่องไปยังหน่วยงานกำกับดูแล
- สิ่งที่ถูกกีดกันคือ กสทช. ต้องเพิ่มกลไกคำสั่งชั่วคราว เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการต้องออกคำสั่งการเข้าถึงชั่วคราวที่มีผลผูกพันภายใน 15 วันทำการนับจากการส่งเรื่องในขั้นตอนการพิจารณาแบบ fast-track ขั้นสุดท้าย

เส้นทางที่มีโครงสร้างชัดเจนนี้จะช่วยป้องกันไม่ให้โครงการถูกจับเป็นตัวประกันด้วยความซับซ้อนทางเทคนิค บังคับให้เกิดการแก้ไขทางพาณิชย์อย่างรวดเร็ว และทำให้มั่นใจได้ว่าผู้ประกอบการจะไม่ถูกลงโทษจากความขัดแย้งที่ยืดเยื้อขององค์กร

ข้อพิพาทที่อธิบายไว้ในส่วนที่ 1.6 ใช้เวลานานกว่าหนึ่งปีและให้ผลลัพธ์เป็นคำตัดสินที่ไม่ได้ระบุหลักเกณฑ์เชิงโครงสร้างพื้นฐาน

กสทช. ต้องถูกกำหนดให้เผยแพร่คำชี้แจงเกี่ยวกับหลักการกำกับดูแลที่ได้รับการตัดสิน ภายใน 30 วันหลังจากมีคำตัดสินใดๆ ไม่ใช่เพียงรายงานผลลัพธ์สำหรับคู่สัญญาเฉพาะรายเท่านั้น หากไม่มีสิ่งนี้ ทุกข้อพิพาทจะเริ่มต้นจากศูนย์ คำถามเดิมๆ จะเกิดขึ้นซ้ำๆ และความไม่สอดคล้องกันของ กสทช. เองระหว่างคดีต่างๆ ก็จะไม่สามารถระบุหรือทำนายได้

การเปรียบเทียบกับประเทศไนจีเรีย (NCC) : หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC ข้อ 16 จัดให้มีบันไดการส่งต่อข้อพิพาทที่มีโครงสร้าง: ข้อพิพาททางเทคนิคไปยังหัวหน้าฝ่ายเทคนิคภายใน 5 วัน; ข้อพิพาททางพาณิชย์ไปยังตัวแทนผู้บริหารภายใน 10 วัน; จากนั้นจึงเป็นการส่งเรื่องให้คณะกรรมการโดยมีอำนาจในการออกคำสั่งชั่วคราว "ในระหว่างรอการพิจารณาขั้นสุดท้าย ห้ามมีมาตรการตอบโต้ (retaliatory measures)" คณะกรรมการสามารถออกคำสั่งมาตรการชั่วคราวที่มีข้อผูกพัน นี่คือมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับกรอบการระงับข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพ การเปรียบเทียบกับสหราชอาณาจักร (Ofcom): หลักเกณฑ์ของ Ofcom จำกัดกรอบเวลาในการแก้ไขความหยุดชะงักของการเข้าถึงบริการโทรคมนาคม โดยอนุญาตให้ผู้ประกอบการส่งต่อข้อพิพาทที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขไปยังการพิจารณาอิสระหลังจากกรอบเวลาที่เข้มงวด 6 สัปดาห์ (เพิ่งปรับลดลงจาก 8 สัปดาห์เพื่อ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

เร่งการเข้าสู่ตลาด) สิ่งที่สำคัญคือ หาก MNO ออก "หนังสือแจ้งจุดตาย" (Deadlock Letter) อย่างเป็นทางการเพื่อยอมรับการหยุดชะงักก่อนกำหนด 6 สัปดาห์ ผู้แสวงหาการเข้าถึงสามารถข้ามกรอบเวลาที่เหลือทั้งหมดและขอรับการแทรกแซงจากหน่วยงานกำกับดูแลได้ทันที สิ่งนี้ป้องกันไม่ให้ MNO ถ่วงเวลาเพื่อยื้อแผนการเปิดตัวของคู่แข่ง การเปรียบเทียบกับประเทศมาเลเซีย (MCMC): กรอบโครงสร้างกำหนดให้มีกระบวนการส่งต่อข้อพิพาทตามลำดับชั้นหลายระดับ โดยผู้แสวงหาการเข้าถึงต้องผ่านช่องทางการระงับข้อพิพาทภายในทางเทคนิคและพาณิชย์ที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนก่อนที่คณะกรรมการจะรับพิจารณาข้อพิพาทเพื่อการแทรกแซงทางกฎหมายที่มีผลผูกพัน

การแก้ไขที่แนะนำ: บังคับใช้ขั้นตอนการส่งต่อข้อพิพาทหลายระดับ โดยจำกัดความหยุดชะงักทางเทคนิคไว้ที่ 5 วัน และความหยุดชะงักทางพาณิชย์ไว้ที่ 10 วัน ก่อนจะอนุญาตให้ส่งเรื่องต่อหน่วยงานกำกับดูแล; จัดให้มีกลไกคำสั่งชั่วคราวที่กำหนดให้ กสทช. ต้องออกคำสั่งการเข้าถึงชั่วคราวที่มีผลผูกพันภายใน 15 วันทำการนับจากได้รับข้อพิพาทปฏิเสธการเข้าถึง; กำหนดหน้าต่างการพิจารณาข้อพิพาทแบบ fast-track ภาคบังคับภายใน 45 วันโดยไม่มีการขยายเวลาสำหรับข้อพิพาทปฏิเสธการเข้าถึงตามข้อ 35 แทนที่กรอบเวลา 150 วันเดิม; กำหนดให้ กสทช. ต้องเผยแพร่คำชี้แจงหลักการกำกับดูแลที่ชัดเจนภายใน 30 วันหลังจากมีคำตัดสินข้อพิพาทใดๆ เพื่อสร้างบรรทัดฐานสาธารณะที่มีผลผูกพัน; นำการทดสอบการบีบอัดราคาไรของ NKOM มาใช้เป็นกรอบการวิเคราะห์ภาคบังคับสำหรับการพิจารณาข้อพิพาทอัตราค่าบริการตามข้อ 37

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
สูง (HIGH)	บทที่ 5: การส่งต่อข้อพิพาท	บังคับใช้ขั้นตอนการส่งต่อข้อพิพาทที่เข้มงวด (เทคนิค 5 วัน / ผู้บริหาร 10 วัน) ตามด้วยการส่งเรื่องให้ กสทช. ทันที พร้อมกลไกคำสั่งชั่วคราวภายใน 15 วันทำการ
สูง (HIGH)	บทที่ 5: การพิจารณาแบบ Fast-Track	กำหนดหน้าต่างการพิจารณาข้อพิพาทแบบ fast-track ภาคบังคับภายใน 45 วันโดยไม่มีการขยายเวลาสำหรับข้อพิพาทปฏิเสธการเข้าถึงตามข้อ 35
สูง (HIGH)	บทที่ 5: การเผยแพร่บรรทัดฐานคดี	กำหนดให้ กสทช. ต้องเผยแพร่คำชี้แจงหลักการกำกับดูแลที่ชัดเจนภายใน 30 วันหลังจากมีคำตัดสินข้อพิพาทเพื่อสร้างบรรทัดฐานสาธารณะที่มีผลผูกพัน

4. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับกระบวนการระงับข้อพิพาท การกำหนดระยะเวลาการพิจารณาที่ชัดเจนช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วและลดผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

5. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

จากร่างประกาศฯ ข้อ 37. “กรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สำนักงาน กสทช. จะพิจารณาจากข้อมูลต้นทุนที่ผู้รับใบอนุญาต (MNO) นำส่งต่อสำนักงาน กสทช. หรือตามทีสำนักงาน กสทช. ร้องขอ มาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าตอบแทน เพื่อเสนอ กสทช. พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ 33 และข้อ 34”

ข้อเสนอความคิดเห็น

ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนการขายส่งฯ ระหว่าง MNO กับ MVNO หรือ MVNA นั้น มีรายละเอียดในด้านต่างๆ เช่น ที่มาของต้นทุน การระบุค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง ราคาค่าการลงทุน ซึ่งเป็นรายละเอียดที่ต้องอาศัยการเจรจาและเห็นพ้องกันของทั้งฝ่ายผู้ซื้อและผู้ขาย การที่ กสทช. จะพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท หากผลการวินิจฉัยนั้นไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง หรือไม่สมประโยชน์ทั้งสองฝ่ายแล้ว อาจส่งผลต่อการให้บริการในระยะยาวได้

6. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

7. บริษัท โยโซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 8 ความเหมาะสมของหมวด 6 การส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน ใน (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. คุณองอาจ พรกาญจนานันท์ (ภาคประชาชน)

(แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

1) มาตรการส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (USO)

- สอบถามความชัดเจนว่า มาตรการส่งเสริมตามข้อ 38 (1) ครอบคลุมถึงการส่งเสริมหรือลดหย่อนการจัดสรรเงินเข้ากองทุนวิจัยและพัฒนาจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (USO) ด้วยหรือไม่ ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีรายได้จากการให้บริการเกินกว่า 40 ล้านบาท

- เสนอแนะให้สำนักงาน กสทช. พิจารณามาตรการช่วยเหลือหรือสนับสนุนในส่วนของการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (USO) เพิ่มเติม เนื่องจากอัตราเดิมซึ่งกำหนดไว้ที่ร้อยละ 2.5 ถือเป็นภาระต้นทุนที่ค่อนข้างสูงสำหรับผู้ประกอบการที่มีรายได้เกินกว่า 40 ล้านบาท

2) การสอบถามเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม

- สอบถามกรณีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมร้อยละ 0.125 ในข้อ 38 (2) ว่าเป็นอัตราคงที่ (Flat Rate) โดยคำนวณจากรายได้การขายบริการเฉพาะส่วนที่ขายให้แก่ผู้ให้บริการ MVNO โดยไม่นำอัตราก้าวหน้าตามระดับรายได้มาบังคับใช้หรือไม่

2. บริษัท สุขเศรษฐกิจ จำกัด

2.1 คุณกฤตพัฒน์วินท์ ขจรศิริสุข

(แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ขอความอนุเคราะห์ให้ กสทช. พิจารณาจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้แก่ผู้ให้บริการ MVNO ในการขอรับจัดสรรครั้งแรกแบบ "เต็มกลุ่ม" (Full Block) และมีเหตุผลสนับสนุนการจัดสรรเลขหมายแบบเต็มกลุ่ม ว่าการได้รับจัดสรรเลขหมายแบบเต็มกลุ่มจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการเลขหมาย วางแผนการตลาด วางระบบบริการทั้งรูปแบบรายเดือนและเติมเงิน ระบบลงทะเบียนซิมการ์ด ระบบดูแลลูกค้า ตลอดจนการทำการโปรโมชันเสนอแก่ผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและเพิ่มทางเลือกให้แก่ประชาชนผู้ใช้บริการ โดยบริษัทมีความพร้อมเปิดให้บริการเชิงพาณิชย์ภายในไตรมาสที่ 4 ของปีนี้

2.2 หนังสือวันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทฯ เห็นว่า ร่างประกาศ กสทช. เรื่อง การส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ บริษัทฯ มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมต่อร่างประกาศ ดังนี้

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1) ความคิดเห็นต่อข้อ 38 (4)

บริษัทฯ เห็นด้วยกับมาตรการช่วยเหลือโดยการให้ส่วนลดในอัตราร้อยละ 50 ตามที่กำหนดไว้ในร่างประกาศ เนื่องจากเป็นมาตรการที่ช่วยลดภาระต้นทุนในการเริ่มประกอบกิจการของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขัน เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการรายใหม่ และก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการ จึงเห็นควรให้คงมาตรการดังกล่าวไว้ตามร่างประกาศ

2) ความคิดเห็นเพิ่มเติม : การจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่

บริษัทฯ มีความเห็นว่า เพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเท่าเทียมกับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบมีโครงข่าย (MNO) และเพื่อส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน รวมทั้งเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ใช้บริการ เห็นควรให้มีการจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเต็มกลุ่ม กลุ่มละ 10,000 เลขหมาย ตามที่ผู้ให้บริการแจ้งความประสงค์การจัดสรรเลขหมายในลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ให้บริการ MVNO สามารถดำเนินธุรกิจได้ตามแผนงาน จัดทำรายการส่งเสริมการขายและดำเนินกิจกรรมทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทียบเคียงกับผู้ให้บริการ MNO อันจะช่วยส่งเสริมการแข่งขันและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของร่างประกาศฉบับนี้ ทั้งนี้ บริษัทฯ มีความพร้อมในการบริหารจัดการเลขหมายที่ได้รับจัดสรร รวมทั้งดำเนินมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเทคโนโลยีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรการ และนโยบายที่ กสทช. กำหนดอย่างเคร่งครัด

3. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

3.1 คุณชยพร เอื้อโกวิทย์ชัย

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

1) ข้อเสนอการจัดสรรเลขหมายแบบเต็มกลุ่ม

- เห็นด้วยและสนับสนุนข้อเสนอให้มีการจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเต็มกลุ่มให้แก่ผู้ให้บริการ MVNO ประเภท Thin MVNO ในช่วงแรก เนื่องจากช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถวางแผนการสื่อสารการตลาดและการเปิดให้บริการเชิงพาณิชย์ครั้งแรก (First Launch) ได้สะดวกยิ่งขึ้น ตลอดจนใช้เป็นฐานในการขยายฐานลูกค้าใหม่ในระยะยาว

2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านเทคโนโลยี

- เสนอแนะให้สำนักงาน กสทช. กำหนดนโยบายหรือแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น ซิมการ์ดแบบอิเล็กทรอนิกส์ (eSIM) ร่วมกับผู้ให้บริการ MNO เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้แก่ผู้ให้บริการ MVNO

3.2 แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

- บริษัทเห็นด้วยกับมาตรการลดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างประกาศ

- นอกจากนี้ ขอเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณากำหนดเกณฑ์การส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) เพิ่มเติม โดยเพิ่มเกณฑ์สนับสนุนการจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์คมนาคมแบบเต็มกลุ่ม (Full Number Block Allocation) สำหรับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ที่ขอเลขหมายในครั้งแรก เพื่อให้ผู้ให้บริการ MVNO ได้รับการจัดสรรเลขหมายที่มี Prefix เป็นของตนเอง ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเลขหมาย สร้างแรงจูงใจในการทำตลาดและการ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

แข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเริ่มต้นที่ต้องมีการลงทุนเป็นจำนวนมาก ลดข้อจำกัดในการดำเนินงานและการบริหารจัดการ เลขหมายระหว่างผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) และผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (MNO) รวมทั้งลดความสับสนที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ใช้บริการจากการนำเลขหมายที่เคยใช้งานภายใต้ผู้ให้บริการรายอื่นกลับมาใช้งานซ้ำ และส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี เป็นธรรม และยั่งยืนในตลาดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

4. บริษัท โทร มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

4.1 คุณระพีภัทย์ เลิศวงศ์วีระชัย

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

1) ข้อเสนอการจัดสรรเลขหมายแบบเต็มกลุ่ม

- สนับสนุนให้มีการจัดสรรเลขหมายแบบเต็มกลุ่มแก่ผู้ให้บริการ MVNO เนื่องจากเลขหมายสวยหรือเลขหมายมงคลมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของผู้บริโภคในประเทศไทย การจัดสรรแบบเต็มกลุ่มจึงเป็นการสร้างโอกาสทางการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการรายใหม่ เนื่องจากในทางปฏิบัติ การจัดสรรเลขหมายแบบไม่เต็มกลุ่มสร้างความยุ่งยากซับซ้อนในการบริหารจัดการทางเทคนิคแก่ผู้ให้บริการที่มีโครงข่ายหลัก (MNO) และศูนย์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Clearing House) เนื่องจากมีการปะปนกันของหมวดเลขหมาย และเกิดปัญหาในการคืนเลขหมายต้นทางกรณีโอนย้ายค่าย

2) แนวทางปฏิบัติกรณีมีการส่งคืนเลขหมาย

- หากผู้ให้บริการ MVNO ได้รับจัดสรรเลขหมายแบบเต็มกลุ่มแล้วต่อมาได้มีการส่งคืนเลขหมายบางส่วน เมื่อมาขอรับจัดสรรใหม่ ควรจัดสรรหมวดเลขหมายที่ไม่เต็มกลุ่มเดิมนั้นคืนให้แก่ผู้ประกอบการรายดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ปกติที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

3) ข้อเสนอปรับปรุงเงื่อนไขการยกเว้นรายงานมาตรฐานคุณภาพการให้บริการ (QoS) ในข้อ 38(6)

- ไม่เห็นด้วยกับการยกเว้นการวัดและรายงานค่าชี้วัดคุณภาพการให้บริการทั้งหมด โดยเสนอให้ยกเว้นเฉพาะมาตรฐานคุณภาพด้านโครงข่ายโทรคมนาคม (Network QoS) ซึ่งเป็นหน้าที่รายงานของผู้ให้บริการที่มีโครงข่ายหลัก (MNO) อยู่แล้ว แต่ในส่วนมาตรฐานคุณภาพการให้บริการลูกค้า (Customer Care QoS) ผู้ให้บริการ MVNO ยังคงต้องมีหน้าที่วัดและส่งรายงานต่อสำนักงาน กสทช. เพื่อให้มีกลไกการตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานได้อย่างจริงจัง

4.2 คุณวิภา แสงศิริภิญโญ

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

ข้อสังเกตความเชื่อมโยงกับประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานของคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคม (QoS) โดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานของคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคม (QoS) มีการระบุเงื่อนไขเกี่ยวกับเกณฑ์วัดคุณภาพการให้บริการของผู้ให้บริการ MVNO ไว้เช่นกัน โดยในส่วนของค่าชี้วัดด้านโครงข่ายโทรคมนาคม ที่ผู้ให้บริการ MVNO ไม่สามารถดำเนินการวัดได้เอง สามารถใช้อ้างอิงผลการวัดจากโครงข่ายของผู้ให้บริการที่มีโครงข่ายหลัก (MNO) ได้

4.3 หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

บริษัทฯ เห็นว่า การส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ควรคำนึงถึงการส่งเสริมการแข่งขันและการพัฒนาตลาดอย่างสมดุลระหว่างผู้ประกอบการทุกราย โดยในส่วนของอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่คำนวณจากรายได้ที่เกิดจากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือนนั้น บริษัทฯ เห็นว่าควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวในอัตราร้อยละ 0.025 เช่นเดียวกันระหว่างผู้รับใบอนุญาต (MNO) และผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) เนื่องจากผู้ประกอบการทั้งสองประเภทต่างมีภาระต้นทุนและหน้าที่ในการให้บริการและดูแลผู้ใช้บริการตามกฎหมายและเงื่อนไขการอนุญาตเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ บริษัทฯ เห็นว่า การส่งเสริม MVNO ไม่ควรจำกัดอยู่เพียงมาตรการด้านค่าธรรมเนียมที่เกิดจากการกำกับดูแลเท่านั้น แต่ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงหลักเกณฑ์และกระบวนการที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจและลดอุปสรรคในการให้บริการของ MVNO อย่างเป็นรูปธรรม

ตัวอย่างเช่น การจัดสรรเลขหมายโทรคมนาคมสำหรับ MVNO ควรพิจารณาจัดสรรเลขหมายในลักษณะเต็มกลุ่มที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการ เนื่องจากในทางปฏิบัติเลขหมายบางส่วนที่ MVNO ได้รับการจัดสรรอาจมีผู้ใช้บริการเดิมจากกระบวนการคงสิทธิเลขหมาย (MNP) อยู่ก่อนแล้ว ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องดำเนินการเชื่อมโยงและตรวจสอบข้อมูลร่วมกับบริษัท ศูนย์ให้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์ จำกัด (Clearing House) รวมถึงฐานข้อมูลของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งก่อให้เกิดภาระและความซับซ้อนในการประสานงานและบริหารจัดการระบบโดยไม่จำเป็น

ดังนั้น บริษัทฯ จึงเห็นควรให้ กสทช. พิจารณากำหนดมาตรการส่งเสริม MVNO ในมิติอื่นเพิ่มเติม นอกเหนือจากการลดภาระค่าธรรมเนียมจากการกำกับดูแล โดยเฉพาะการปรับปรุงหลักเกณฑ์ด้านการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมและกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเอื้อต่อการประกอบกิจการและส่งเสริมการแข่งขันในตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับข้อ 38 (6) ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ได้รับการยกเว้นการดำเนินการวัดและรายงานค่าชี้วัดคุณภาพการให้บริการนั้น บริษัทฯ เห็นว่า การยกเว้นดังกล่าวอาจไม่สอดคล้องกับลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบของ MVNO ที่มีต่อผู้ใช้บริการโดยตรง

ทั้งนี้ ตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานของคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคม ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2565 และประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานของคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2567 มีตัวชี้วัดคุณภาพการให้บริการหลายรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการปลายทาง และอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของ MVNO โดยตรง อาทิ

- ระยะเวลาสำหรับการขอเริ่มเปิดให้บริการ
- อัตราข้อร้องเรียนเกี่ยวกับความผิดพลาดในการเรียกเก็บค่าบริการ
- อัตราส่วนจำนวนผู้ใช้บริการที่ได้รับการตอบรับจากศูนย์บริการลูกค้าทางโทรศัพท์ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- อัตราส่วนจำนวนผู้ใช้บริการที่ไม่ได้รับการตอบรับจากศูนย์บริการลูกค้าเมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนด

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นผลจากระบบการให้บริการลูกค้า การบริหารจัดการระบบสนับสนุนการให้บริการ และการดูแลผู้ให้บริการ ซึ่งเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงของ MVNO โดยผู้รับใบอนุญาต (MNO) ไม่ได้มีข้อมูลหรือบทบาทในการดำเนินการส่วนดังกล่าว ดังนั้น บริษัทฯ เห็นว่า MVNO ควรมีหน้าที่วัดและรายงานค่าชี้วัดคุณภาพการให้บริการในส่วนที่อยู่ภายใต้การควบคุมและรับผิดชอบของตนเอง เพื่อให้การคุ้มครองผู้ให้บริการและการกำกับดูแลคุณภาพการให้บริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพการให้บริการที่เกิดขึ้นจริง

สำหรับค่าชี้วัดคุณภาพการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของโครงข่าย ซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ MNO หรือเป็นข้อมูลที่ MVNO ไม่สามารถดำเนินการวัดได้โดยตรง บริษัทฯ เห็นควรกำหนดให้ MVNO สามารถอ้างอิงผลการวัดจากโครงข่ายของ MNO ที่ให้บริการแก่ตนได้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติที่ใช้อยู่ภายใต้ประกาศมาตรฐานคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคมในปัจจุบัน

ทั้งนี้ สำหรับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือนระดับ Full MVNO ซึ่งมี Core Network และระบบโครงข่ายหลักเป็นของตนเอง บริษัทฯ เห็นว่าควรมีหน้าที่วัดและรายงานค่าชี้วัดคุณภาพการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายเช่นเดียวกับผู้ประกอบการที่เป็นผู้ให้บริการโครงข่าย เนื่องจากสามารถควบคุม บริหารจัดการ และรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพของโครงข่ายได้โดยตรง

สำหรับข้อ 38 (7) ของร่างประกาศฯ ที่กำหนดให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ระดับ Full ได้รับการยกเว้นการดำเนินการตามประกาศ กสทช. เรื่อง การกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ หมวด 1 บริษัทฯ เห็นควรให้ Full MVNO อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศด้วย เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้ให้บริการไปก่อน และเพื่อให้สำนักงาน กสทช. มีข้อมูลอัตราค่าบริการของผู้ให้บริการรายดังกล่าว โดยสำนักงาน กสทช. อาจพิจารณากำหนดยกเว้นเป็นการชั่วคราวในภายหลัง หากพิจารณาแล้วเห็นว่า อัตราค่าบริการของผู้ให้บริการ Full MVNO ไม่มีผลกระทบต่อประชาชนผู้ให้บริการ หรือไม่มีการกำหนดอัตราค่าบริการเอาเปรียบผู้ให้บริการ

5. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

5.1 คุณไมตรี สงวนไชยภรณ์

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

1) ข้อเสนอการจัดสรรเลขหมายแบบเต็มกลุ่ม

- เห็นสอดคล้องกับผู้แทน บริษัท ทูมูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ในการสนับสนุนให้จัดสรรเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเต็มกลุ่มแก่ผู้ให้บริการ MVNO เพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจ

2) ข้อเสนอการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม

- เสนอแนะให้ปรับเปลี่ยนมาตรการจากการ "ลดหย่อน" เป็นการ "ยกเว้น" ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมให้แก่ทั้งผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (ข้อ 38 (1)) และผู้ขายส่งบริการ (ข้อ 38(2)) เพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระในการประกอบกิจการอย่างแท้จริง

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

3) ข้อเสนอการขยายระยะเวลาของมาตรการส่งเสริม

- เสนอให้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้มาตรการส่งเสริมตามข้อ 38 วรรคท้าย จากเดิมที่กำหนดไว้ 3 ปี ปรับเพิ่มเป็นขั้นต่ำ 5 ปี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการแข่งขัน

5.2 หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ข้อ 38. (1) เสนอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม

ข้อ 38. (2) เสนอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม

ข้อ 38. (7) เสนอขอปรับแก้ “ระยะเวลาสามปี” เป็น “ระยะเวลาห้าปี”

6. คุณพลอยภัสร์ เพิ่มศิลป์ (ภาคประชาชน)

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

สนับสนุนมาตรการส่งเสริมผู้ให้บริการ MVNO ให้สามารถทำการส่งเสริมการขายได้เทียบเท่ากับผู้ให้บริการ MNO ซึ่งรวมถึงหมายเลขสวหมายเลขมงคล ซึ่งเป็นผู้ให้บริการรายย่อยในตลาด เพื่อสร้างทางเลือกในการใช้บริการโทรคมนาคมที่หลากหลายและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนผู้บริโภค

7. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

ในหมวด 6 นั้น ควรเพิ่มความใดก็ได้ที่จะบังคับให้ MNO ขายส่งบริการ (Wholesale) ให้แก่ MVNO ในราคาที่ต่ำกว่าราคาถูกสุดของราคาขายปลีกของแพ็คเกจเหมาจ่ายของ MNO เอง อย่างมีนัยยะสำคัญ เช่น ให้เป็นดุลยพินิจของ สำนักงาน กสทช. ในการชี้ขาดว่าราคาขายส่งบริการ (Wholesale) ที่ MNO ขายให้แก่ MVNO นั้นต่ำเพียงพอหรือไม่ และให้อำนาจ สำนักงาน กสทช. สามารถสั่งให้ MNO นั้นมีหน้าที่ต้องพิสูจน์ด้วยว่าราคาขายส่งที่เสนอขายแก่ MVNO นั้น หากเป็นตัว MNO แบกรับต้นทุนขายส่งนั้นเองจะสามารถดำเนินธุรกิจได้จริง (และต้องพิสูจน์บนพื้นฐานที่ว่าดำเนินธุรกิจแบบ Consumer-focused MVNO หรือกลุ่มลูกค้าประชาชนใช้งานทั่วไปเท่านั้น ไม่ใช่กลุ่มลูกค้าที่ใช้อุปกรณ์ IOT หรืออื่นๆ เป็นต้น)

8. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

9. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิส เซส จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

1) ปัญหาค่าธรรมเนียมซ้ำซ้อนสามต่อ (The Triple Fee Problem)

ในปัจจุบัน บริการเวลาโทรและรับส่งข้อมูลเคลื่อนที่ (airtime) เดียวกันต้องถูกเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีจาก กสทช. ถึงสามครั้ง เมื่อผ่านห่วงโซ่จาก MNO ไปยัง MVNA และไปยัง MVNO :

- MNO จ่ายค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามฐานรายได้จาก airtime ที่ขายให้แก่ MVNA
- MVNA จ่ายค่าธรรมเนียมตามฐานรายได้จาก airtime เดียวกันนั้นที่ขายให้แก่ MVNO
- MVNO จ่ายค่าธรรมเนียมตามฐานรายได้จาก airtime เดียวกันนั้นที่ขายให้แก่ผู้ใช้บริการปลายทาง

โครงสร้างค่าธรรมเนียมสามต่อนี้สร้างความเสียเปรียบด้านราคาและอัตรากำไรโดยตรงแบบสะสมในทุกชั้นที่อยู่ใต้ MNO ลงมา การลดค่าธรรมเนียมในบทที่ 6 ของร่างประกาศช่วยลดอัตราค่าธรรมเนียมในชั้น MVNA และ MVNO เป็นเวลาสามปี แต่ไม่ได้แก้ปัญหาลักษณะโครงสร้างของการจัดเก็บค่าธรรมเนียมซ้ำซ้อนสามครั้งบนบริการเดียวกัน

แนวทางแก้ไขที่เหมาะสมคือ ให้ MNO เป็นผู้เสียค่าธรรมเนียมรายปีตามฐานรายได้ในฐานะผู้ถือใบอนุญาตหลักและผู้ถือครองคลื่นความถี่ ส่วนในชั้น MVNA และ MVNO ควรได้รับการยกเว้นจากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามฐานรายได้บน airtime เดียวกันนั้น สิ่งนี้สอดคล้องกับหลักการที่ว่าค่าธรรมเนียมควรสะท้อนถึงต้นทุนในการกำกับดูแล ไม่ใช่การเรียกเก็บซ้ำซ้อนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจเดียวกัน

2) เรื่อง ประเด็น L: การกำกับดูแลคุณภาพบริการของ MVNO ต้องสะท้อนการถือครองโครงสร้างพื้นฐานตามฟังก์ชันการทำงานจริง

สถานะ: ได้รับการยืนยันจากข้อคัดค้านของบอร์ด (การคุ้มครองผู้บริโภคต้องพิจารณาจากการวางระบบโครงข่ายที่เกิดขึ้นจริง)

ข้อ 38 (6) ของร่างประกาศ ยกเว้น MVNO จากหน้าที่การวัดผลและรายงานคุณภาพการให้บริการ (QoS) ของ กสทช. โดยจะตรวจสอบเฉพาะ MNO ผู้ให้บริการโครงข่ายหลักเท่านั้น ในระหว่างพิจารณาของบอร์ด มีการทบทวนหนึ่งได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า คุณภาพการให้บริการของ MVNO ในทางปฏิบัติอาจแย่กว่า MNO ที่ขายต่อโครงข่ายให้ และผู้บริโภคที่ใช้บริการ MVNO ควรได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับผู้ใช้บริการ MNO แม้ช่องว่างการกำกับดูแลนี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข แต่มาตรการเยียวยาต้องอาศัยความเข้าใจในรายละเอียดทางเทคนิค

การบังคับใช้เกณฑ์เดียวกันกับใบอนุญาตทุกประเภทถือเป็นแนวทางที่ผิดพลาดเชิงโครงสร้าง เนื่องจาก Thin MVNO ไม่มีโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายเป็นของตนเองและต้องพึ่งพาชั้นโครงข่ายของ MNO ทั้งหมด ทำให้ไม่มีขีดความสามารถทางกายภาพในการควบคุมประสิทธิภาพโครงข่ายหรือคุณภาพสัญญาณ ในทางกลับกัน Medium MVNO และ Full MVNO ที่มีการวางระบบองค์ประกอบโครงข่ายของตนเองจริง ไม่ว่าจะในรูปแบบฮาร์ดแวร์หรือระบบบนคลาวด์ เช่น ระบบ Core, เราเตอร์ หรืออุปกรณ์สลับสายสัญญาณ จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพใช้งานทางเทคนิคของผู้ใช้บริการ ดังนั้น หน้าที่ความรับผิดชอบตามกฎหมายจึงต้องยึดโยงกับการถือครองโครงสร้างพื้นฐานตามฟังก์ชันการทำงานจริง ไม่ใช่เพียงประเภทของใบอนุญาต หาก MVNO รายใดมีการติดตั้งองค์ประกอบโครงข่ายที่ทำหน้าที่จัดการระบบข้อมูลหรือสัญญาณเสียงจริง รายนั้นจะต้องเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบคุณภาพบริการที่เป็นอิสระ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

การดำเนินการที่จำเป็น: แก้ไขข้อ 38(6) เพื่อเปลี่ยนจากการยกเว้นแบบเบ็ดเสร็จมาเป็นกรอบการทำงานตามฟังก์ชันจริง โดยให้คงการยกเว้นหน้าที่การปฏิบัติตามเกณฑ์คุณภาพบริการโครงข่ายเฉพาะ Thin MVNO หรือผู้รับใบอนุญาตที่ไม่มีการวางโครงสร้างพื้นฐานระบบเท่านั้น และกำหนดให้มีการสุ่มตรวจคุณภาพบริการเชิงรุกสำหรับ Medium MVNO และ Full MVNO ที่มีการติดตั้งองค์ประกอบโครงข่ายใช้งานจริง โดยเปรียบเทียบมาตรฐานการตรวจสอบให้สอดคล้องกับชั้นโครงสร้างพื้นฐานที่ผู้ประกอบการรายนั้น ๆ บริหารจัดการอยู่จริง

3) มาตรการส่งเสริมการลงทุน

ตำแหน่ง (Position): เป็นเรื่องเชิงบวกแต่เป็นการแก้ไขปัญหาที่ผิดจุด การลดค่าธรรมเนียมไม่ได้ช่วยสร้างการเข้าถึงโครงข่าย

อุปสรรคสำคัญที่ขัดขวางการพัฒนาตลาด MVNO ในประเทศไทยไม่ได้ต้นทุนการดำเนินงาน แต่คือความสามารถในการเข้าถึงบริการขายส่งโครงข่ายจาก MNO รายใหญ่ที่ครอบงำตลาด การลดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของ กสทช. ย่อมไม่มีความหมายในทางพาณิชย์ต่อ MVNA/MVNO ที่ไม่สามารถเข้าถึงโครงข่ายได้ บทที่ 6 ให้ประโยชน์แก่ MVNO ที่ได้ก้าวข้ามอุปสรรคการเข้าถึงโครงข่ายมาแล้วเท่านั้น (ซึ่งปัจจุบันไม่มี) มันไม่ได้ช่วยอะไรสำหรับ MVNA/MVNO ที่ยังคงถูกล็อกอยู่ภายนอก กสทช. ต้องไม่ใช่บทที่ 6 เป็นสิ่งทดแทนการปฏิรูปเชิงโครงสร้างการเข้าถึงโครงข่าย

เกี่ยวกับโครงสร้างค่าธรรมเนียมสามต่อ: การลดค่าธรรมเนียมในข้อ 38(1) และ (2) ช่วยลดอัตราค่าธรรมเนียมในชั้น MVNA และ MVNO เป็นเวลาสามปี แต่ยังคงรักษาการจัดเก็บค่าธรรมเนียมชั่วโมงสามต่อบน airtime เดียวกันนั้นไว้

แนวทางแก้ไขที่ถูกต้องคือ ให้ MNO เป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเพียงรายเดียวในฐานะผู้ถือครองคลื่นความถี่และใบอนุญาตโครงข่ายหลัก ส่วนรายได้ของ MVNA และ MVNO จาก airtime เดียวกันนั้นควรได้รับการยกเว้น สิ่งนี้จะช่วยขจัดปัญหาค่าธรรมเนียมสามต่อออกไปโดยสิ้นเชิง และมีความสำคัญในทางพาณิชย์มากกว่าการลดอัตราค่าธรรมเนียมคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ใดๆ

เกี่ยวกับระยะเวลาสามปี: ควรเริ่มนับจากวันที่เปิดให้บริการในเชิงพาณิชย์ (commercial service launch date) ของ MVNA/MVNO แต่ละราย ไม่ใช่วันที่ประกาศมีผลบังคับใช้ MVNA/MVNO ที่ต้องใช้เวลา 12 เดือนในการรวมระบบให้เสร็จสิ้น จะได้รับประโยชน์เพียงสองปีจากแผนงานสามปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาวิกฤตที่สุดในทางพาณิชย์ของการดำเนินการ เกี่ยวกับแรงจูงใจของ MNO: กรอบโครงสร้างปัจจุบันไม่มีสิ่งจูงใจเชิงบวกให้ MNO เปิดขายส่ง

การลดค่าธรรมเนียมมีผลบังคับใช้กับผู้ประกอบกิจการ MVNO และ MVNA ส่วน MNO ที่สามารถบรรลุระดับรายได้ขายส่งขั้นต่ำตามที่กำหนดจาก MVNA/MVNO ที่เป็นอิสระ - ตัวอย่างเช่น 5% ของรายได้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งหมด - ควรได้รับส่วนลดเพิ่มเติมในค่าธรรมเนียมรายได้ขายส่งของตนในระหว่างระยะเวลาส่งเสริมการลงทุน

สิ่งนี้จะสร้างแรงจูงใจทางพาณิชย์สำหรับการมีส่วนร่วมของ MNO ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดหายไปอย่างสิ้นเชิงในปัจจุบัน

การแก้ไขที่แนะนำ: ปรับโครงสร้างภาระผูกพันค่าธรรมเนียมรายปีเพื่อให้ MNO ชำระค่าธรรมเนียมเดียวในฐานะผู้ถือครองคลื่นความถี่หลัก; MVNA และ MVNO ได้รับการยกเว้นจากค่าธรรมเนียมรายได้บน airtime เดียวกันเพื่อขจัดปัญหาค่าธรรมเนียมสามต่อ; แสดงอัตราค่าธรรมเนียมระยะเวลาส่งเสริมการลงทุนเป็นเปอร์เซ็นต์ของอัตรามาตรฐานที่มีผลใช้บังคับ ไม่ใช่ตัวเลขคงที่; คำนวณระยะเวลาส่งเสริมการลงทุน 3 ปีจากวันที่เริ่มเปิดให้บริการเชิงพาณิชย์ของผู้ประกอบกิจการ MVNA/MVNO แต่ละราย; เพิ่มแรงจูงใจ MNO:

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ส่วนลดค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมในรายได้ขายส่งเมื่อ MNO บรรลุเกณฑ์รายได้ขายส่งขั้นต่ำจาก MVNA/MVNO ที่เป็นอิสระ; บังคับให้มีการทบทวนผลลัพธ์เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาส่งเสริมการลงทุน พร้อมการขยายเวลาอัตโนมัติและเพิ่มความเข้มงวดการผูกพันการเข้าถึงหากมี MVNA/MVNO ที่เป็นอิสระเปิดดำเนินการเชิงพาณิชย์น้อยกว่าสามราย

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 38: อัตราค่าธรรมเนียม	แสดงอัตราค่าธรรมเนียมระยะเวลาส่งเสริมการลงทุนเป็นเปอร์เซ็นต์ของอัตรามาตรฐานที่มีผลใช้บังคับ ไม่ใช่ตัวเลขคงที่
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 38: ระยะเวลาส่งเสริมการลงทุน	คำนวณระยะเวลาส่งเสริมการลงทุน 3 ปีจากวันที่เริ่มเปิดให้บริการเชิงพาณิชย์ของผู้ประกอบกิจการแต่ละราย ไม่ใช่วันที่ประกาศมีผล
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 38: แรงจูงใจ MNO	เพิ่มส่วนลดค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมในรายได้ขายส่งสำหรับ MNO ที่สามารถบรรลุเกณฑ์รายได้ขายส่งขั้นต่ำจาก MVNO ที่เป็นอิสระ
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 38: การทบทวนผลลัพธ์	บังคับทบทวนผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาส่งเสริมการลงทุน ขยายเวลาอัตโนมัติและเพิ่มความเข้มงวดการผูกพันเข้าถึงหากมี MVNO อิสระเปิดดำเนินการน้อยกว่า 3 ราย
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อ 38(6): การยกเว้นเกณฑ์คุณภาพบริการของ MVNO (ประเด็น L)	แก้ไขข้อ 38(6) โดยยกเลิกการยกเว้นแบบเบ็ดเสร็จ ให้คงการยกเว้นเฉพาะ Thin MVNO ที่ไม่มีโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้น และบังคับให้มีการสุ่มตรวจคุณภาพบริการสำหรับ Medium MVNO และ Full MVNO ที่มีการติดตั้งองค์ประกอบโครงข่ายใช้งานจริง

10.บริษัท โยโซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 9 ความเหมาะสมของบทเฉพาะกาลใน (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับการกำหนดบทเฉพาะกาล และเห็นควรกำหนดแนวทางการเปลี่ยนผ่านของผู้ประกอบการให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการให้บริการและผู้ใช้บริการ

2. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

ข้อเสนอขายส่งฯ ที่ MNO จะจัดทำขึ้นต่อไปในอนาคต สำนักงาน กสทช. จะต้องจับตาและตรวจสอบให้ละเอียดรอบคอบว่าจะไม่มีการกำหนดคุณสมบัติที่จะสร้างความยุ่งยากให้แก่ MVNO รายใหม่ๆ ที่ต้องการเข้าสู่ตลาด เช่น จะต้องมีการดำเนินการด้านธุรกิจอย่างน้อยก็ปีๆ หรือจะต้องมีทุนจดทะเบียนเท่านั้นเท่านี้ เพราะการปล่อยให้ MNO กำหนดเงื่อนไขอย่างยุ่งยากแบบนี้ จะยิ่งให้ผลตรงกันข้ามคือยิ่งทำให้ไม่มี MVNO รายใหม่รายไหนอยากเข้าสู่ตลาด ซึ่งก็จะทำให้เจตนาของสำนักงานฯ ไม่ประสบผลสำเร็จ

3. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เหมาะสม

4. บริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิส เซส จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

1) บทเฉพาะกาล

ตำแหน่ง (Position): มีความเหมาะสมสำหรับสัญญาที่มีอยู่เดิม แต่บทพร่องอย่างร้ายแรงสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตที่ยังไม่ได้เปิดตัว

ข้อ 39 (ความสมบูรณ์ชั่วคราวของข้อเสนอขายส่งที่มีอยู่) และข้อ 40 (ความสมบูรณ์ของสัญญาที่มีอยู่) ถือเป็นเรื่องที่เหมาะสม

กำหนดเวลา 90 วันสำหรับข้อเสนอขายส่งที่ได้รับการอัปเดตถือเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล บทเฉพาะกาลไม่ได้แก้ไขสถานการณ์ของผู้ประกอบกิจการ MVNO และ MVNA ที่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งถือใบอนุญาตที่มีผลสมบูรณ์แต่ไม่สามารถสรุปสัญญาขายส่งกับ MNO รายใดได้เลย ภายใต้บทเฉพาะกาลที่ร่างไว้ ตำแหน่งของผู้ประกอบกิจการเหล่านั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงเลยในวันที่ประกาศมีผลบังคับใช้ ประกาศฉบับนี้ไม่มีกลไกที่จะใช้ระยะเวลาเปลี่ยนผ่านในการแก้ไขความล้มเหลวของการเข้าถึงโครงข่ายที่สะสมมานานกว่าทศวรรษ นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่บทเฉพาะกาลควรทำ และปัจจุบันมันล้มเหลวที่จะทำเช่นนั้น

การแก้ไขที่จำเป็น: บทเฉพาะกาลใหม่ต้องกำหนดให้ กสทช. ดำเนินการตาม 4 มาตรการเฉพาะ ภายในเวลา 60 วัน นับจากประกาศนี้มีผลบังคับใช้ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง มาตรการแรก คือการจัดให้มีการตรวจสอบอย่างเป็นทางการต่อผู้ได้รับใบอนุญาต MVNO และ MVNA ทั้งหมด ที่ยังไม่ได้ซื้อสรุปสัญญาบริการขายส่งกับผู้ให้บริการ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

โครงข่าย (MNO) รายใดเลย มาตรการที่สอง กสทช. ต้องออกคำสั่งรายบุคคลไปยัง AIS และ True เพื่อกำหนดให้เริ่มการเจรจาอย่างเป็นทางการกับผู้ได้รับใบอนุญาตเหล่านั้นภายใน 10 วัน และต้องสรุปสัญญาขายส่งทั้งหมดให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาสูงสุดไม่เกิน 120 วัน มาตรการที่สาม คือการกำหนดให้ถอดถอนเงื่อนไขล่วงหน้าในการเข้าถึงโครงข่ายใดๆ ที่ไม่ได้ระบุหรืออนุมัติไว้ในประกาศฉบับนี้โดยทันที มาตรการสุดท้าย กสทช. ต้องเผยแพร่รายงานต่อสาธารณะ โดยระบุรายชื่อผู้ได้รับใบอนุญาตที่ยังไม่ได้เปิดให้บริการ รวมถึงรายชื่อ MNO ที่ได้รับการติดต่อเพื่อขอเข้าถึงโครงข่ายแต่ได้ปฏิเสธไป พร้อมทั้งแสดงเหตุผลเฉพาะที่ได้รับแจ้งอย่างชัดเจน ข้อกำหนดทั้งหมดนี้ถือเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง สำหรับผู้ประกอบการรายย่อยที่ต้องเฝ้ารอการเข้าถึงโครงข่ายมาเป็นเวลาหลายปี

2) เพิ่มบทเฉพาะกาลสั่งการให้ กสทช. ดำเนินการภายใน 60 วันต่อสถานการณ์ของผู้ได้รับใบอนุญาตทั้งหมดที่ยังไม่ได้เปิดบริการ

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	บทเฉพาะกาลใหม่	ภายใน 60 วัน: ตรวจสอบผู้ได้รับใบอนุญาตที่ยังไม่ได้เปิดบริการ; สั่งการเจรจา MNO; บังคับถอดถอนเงื่อนไขล่วงหน้าที่ไม่ได้รับอนุญาต; เผยแพร่รายงานสาธารณะเกี่ยวกับความล้มเหลวของการเข้าถึง

5. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 10.1 ประเด็นอื่นๆ

ควรเพิ่มเนื้อหาที่ระบุว่า การให้บริการ MVNO ระดับ Thin Medium และ Full MVNO ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบใด (แบบที่หนึ่ง แบบที่สอง หรือแบบที่สาม) และควรใส่ตารางคุณสมบัติของการให้บริการ MVNO ระดับ Thin Medium และ Full MVNO ที่สำนักงาน กสทช. ใช้ประกอบการวิเคราะห์ ไว้ท้ายของร่างประกาศฯ นี้ ด้วย หรือไม่

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับการกำหนดประเภทใบอนุญาตและคุณสมบัติของ Thin MVNO, Medium MVNO และ Full MVNO ให้ชัดเจน พร้อมจัดทำตารางเปรียบเทียบสิทธิ หน้าที่ และขอบเขตการดำเนินงานของแต่ละประเภทไว้ในภาคผนวกของประกาศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

2. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

ข้อเสนอความคิดเห็น กสทช. ควรพิจารณาความสามารถในการประกอบกิจการของผู้ขอรับใบอนุญาตด้วย โดยดูจากประวัติการให้บริการ ประวัติทางด้านการเงิน ความสามารถในการลงทุน เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาออกใบอนุญาตประเภทต่างๆ ให้เหมาะสม ไม่ควรพิจารณาเฉพาะแค่การยื่นเอกสารครบถ้วน และแผนธุรกิจที่อาจจะไม่สะท้อนความเป็นจริง

3. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

ในเมื่อ MVNO (ไม่ว่าจะเป็นแบบ Thin, Medium, หรือ Full) โดยนิยามของสากลนั้นคือผู้ให้บริการแบบไม่มีคลื่นความถี่เป็นของตนเองอยู่แล้ว ซึ่งย่อมเข้าเกณฑ์ใบอนุญาตฯ แบบที่หนึ่ง ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องระบุให้ขอใบอนุญาตฯ แบบอื่นๆ เช่น แบบที่สอง หรือแบบที่สามอีก เพราะ MVNO = ไม่มีคลื่นความถี่เป็นของตนเอง = ใบอนุญาตฯ แบบที่หนึ่ง, ส่วนตารางคุณสมบัติหรือลิสต์อุปกรณ์นั้น เพื่อความยืดหยุ่น เห็นว่าไม่ควรใส่หรือกำหนดตายตัว เนื่องจากอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีในอนาคตนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

4. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

MVNO ระดับ Thin ควรรับใบอนุญาตประกอบกิจการแบบที่หนึ่ง ระดับ Medium อาจจะเป็นแบบที่หนึ่ง หรือสองขึ้นอยู่กับแผนธุรกิจระดับ Full ควรรับใบอนุญาตประกอบกิจการแบบที่สาม เนื่องจากมีโครงข่ายอาจต้องพิจารณาด้านความมั่นคงและนโยบายการกำกับดูแล โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ต่อประชาชนผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

5. บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เห็นควรเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจน

6. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ควรเพิ่ม

7. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

1) ข้อพิพาทเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่อนุญาต: กรณีศึกษาความล้มเหลวในการกำกับดูแล

บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด (ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่หนึ่ง เลขที่ TEL1/2567/033) ได้ยื่นข้อพิพาทอย่างเป็นทางการต่อ กสทช. หลังจากที่บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (TUC) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือทรู ปฏิเสธการให้เข้าถึงโครงข่าย ตามข้อมูลของบริษัทฯ เหตุผลที่ TUC ใช้ปฏิเสธมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา โดยหนังสือปฏิเสธฉบับแรกอ้างเหตุผลเรื่องการรบกวนทางเทคนิค ส่วนหนังสือปฏิเสธฉบับที่สองอ้างว่าไม่สามารถรองรับฟังก์ชัน "one-to-many profiling" (ฟังก์ชันการหาพื้นที่ MVNA/ผู้รวบรวมบริการ) ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในย่อหน้าถัดไป ตามข้อมูลของบริษัทฯ ความชะงักงันทางบริหารนี้ทำให้เงินลงทุนที่ผูกพันไว้กว่า 50 ล้านบาท ต้องถูกอายัดไว้เป็นเวลากว่า 450 วัน ประวัติการดำเนินการทางปกครองในคดีนี้สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการกลับไปกลับมาและการบิดเบือนข้อเท็จจริงอย่างเห็นได้ชัดของสำนักงาน กสทช. ซึ่งมีเอกสารหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจน สืบเนื่องจากมติประธานและกรรมการ กสทช. ในการประชุมครั้งที่ 25/2568 เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2568 ที่เห็นว่าพิมพ์เขียวเดิมของผู้ร้องเรียนมีลักษณะเกินขอบเขตใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง ผู้ร้องเรียนจึงได้ปรับปรุงโครงสร้างสถาปัตยกรรมโครงข่ายเพื่อให้สอดคล้องตามเกณฑ์อย่างครบถ้วน และได้ยื่นเจตจำนงในการขอซื้อบริการขายส่งบริการโทรคมนาคมฉบับปรับปรุงใหม่เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2568 ภายหลังจากที่ที่ประชุม กสทช. ครั้งที่ 25/2568 เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2568 มีมติว่า Architecture Blueprint ฉบับเดิมของบริษัทฯ เกินขอบเขตใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง บริษัทฯ จึงได้ปรับปรุงสถาปัตยกรรมระบบใหม่ และเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2568 ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับใหม่เพื่อขอซื้อบริการขายส่งจาก TUC สำนักงาน กสทช. ได้มีหนังสือตอบกลับเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2568 (อ้างถึงเลขที่ สทช ๒๔๐๖/๕๓๘๖๓ ลงนามโดยนายเสน่ห์ สายวงศ์ วิศวกรเชี่ยวชาญพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ กสทช.) ซึ่งระบุว่าหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับใหม่ของบริษัทฯ ใช้ Architecture Blueprint ที่อยู่ในขอบเขตเงื่อนไขใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง และวินิจฉัยว่าวันที่ TUC ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวถือเป็นวันเริ่มต้นการเจรจาอย่างเป็นทางการตามข้อ 19 ของประกาศฯ ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. ในขณะนั้นมิได้ตั้งข้อสังเกตหรือคัดค้านว่าสถาปัตยกรรมที่ปรับปรุงใหม่อาจเข้าข่ายเป็นอุปกรณ์โครงข่ายหลัก (Core Network) ซึ่งต้องใช้ใบอนุญาตแบบที่สามแต่อย่างใด นอกจากนี้ บริษัทฯ ยังได้ขอให้ กสทช. จัดทำเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรที่ระบุอย่างชัดเจนเป็นรายอุปกรณ์ว่าระบบใดที่ MVNA ได้รับอนุญาตและไม่ได้รับอนุญาตให้ติดตั้ง แต่ กสทช. ยังไม่ได้จัดทำเอกสารดังกล่าว

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ทว่าในการประชุมคณะกรรมการ กสทช. ครั้งที่ 15/2569 ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากหนังสือรับรองอย่างเป็นทางการดังกล่าวประมาณห้าเดือน ผู้แทนจากสำนักงาน กสทช. ได้แก่ นายณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่าย ผู้อำนวยการสำนักงานการอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม 2 และนายจาตุรนต์ โชควัฒน์ ผู้ช่วยเลขาธิการ กสทช. กลับเปลี่ยนจุดยืนของหน่วยงานกำกับดูแลโดยสิ้นเชิง โดยให้ถ้อยคำต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่า โครงสร้างพื้นฐานแบบเดียวกันนั้นถือเป็นอุปกรณ์โครงข่ายหลัก (Core Network) ภายใต้ใบอนุญาตแบบที่สาม ซึ่งเกินขอบเขตของใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง การยื่นข้อเสนอฉบับนี้ไม่ได้ขอให้ กสทช. วินิจฉัยในการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ว่าจุดยืนใดในสองจุดยืนของหน่วยงานตนเองที่ถูกต้อง หากแต่เป็นการขอให้ กสทช. อธิบายว่าจุดยืนทั้งสองประการดังกล่าวสามารถเป็นจริงพร้อมกันได้อย่างไร และขอให้ยืนยันอย่างเป็นทางการว่าจุดยืนใดที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน ก่อนที่จะมีการสรุปและประกาศใช้ร่างประกาศฯ ในส่วนของบทบัญญัติการจัดลำดับชั้นและการกำหนดขอบเขตใบอนุญาต

รายงานการประชุมคณะกรรมการ กสทช. ครั้งที่ 15/2569 ยังบันทึกถ้อยคำของนายจาตุรนต์ โชควัฒน์ ที่แจ้งต่อคณะกรรมการว่า ผู้ร้องเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการชี้แจงมาตรฐานทางเทคนิคและเร่งรัดเข้าสู่กระบวนการข้อพิพาทอย่างเป็นทางการโดยทันที อย่างไรก็ตาม จากบันทึกหลักฐานในคดีพบว่า ในระหว่างเดือนตุลาคม 2567 ถึงเดือนเมษายน 2568 ผู้ร้องเรียนได้ยื่นหนังสืออย่างเป็นทางการไม่น้อยกว่าห้าครั้งเพื่อขอจัดประชุมชี้แจงทางเทคนิคและเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับ TUC ซึ่งรวมถึงการยื่นข้อเสนออย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2567 เสนอให้สำนักงาน กสทช. เข้าร่วมสังเกตการณ์ในเซสชันดังกล่าวโดยตรงเพื่อรับประกันความโปร่งใสสูงสุด ดังนั้น การวินิจฉัยใดๆ ของ กสทช. ที่อาศัยการประเมินพฤติกรรมการร่วมมือของผู้สมัคร จะต้องได้รับการตรวจสอบเปรียบเทียบกับบันทึกการดำเนินการทางปกครองจริงที่มีเอกสารหลักฐานรองรับของผู้สมัครรายดังกล่าว เหตุผลทางเทคนิคที่นำมาใช้ปฏิเสธยังมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ประกอบกับกรอบเวลาในการตอบกลับของ TUC ก็นำมาซึ่งข้อกังวลเช่นกัน ตามบันทึกของผู้ร้องเรียนหนังสือปฏิเสธอย่างเป็นทางการฉบับแรกของ TUC ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2568 (อ้างอิง TUC/H/REG/507/2568) ระบุว่า พิมพ์เขียวโครงสร้างสถาปัตยกรรมและอุปกรณ์ที่ผู้ร้องเรียนนำเสนอไม่สอดคล้องกับระบบของ TUC และจะก่อให้เกิดการรบกวนหรือสร้างความเสียหายต่อโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ อย่างไรก็ตาม บันทึกของผู้ร้องเรียนชี้ให้เห็นว่า หนังสือฉบับดังกล่าวไม่ได้ถูกจัดส่งจนกระทั่งวันที่ 28 พฤษภาคม 2568 และผู้ร้องเรียนเพิ่งได้รับเอกสารเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2568 ซึ่งล่าช้ากว่าวันที่ระบุในหนังสือเกือบสามสัปดาห์ การปฏิเสธครั้งแรกนี้เกิดขึ้นก่อนที่คณะกรรมการ กสทช. จะมีมติในเดือนสิงหาคม 2568 เกี่ยวกับโครงสร้างสถาปัตยกรรมเดิม ต่อมา TUC ได้ออกหนังสือปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงฉบับที่สองเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2569 (อ้างอิง TUC/H/REG/126/2569) เพียงไม่กี่วันก่อนจะถึงกำหนดเส้นตาย 60 วันในการเริ่มเปิดให้บริการที่จะกล่าวถึงต่อไป และเกิดขึ้นหลังจากที่สำนักงาน กสทช. ได้รับรองในหนังสือลงวันที่ 22 ธันวาคม 2568 ว่าโครงสร้างสถาปัตยกรรมฉบับปรับปรุงใหม่ของผู้ร้องเรียนอยู่ภายใต้ขอบเขตใบอนุญาตแบบที่หนึ่งไปแล้วกว่าหกสัปดาห์ หนังสือฉบับที่สองนี้ได้หยิบยกเหตุผลอื่นในการปฏิเสธ โดยอ้างว่าไม่สามารถรองรับระบบ "one-to-many profiling" สำหรับฟังก์ชันผู้รวบรวมทราฟฟิก (Aggregator Function) โดยใช้โพรโทคอลสัญญาณมาตรฐาน 3GPP (SIP/Diameter) ได้ ซึ่งไม่มีการอ้างถึงตำแหน่งที่ตั้งทางกายภาพของฮาร์ดแวร์เลย ถึงกระนั้น ผู้แทนจากสำนักงาน กสทช. กลับแจ้งต่อคณะกรรมการในเดือนพฤษภาคม 2569 ว่า อุปกรณ์สำคัญคือแพลตฟอร์มของผู้ร้องเรียนทำงานบนโครงสร้างพื้นฐานระบบคลาวด์โดยไม่มีฮาร์ดแวร์ที่จับต้องได้ ซึ่งถือเป็นการตีความข้อพิพาททางเทคนิคเดียวกันนี้ในรูปแบบที่สามที่แตกต่างออกไป และไม่สอดคล้องกับหนังสือปฏิเสธที่เป็นลายลักษณ์อักษรทั้งสองฉบับของ TUC เลยแม้แต่น้อย ภายใต้คำจำกัดความที่เป็นปัจจุบันของ ITU และ GSMA ผู้ประกอบการโครงข่ายเสมือนจริงมีความแตกต่างที่ชัดเจนตรงการไม่มีโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายการเข้าถึงทางวิทยุ (Radio Access Network) และคลื่นความถี่เป็นของตนเอง ไม่ใช่การพิจารณาว่าฟังก์ชันการทำงานหลักในเชิงตรรกะจะทำงานบนระบบโครงสร้างพื้นฐานเสมือนหรือระบบคลาวด์หรือไม่ ซึ่งเป็นข้อแตกต่างที่ร่างประกาศฯ ข้อ 4 ยังไม่ได้ระบุไว้ในปัจจุบัน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.พิรงรอง รามสูต กรรมการ กสทช. ได้ตั้งข้อสังเกตในระหว่างการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการว่า รูปแบบดังกล่าวสะท้อนถึงความละเอียดในการดำเนินการทางปกครองมากกว่าที่จะเป็นข้อพิพาททางเทคนิคที่แท้จริง ทั้งนี้ ภายใต้มาตรการเฉพาะข้อ 2 (ย) ของเงื่อนไขการควบรวมกิจการระหว่าง TRUE และ DTAC กำหนดให้ TUC ต้องดำเนินการเพื่อให้สามารถเริ่มเปิดให้บริการได้ภายใน 60 วันนับจากวันที่ได้รับคำขอที่ถูกต้อง หากคำขอของผู้ร้องเรียนมีผลบังคับใช้อย่างถูกต้องตามที่หนังสือของสำนักงาน กสทช. ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2568 ระบุไว้ กำหนดเส้นตายในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2569 ได้ล่วงเลยผ่านไปโดยไม่มีการเริ่มเปิดให้บริการ การที่ TUC ออกหนังสือปฏิเสธฉบับที่สอง ล่วงหน้าเพียงสามวันก่อนถึงเส้นตาย ส่งผลให้ผู้ร้องเรียนทราบถึงจุดยืนสุดท้ายของ TUC เมื่อครบเวลาตามกฎหมายเกือบจะปิดลงแล้ว ซึ่งทำให้ไม่มีโอกาสในทางปฏิบัติที่จะยื่นเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่กำหนดเวลาจะหมดลง รายงานการบังคับใช้กฎหมายของ กสทช. ที่มีการร้องขอในส่วนที่ 1 ข้อ 1.5 ข้างต้น ควรมุ่งเน้นไปที่กรณีศึกษาโดยเฉพาะ คำเตือนในภาพกว้างของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ศุภขลาคัย กรรมการ กสทช. ที่แจ้งต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่า การปล่อยให้กระบวนการตรวจสอบทางเทคนิคในปลายน้ำมาเหนียวรั้งภาระผูกพันทางกฎหมายและการออกใบอนุญาตในต้นน้ำ มีลักษณะเหมือนกับการปล่อยให้ล้อหลังแซงล้อหน้า ซึ่งเป็นคำอธิบายที่ตรงกับกรณีนี้อย่างแท้จริง ข้อกังวลนี้ไม่ใช่เรื่องสมมติที่หยิบยกขึ้นมาเป็นครั้งแรกในการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ หากแต่เป็นข้อพิพาทระหว่างผู้รับใบอนุญาตระบุข้อข้อกับผู้ให้บริการโครงข่ายรายใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตลาด ซึ่งเกิดจากช่องว่างของการจำกัดความที่ข้อเสนอฉบับนี้ชี้ให้เห็นโดยตรง ความคลุมเครือแบบเดียวกันที่ก่อให้เกิดข้อพิพาทนี้ยังคงปรากฏอยู่ในร่างประกาศฯ ซึ่งยังคงใช้ถ้อยคำอธิบายในลักษณะยกตัวอย่าง เช่น คำว่า "เช่น" ล้อตามประกาศฉบับดั้งเดิมปี 2556 และกรอบกฎหมายที่คลุมเครือนี้จะก่อให้เกิดความล้มเหลวในแบบเดิมซ้ำอีกกับผู้สมัครรายต่อไป และรายอื่นๆ หลังจากนั้น จนกว่า กสทช. จะจัดทำและประกาศใช้ตารางเมทริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิค (Technical Capability Matrix) ที่มีผลผูกพันแยกแยะที่ละองค์ประกอบอย่างชัดเจน พร้อมทั้งหาข้อยุติที่เป็นทางการเพื่อประสานจุดยืนระหว่างเดือนธันวาคม 2568 และเดือนพฤษภาคม 2569 ของสำนักงานตนเองให้อยู่บนบันทึกหลักฐานเดียวกัน

2) เรื่อง ตารางเมทริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิค (Technical Capability Matrix)

ประเด็น B: ตารางเมทริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิค (Technical Capability Matrix) - ต้องเป็นข้อบังคับ ไม่ใช่ทางเลือก

สถานะ: ประเด็นพื้นฐาน (ผู้รับใบอนุญาตในปัจจุบันดำเนินกิจการโดยไม่มีการกำหนดสิทธิ์ที่ชัดเจน)

การนิยามประเภทของ MVNO และ MVNA ในข้อ 4 ของร่างประกาศ (Thin, Medium, Full MVNO) มีการใช้คำในลักษณะยกตัวอย่างเช่นคำว่า "เช่น" ซึ่งไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจนถึงองค์ประกอบโครงข่าย ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละประเภทมีสิทธิ์ความเป็นเจ้าของและบริหารจัดการตามกฎหมาย แนวทางนี้เป็นแนวทางเดียวกันกับประกาศปี 2556 ซึ่งก่อให้เกิดข้อพิพาทที่ยืดเยื้อยาวนานเป็นปี และคำวินิจฉัยของ กสทช. ในอดีตก็ยังคงตั้งคำถามเกี่ยวกับสิทธิ์ในโครงสร้างพื้นฐานของ MVNA ไว้โดยไม่มีการตอบ

กรอบใบอนุญาต NCC ของประเทศไนจีเรีย (ภาคผนวก) มีการจับคู่ภาพและข้อความของทุกองค์ประกอบโครงข่ายอย่างครอบคลุม ซึ่งรวมถึง RAN, Core Network System, IP Multimedia Subsystem, HLR, EIR, AuC, HSS, VLR, SGSN, SGW, PGW, GGSN, MSC, MME, Intelligent Networks, VAS, SMS, MMS, ระบบอัตราค่าบริการและระบบวัดปริมาณ, CRM และระบบเรียกเก็บเงิน, ตลอดจนช่องทางการขาย การจัดจำหน่าย การสร้างแบรนด์ และอุปกรณ์ โดยเทียบกับ MVNO แต่ละประเภท ซึ่งกฎเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC (ตาราง B) ได้ให้การยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรแยกตามประเภทอย่างละเอียด ทำให้ไม่มีช่องว่างสำหรับการตีความผิดพลาด ประเทศไทยจำเป็นต้องมีสิ่งนี้ โดยไม่ใช่ในฐานะส่วนต่อขยายที่มีก็ดีไม่มีก็ได้ แต่เป็นเนื้อหาขั้นต่ำที่จำเป็นต้องมีเพื่อให้ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติตามกฎหมาย

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

นี้ไม่ใช่เพียงความกังวลในเชิงการร่างกฎหมายตามทฤษฎี แต่เป็นจุดบกพร่องของการกำกับดูแลที่เป็นต้นตอของข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจริงระหว่างบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสเชส จำกัด และ TUC ตามที่ระบุไว้ในส่วนที่ 1.6 ข้อขัดแย้งทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับคำถามที่ว่า ฟังก์ชันการทำงานของ Core Network บนคลาวด์ (Cloud-hosted Core Network) นั้นอยู่ภายใต้ขอบเขตที่อนุญาตของใบอนุญาตประเภทที่ 1 (MVNA) หรือไม่ หรือถือเป็นการเปลี่ยนสภาพผู้รับใบอนุญาตให้กลายเป็น Full MVNO โดยพฤตินัยซึ่งต้องใช้ใบอนุญาตประเภทที่ 3 ซึ่ง กสทช. ได้ยอมรับว่ายังคงอยู่ระหว่างการหาข้อสรุปว่าอุปกรณ์ใดบ้างที่เข้าข่ายเป็น Core Network ผ่านคณะทำงานภายใน ตารางแสดงขีดความสามารถทางเทคนิคที่แก้ไขคำถามนี้ให้กับทุกประเภทโครงข่าย แทนที่จะมานั่งแก้ปัญหาที่ละรายผ่านข้อพิพาทที่ต้องใช้เวลาตัดสินนานกว่าหนึ่งปี คือแนวทางเดียวที่จะทำให้ประกาศฉบับนี้หยุดสร้างข้อขัดแย้งแบบเดิม ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่

สำหรับ MVNA โดยเฉพาะ หน้าที่ทางธุรกิจคือการทำหน้าที่เป็นแพลตฟอร์มที่เกื้อหนุนให้แก่ MVNO ซึ่งเป็นบทบาทที่ข้อ 7 ของร่างประกาศกำหนดไว้ การทำหน้าที่ดังกล่าวมีความจำเป็นต้องได้รับสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของและปฏิบัติการ HLR/HSS, แพลตฟอร์ม IN, ระบบ OSS/BSS, โครงสร้างการบริหารจัดการ SIM รวมถึงองค์ประกอบในการสลับสายสัญญาณและการเชื่อมต่อโครงข่าย ร่างประกาศฉบับนี้ต้องยืนยันอย่างชัดเจนว่า MVNA สามารถเป็นเจ้าของและปฏิบัติการโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานด้าน IT ได้อย่างครบถ้วนเพื่อให้บริการค้าส่งและบริการเกื้อหนุน โดยมีข้อจำกัดเพียงประการเดียวคือห้ามให้บริการขายปลีกแก่ผู้ใช้บริการปลายทางโดยตรง

ยิ่งไปกว่านั้น จากการวิเคราะห์ทางเทคนิคของสไลด์ที่ 13 ในการนำเสนอของ กสทช. พบว่า ส่วนประกอบของ Core Network ที่สำนักงานฯ กำหนดนั้น ฟังก์ชันองค์ประกอบทางเทคนิคในยุคเก่าของ 2G, 3G และ 4G ทั้งสิ้น โดยเฉพาะฮาร์ดแวร์เช่น MSC/GMSC, SGSN/GGSN และ HLR/HSS เท่านั้น ร่างกรอบกติกาขึ้นขาดการนิยามหรือการรวมฟังก์ชัน Core Network ของเทคโนโลยี 5G อย่างสิ้นเชิง เช่น User Plane Function (UPF), Access and Mobility Management Function (AMF), Session Management Function (SMF) และ Unified Data Management (UDM) การกำกับดูแลตลาดโทรคมนาคมยุคใหม่ด้วยการนิยามฮาร์ดแวร์จากทศวรรษที่แล้ว ถือเป็นความล้าหลังทางเทคโนโลยี ในทันที ประกาศฉบับสมบูรณ์จึงต้องบรรจุและจับคู่ส่วนประกอบ 5G Standalone เหล่านี้อย่างชัดเจน เพื่อคุ้มครองสิทธิ์ของ Full MVNO และ MVNA ในการเป็นเจ้าของและบริหารจัดการสถาปัตยกรรม 5G บนคลาวด์ที่ทันสมัย

การดำเนินการที่จำเป็น: จัดทำและประกาศตารางแสดงขีดความสามารถทางเทคนิค (Technical Capability Matrix) ภาคบังคับเป็นภาคผนวก ก แนบท้ายประกาศ โดยระบุรายละเอียดสำหรับ MVNO แต่ละประเภทและ MVNA ในเรื่อง องค์ประกอบชิ้นโครงข่ายที่อนุญาต, ระบบ IT และระบบ OSS/BSS ที่อนุญาต, สิทธิ์ในการสลับสายสัญญาณและการเชื่อมต่อโครงข่าย, สิทธิ์ในการออกการ์ด SIM, สิทธิ์ในเลขหมาย, สิทธิ์ในการให้บริการขายปลีก และองค์ประกอบที่ห้ามดำเนินการอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ให้ยืนยันในข้อ 4 ว่า MVNA สามารถเป็นเจ้าของและปฏิบัติการโครงข่ายและระบบ IT ทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับการให้บริการค้าส่งและการเกื้อหนุนในลักษณะเดียวกับ Full MVNO พร้อมทั้งปรับปรุงนิยามทั้งหมดให้ครอบคลุมถึงองค์ประกอบสถาปัตยกรรม 5G ได้แก่ UPF, AMF, SMF และ UDM อย่างชัดเจน

3) เรื่อง ประเด็น M: การจับคู่ประเภทใบอนุญาต การจัดประเภทโครงสร้างพื้นฐานที่คลาดเคลื่อน และอุปสรรคต่อการลงทุนระหว่างประเทศ

ประเด็น M: การจับคู่ประเภทใบอนุญาต การจัดประเภทโครงสร้างพื้นฐานที่คลาดเคลื่อน และอุปสรรคต่อการลงทุนระหว่างประเทศ

สถานะ: ได้รับการยืนยันจากข้อคัดค้านของบอร์ดและแนวคิดริเริ่มภายในของสำนักงาน กสทช. การดำเนินกระบวนการกำกับดูแลเหล่านี้แยกจากกันโดยไม่มีประสานงาน เสี่ยงต่อการสร้างกติกาที่ขัดแย้งกัน ไม่สามารถบังคับใช้ได้ทั้งทางกฎหมาย และขัดต่อพันธกรณีทางการค้าระหว่างประเทศ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

การนิยามประเภทของ Thin, Medium, Full MVNO และ MVNA ในข้อ 4 ของร่างประกาศ ขาดการระบุอย่างชัดเจนว่าผู้ประกอบการแต่ละระดับจะต้องถือใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมประเภทที่ 1, ประเภทที่ 2 หรือประเภทที่ 3 ผลการหารือของบอร์ดคัดค้านยืนยันถึงช่องว่างนี้โดยตรง โดยมีกรรมการท่านหนึ่งได้ตั้งคำถามกับสำนักงานฯ ในประเด็นจุดบกพร่องด้านการปฏิบัติการณ์ แต่กลับไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจน นอกเหนือจากการรับปากว่าจะไปพิจารณาจัดทำภาคผนวกเพื่อประกอบการอธิบายในภายหลัง ในขณะเดียวกัน สำนักงานฯ ได้เปิดเผยในระหว่างการประชุมดังกล่าวว่า กำลังอยู่ระหว่างการพัฒนาแนวคิดแยกต่างหากในการกำหนดให้มีการแยกโครงสร้างระหว่างใบอนุญาตโครงข่าย (ประเภทที่ 3) และใบอนุญาตบริการ (ประเภทที่ 1)

สำหรับวัตถุประสงค์ในการขายส่ง การปฏิรูปนี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อมาตรการกำกับดูแลเชิงรุกและโครงสร้างกึ่งผูกขาดของผู้เล่นรายใหญ่ ซึ่งกรรมการบอร์ดระบุว่าป็นต้นตอของความล้มเหลวในตลาด MVNO อย่างไรก็ตาม การหารือภายในของสำนักงานฯ เกี่ยวกับการจัดประเภทหรือปรับโครงสร้างประเภทใบอนุญาตเหล่านี้ สะท้อนถึงความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนต่อสถาปัตยกรรมโทรคมนาคมระดับสากล

ภายใต้มาตรฐานสากลที่กำหนดโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), GSMA และ 3GPP นั้น MVNO และ MVNA ถูกนิยามอย่างเข้มงวดว่าเป็นผู้ประกอบการที่ไม่มีโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายการเข้าถึงทางวิทยุ (RAN) และไม่มีการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุเป็นของตนเอง โดยตามนิยามแล้ว ผู้ประกอบการเสมือนจะไม่มีโครงข่ายการเข้าถึงทางกายภาพ การวางระบบฟังก์ชันโครงข่ายเชิงตรรกะของ Core Network ซึ่งรวมถึง Home Subscriber Servers (HSS), Home Location Registers (HLR), Policy and Charging Rules Functions (PCRF) และ Packet Data Network Gateways (PGW) ผ่านสภาพแวดล้อมเสมือนจริงหรือระบบคลาวด์ ถือเป็นมาตรฐานสากลสำหรับการดำเนินกิจการ Full MVNO และ MVNA องค์ประกอบเหล่านี้เป็นเพียงแพลตฟอร์มซอฟต์แวร์สลับสายสัญญาณเชิงตรรกะที่ออกแบบมาเพื่อบริหารจัดการการใช้งานร่วมกัน การกำหนดเส้นทาง และข้อมูลการเรียกเก็บเงินที่เป็นอิสระ สิ่งเหล่านี้จึงไม่ได้ประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายโทรคมนาคมทางกายภาพ ความพยายามในการจัดประเภทผู้ประกอบการเสมือนผิดไปเป็นผู้ถือครองโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพประเภทที่ 3 เพียงเพราะผู้ประกอบการรายนั้นใช้โปรโตคอล Core ตามมาตรฐาน 3GPP ถือเป็นการเข้าใจที่ไม่ถูกต้องทางเทคนิคและไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น การจัดประเภทที่ผิดพลาดนี้จะสร้างอุปสรรคทางกฎหมายที่ร้ายแรงและส่งผลกระทบทันทีต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เนื่องจากมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม กำหนดข้อห้ามตามกฎหมายอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับใบอนุญาตประเภทที่ 3 โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นโดยบุคคลสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ในทางกลับกัน ใบอนุญาตบริการประเภทที่ 1 ไม่ได้มีข้อจำกัดสัดส่วนหุ้นต่างด้าวที่เข้มงวดเช่นนี้ ทำให้ผู้ลงทุนในธุรกิจดิจิทัลและโทรคมนาคมต่างชาติสามารถเข้าสู่ตลาดได้ผ่านช่องทางพาณิชย์ปกติ การบังคับให้ Full MVNO และ MVNA ที่ขับเคลื่อนด้วยซอฟต์แวร์ต้องไปใช้ใบอนุญาตประเภทที่ 3 จะทำลายโครงสร้างการลงทุนของต่างชาติที่มีอยู่เดิมในทันที และปิดกั้นการเข้าสู่ตลาดของผู้เล่นรายใหม่ในอนาคต

การเปลี่ยนแปลงที่ถอยหลังเข้าคลองนี้ขัดแย้งโดยตรงกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของประเทศไทย ปัจจุบันประเทศกำลังขับเคลื่อนแผนงานการเข้าเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เรียกร้องให้มีการผ่อนปรนข้อจำกัดด้านการลงทุนของต่างชาติและลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังอยู่ในช่วงการเจรจาความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับสหภาพยุโรป การเพิ่มอุปสรรคในการออกใบอนุญาตที่มีลักษณะปกป้องตลาดในภาคการค้าดิจิทัล บริการ และการลงทุนอย่างกะทันหัน จะทำลายความน่าเชื่อถือของประเทศไทยในเวทีเจรจาระหว่างประเทศอย่างรุนแรง กสทช. ต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

มาตรฐานสากลและยอมรับว่า MVNO หรือ MVNA ยังคงมีสถานะเป็นผู้ประกอบการเสมือน ไม่ว่าระบบซอฟต์แวร์สลับสายสัญญาณ Core Network จะมีความซับซ้อนเพียงใดก็ตาม การดำเนินการที่จำเป็น: กสทช. ต้องจัดทำและประกาศข้อกำหนดที่ระบุอย่างชัดเจนควบคู่ไปกับตารางแสดงขีดความสามารถทางเทคนิคในภาคผนวก ก ว่าผู้ประกอบการ MVNO และ MVNA ในแต่ละระดับจะจับคู่กับใบอนุญาตประเภทที่ 1, ประเภทที่ 2 หรือประเภทที่ 3 อย่างไร โดยกรอบกฎหมายนี้ต้องกำหนดให้สิทธิ์ความเป็นเจ้าขององค์ประกอบ Core Network เซิงตรรกะบนคลาวด์ อยู่ภายใต้ขอบเขตของการดำเนินกิจการเสมือนประเภทที่ 1 ทั้งหมด เพื่อให้มั่นใจว่าการตีความภายในของสำนักงานฯ จะไม่ทำลายการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบการ ไม่ขัดต่อพันธกรณีการค้าเสรีระหว่างประเทศและแผนงาน OECD ของไทย หรือเปิดช่องให้ผู้ประกอบการรายใหญ่ใช้เป็นข้ออ้างในการปฏิเสธการให้บริการอย่างไม่เป็นธรรม

4) การระบุประเภทใบอนุญาต (License Type Specification):

ประกาศควรรวมตารางระบุว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมประเภทใด (ประเภทที่ 1, 2 หรือ 3) ที่จำเป็นสำหรับ MVNO ในแต่ละระดับและสำหรับ MVNA ผู้สมัครไม่ควรถูกกำหนดให้ต้องพิจารณาเรื่องนี้ด้วยตนเอง

8. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 10.2 ประเด็นอื่นๆ

ข้อ ๑๖ ควรเพิ่มข้อความที่เป็นทางเลือกว่า หากมีราคาแพ็คเกจที่ถูกกว่าเกณฑ์ดังกล่าว ให้ใช้ราคาแพ็คเกจที่ถูกที่สุดแทน เพื่อส่งเสริมให้ผู้ให้บริการ MVNO แข่งขันด้านราคาในตลาดได้ จึงควรแก้ไขข้อ ๑๖ เป็นดังนี้ หรือไม่

“ข้อ ๑๖ ผู้รับใบอนุญาต (MNO) ต้องกำหนดอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้แก่ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่เกินอัตราค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการตามสิทธิการใช้งานของทุกรายการส่งเสริมการขาย หักด้วยต้นทุน ดังต่อไปนี้

(๑) ต้นทุนที่เกิดจากการให้บริการขายปลีกของผู้รับใบอนุญาต (MNO) และต้นทุนที่หลีกเลี่ยงได้อื่นของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จ่ายให้กับผู้ให้บริการรายอื่นที่ไม่ใช่ผู้รับใบอนุญาต (MNO) ผู้จัดทำข้อเสนอ ซึ่งรวมกันต้องมีอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้าของอัตราค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการตามสิทธิการใช้งานที่กำกับดูแลตามประกาศว่าด้วยการกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ภายในประเทศ ทั้งนี้ กสทช. จะพิจารณาทบทวนอัตราร้อยละที่สะท้อนถึงต้นทุนที่เกิดจากการให้บริการขายปลีกของผู้รับใบอนุญาต (MNO) ตามระยะเวลาการทบทวนอัตราค่าบริการที่กำหนดไว้ในประกาศว่าด้วยการกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ หรือตามระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด โดยคำนึงถึงเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ความต้องการของตลาดและสภาพการแข่งขัน

(๒) ต้นทุนค่าเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมของผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์ เคลื่อนที่จ่ายให้กับผู้ให้บริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม (ถ้ามี)

~~ผู้รับใบอนุญาต (MNO) และผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จะตกลงกำหนดอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นอย่างอื่นก็ได้ แต่ทั้งนี้ อัตราค่าตอบแทนดังกล่าวต้องเป็นอัตราที่เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งสมเหตุสมผลเมื่อเทียบกับราคาค้าปลีกของผู้รับใบอนุญาต (MNO) ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการของตนเอง (ตัดข้อความนี้ในร่างประกาศ)~~

ทั้งนี้ หากผู้รับใบอนุญาต (MNO) เสนอราคาค้าปลีกที่เรียกเก็บจากผู้ให้บริการของตนเองต่ำกว่าอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ใช้ราคาค้าปลีกที่ต่ำที่สุดนั้นกำหนดเป็นอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทน (เพิ่มข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)”

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วย เนื่องจากช่วยป้องกันไม่ให้อัตราค่าบริการขายส่งสูงกว่าราคาค้าปลีกของผู้ให้บริการโครงข่าย (MNO) และช่วยให้ผู้ให้บริการ MVNO สามารถแข่งขันด้านราคาได้อย่างเป็นธรรม

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

2. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

ข้อเสนอความคิดเห็น เห็นว่าไม่ควร เนื่องจากการให้บริการค้าปลีกนั้น บางโปรโมชั่น เป็นรายการส่งเสริมการขายที่มีการ Bundle ร่วมกับบริการอื่น ๆ ของ MNO และ/หรือของ MNO กับพันธมิตรธุรกิจ ซึ่งอาจมีการ Transfer cost กันภายในหรือ อาจมีรายการส่งเสริมการขายในระยะสั้น (จำกัดระยะเวลาการใช้งาน) เพื่อให้มีการทดลองใช้ จึงไม่เหมาะสม หากมีการอ้างอิงและนำมาใช้กับบริบทของ MVNO

3. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

ควรเพิ่มเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจะทำให้ MVNO สามารถแข่งขันทางธุรกิจกับ MNO ได้อย่างยั่งยืนแน่นอนในอนาคต, ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. ต้องเข้าใจด้วยว่า ต่อให้ MVNO มีจุดขายหรือคุณสมบัติที่พิเศษแค่ไหน หากต้นทุน Wholesale ที่ได้รับมาจาก MNO นั้นสูงเกินไป สุดท้าย MVNO ก็ไม่สามารถทำราคาขายปลีกสู้กับ MNO ได้เลย, เพราะต้นทุนขายส่งฯ (Wholesale) คือพื้นฐานของธุรกิจนี้, หากไหนๆ สำนักงาน กสทช. จะแก้ไขประกาศ MVNO อยู่แล้ว แต่ไม่เพิ่มข้อความนี้ ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะแก้ไขประกาศฯ, ดังนั้น หากทาง สำนักงานฯ มีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมให้ MVNO รายใหม่สามารถแข่งขันในตลาดผู้บริโภคทั่วไป (Consumer-focused) ได้จริง ยังไงก็ต้องเพิ่มข้อความดังกล่าว เพราะข้อความดังกล่าวจะเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ (Game changer) ที่จะชี้เป็นชี้ตายต่ออนาคตของ MVNO ในประเทศไทย

4. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ไม่เห็นด้วย เนื่องจากราคาขายปลีกในบางรายการส่งเสริมการขายเป็นการสนับสนุนการตลาดในกรณีพิเศษอย่างเฉพาะเจาะจง ซึ่งอาจต่ำกว่าต้นทุน แต่จำเป็นต้องทำเพื่อวัตถุประสงค์บางประการ

5. บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

บริษัทฯ ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 16 ดังกล่าว โดยไม่ควรใช้ราคาค้าปลีกที่เรียกเก็บจากผู้ให้บริการของ MNO มาใช้เป็นอัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทน เนื่องจากราคาค้าปลีกที่ต่ำที่สุดไม่ใช่อัตราที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงของ MNO ประกอบกับการกำหนดอัตราค่าบริการแต่ละแพ็คเกจของ MNO มีการพิจารณา กำหนดด้วยหลายปัจจัย ทั้งระยะเวลาการขายที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และ MNO มีการออกแพ็คเกจหลากหลายราคาตามการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายอื่น รวมทั้ง MNO ได้พิจารณากำหนดราคาแล้วเฉลี่ยกับแพ็คเกจอื่น ๆ ที่มีราคาค้าปลีกสูง เพื่อมิให้ MNO ประสบกับภาวะขาดทุน ดังนั้น การกำหนดเพิ่มเติมดังกล่าวจะเป็นการทำให้ MNO ต้องอุดหนุนต้นทุนให้แก่ MVNO และยอมรับการขาดทุนแทน MVNO

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

6. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ควรเพิ่ม

ประเด็นที่ 10.3 ประเด็นอื่นๆ

ข้อ ๑๖ ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการนำวิธีการกำหนดค่าตอบแทนอื่น ๆ นอกจากวิธีการ Retail minus มาใช้ในการกำหนดค่าตอบแทนการขนส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เช่น วิธีการ Cost Plus เพื่อให้สะท้อนต้นทุนในการประกอบกิจการที่แท้จริง และเอื้อต่อการส่งเสริมการแข่งขันและการเข้าสู่ตลาดของผู้ให้บริการ MVNO และผู้ให้บริการ MVNA หรือไม่

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับแนวทางการกำหนดอัตราค่าบริการขนส่งที่เหมาะสมกับสภาพการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เช่น Retail Minus, Cost Plus หรือวิธีอื่นที่สะท้อนต้นทุนอย่างเป็นธรรม

2. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

ข้อเสนอความคิดเห็น ควรมีการกำหนดค่าตอบแทนอื่น ๆ แต่ควรเป็นข้อตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่าย โดยไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงกันได้ด้วยข้อตกลงธุรกิจในแต่ละ MVNO เนื่องจากมีบริบทต่างกัน ทั้งนี้ การกำหนดราคาค่าตอบแทน จะตั้งอยู่บนความเป็นธรรม สมเหตุสมผล และ ไม่เลือกปฏิบัติ ตามวัตถุประสงค์ของร่างประกาศฯ

3. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

สำนักงาน กสทช. จะเลือกวิธีอื่นๆ ได้อย่างไรก็ได้ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ ๒)

4. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

การกำหนดค่าตอบแทนด้วย Cost Plus ไม่เหมาะสม เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตมีต้นทุนแฝง ค่าเสียโอกาส และความเสี่ยงต่างๆ ที่แบกรับไว้ในความเป็นจริง หาก MVNO ไม่มีกลยุทธ์ธุรกิจที่ชัดเจน อาจไม่สามารถดำเนินธุรกิจในระยะยาวได้ และอาจสร้างภาระต่อการกำกับและตลาดในภาพรวม

5. บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

หนังสือเลขที่ TUC/H/REG/868/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

บริษัทฯ เห็นควรคงการกำกับอัตราค่าตอบแทนการขนส่งบริการในข้อเสนอการขนส่งบริการ ด้วยวิธี Retail Minus ตามเดิมเพื่อเป็นอัตราเริ่ม ต้นที่ใช้ในการเจรจาอัตราค่าตอบแทนระหว่างกัน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

6. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ควรพิจารณา

ประเด็นที่ 10.4 ประเด็นอื่นๆ

ข้อ ๒๒ ควรกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนที่จะชี้ว่าข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาคืออะไรบ้าง หรือไม่

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยว่าควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางที่มีความชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของข้อมูลที่ไม่เพียงพอต่อการพิจารณา เพื่อให้ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทราบถึงรายละเอียดของข้อมูลที่จำเป็น และสามารถจัดเตรียมข้อมูลหรือเอกสารเพิ่มเติมได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งจะส่งผลให้กระบวนการพิจารณาและการเจรจาจัดทำสัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถดำเนินการได้สำเร็จลุล่วงภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

2. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ไม่ควร เนื่องจากข้อมูลในการดำเนินธุรกิจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกัน หากมีข้อมูลแต่ขาดความชัดเจนผู้รับใบอนุญาตอาจขอข้อมูลอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการเข้าทำสัญญาได้

3. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ควรกำหนด

ประเด็นที่ 10.5 ประเด็นอื่นๆ

ข้อ ๒๒ ควรระบุเวลาสิ้นสุดการขอข้อมูลที่ชัดเจน ไม่ควรขอข้อมูลไปเรื่อย ๆ ยกตัวอย่างเช่น สามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ แต่ต้องไม่เกิน XXX วัน (เช่น ๖๐ วัน) นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแสดงเจตจำนง และควรแก้ไขเป็นดังนี้ หรือไม่

“ข้อ ๒๒ กรณีข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือแสดงเจตจำนงตามข้อ ๒๐ ไม่เพียงพอต่อการเจรจาทำสัญญา ให้ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีสิทธิขอข้อมูลเพิ่มเติมภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ได้รับหนังสือแสดงเจตจำนง โดยผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีหน้าที่แจ้งรายละเอียดของข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการเจรจาทำสัญญา ซึ่งต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อเสนอ โดยมีการระบุรายละเอียดของข้อมูลอย่างชัดเจน และข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดภาระเกินสมควร แก่ผู้ซื้อบริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทั้งนี้ อาจกำหนดให้มีมาตรการเก็บรักษาความลับได้เท่าที่จำเป็นและสมเหตุสมผลอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในทางธุรกิจ

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ได้รับข้อมูลเพิ่มเติมตามที่ร้องขอในวรรคหนึ่งแล้ว แต่ยังมีข้อมูลที่ไม่ชัดเจนเพียงพออีก ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีสิทธิขอข้อมูลเพิ่มเติมได้อีก แต่รวมระยะเวลาที่มีสิทธิขอข้อมูลทั้งสิ้นต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ได้รับหนังสือแสดงเจตจำนง หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ไม่มีสิทธิขอข้อมูลเพิ่มเติมได้อีก (เพิ่มข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)”

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับข้อเสนอให้กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดในการขอข้อมูลเพิ่มเติมให้มีความชัดเจน โดยเห็นว่าการกำหนดกรอบระยะเวลาในการขอข้อมูลเพิ่มเติม เช่น ไม่เกิน XXX วัน (เช่น ๖๐ วัน) นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแสดงเจตจำนง จะช่วยให้กระบวนการพิจารณาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถคาดการณ์ระยะเวลาในการดำเนินการได้ ทั้งยังช่วยป้องกันการขอข้อมูลเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องโดยไม่กำหนด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความแน่นอนของกระบวนการเจรจาและการจัดทำสัญญาระหว่างคู่สัญญา

2. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

หนังสือเลขที่ เอ็นที ย./124 วันที่ 17 กรกฎาคม 2569

ข้อเสนอความคิดเห็น ขอให้พิจารณา กรณีหากผู้ซื้อบริการขายส่งบริการฯ ยังไม่ส่งข้อมูลเพิ่มเติม หรือไม่ครบถ้วน แม้ MNO จะมีการขอเพิ่มเติมแล้ว ดังนั้น การจำกัดระยะเวลาการขอข้อมูลเพิ่มเติม จะเป็นการทำให้ผู้ให้บริการได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนประกอบการพิจารณา และอาจจะเป็นการรบกวนสิทธิการรับรู้ ข้อมูลของ MNO

3. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

ควร

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

4. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ไม่เห็นด้วย เนื่องจากในการเจรจาธุรกิจที่มีความน่าเชื่อถือและสมประโยชน์ทั้งสองฝ่าย โดยทั่วไปคู่สัญญาจะพยายามใช้เวลาที่สั้นที่สุด ในกรณีที่มีเงื่อนไขระยะเวลาเข้ามาบังคับใช้อาจเป็นอุปสรรคให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิเสธการขายส่งบริการฯ และเกิดเป็นข้อพิพาทโดยไม่จำเป็น

5. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ควรรระบุ

6. บริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิสเซล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

เรื่อง ประเด็น : ต้องกำหนดกรอบเวลาขึ้นสูงสำหรับการขอข้อมูลของ MNO

สถานะ: ได้รับการยืนยันจากข้อคัดค้านของบอร์ด (สิทธิในการขอข้อมูลอย่างไม่มีกำหนดคือสิทธิในการประวิงเวลาอย่างไร้ขอบเขต)

ข้อ 9, 10 และ 22 อนุญาตให้ MNO สามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้สมัครขายส่งได้โดยไม่มีกรอบกำหนดเวลาขึ้นสูงท้ายที่ชัดเจนว่าการขอข้อมูลดังกล่าวต้องสิ้นสุดลงเมื่อใด ผลการหารือของบอร์ดคัดค้านยืนยันว่าปัญหานี้เกิดขึ้นจริง โดยกรรมการท่านหนึ่งชี้ว่าการไม่มีกำหนดวันสิ้นสุดช่วยให้ MNO สามารถขอข้อมูลไปได้เรื่อย ๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งเป็นการประวิงเวลาการเชื่อมต่อโครงข่ายและการเจรจาออกไปโดยไม่มีขอบเขต จึงได้แนะนำให้กำหนดกรอบเวลาขึ้นสูงที่รัดกุมเป็นเวลา 60 วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแสดงเจตจำนงของผู้สมัคร ยิ่งไปกว่านั้น กรรมการบอร์ดหลายท่านยังมีความเห็นไม่ตรงกันว่า ปริมาณหรือมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลของผู้สมัครในระดับใดจึงจะถือว่าเพียงพอภายใต้ข้อ 22 หรือเกณฑ์ใดที่ถือเป็นภาระอันเกินสมควรสำหรับปริมาณเอกสารที่ข้อ 20 กำหนดให้ผู้สมัคร MVNO ต้องจัดหา ส่งผลให้ทั้งสองฝ่ายของการแลกเปลี่ยนข้อมูลขาดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

การดำเนินการที่จำเป็น: แก้ไขข้อ 9, 10 และ 22 เพื่อกำหนดกรอบเวลารัดกุมสูงสุด 60 วัน นับจากวันยื่นหนังสือแสดงเจตจำนงของผู้สมัคร หรือการยื่นข้อเสนอการเข้าใช้โครงข่ายอ้างอิงตามประเด็น C โดยหลังจากพินกำหนดนี้แล้ว จะไม่สามารถใช้การขอข้อมูลเพิ่มเติมมาเป็นเหตุผลในการชะลอหรือปฏิเสธได้อีก นอกจากนี้ ให้กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของข้อมูลที่ MNO สามารถร้องขอจากผู้สมัครตามข้อ 20 ด้วยเกณฑ์ที่เป็นวัตถุประสงค์และมีการประกาศต่อสาธารณะ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานที่ กสทช. จะใช้ประเมินว่าข้อมูลที่จัดหาให้ตามข้อ 22 นั้นมีความเพียงพอแล้วหรือไม่

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อ 9, 10, 22: กำหนดเวลาขอข้อมูลของ MNO (ประเด็น K)	แก้ไขข้อ 9, 10 และ 22 เพื่อกำหนดเวลาร้องขอข้อมูลสูงสุด 60 วัน นับจากวันยื่นหนังสือแสดงเจตจำนงหรือข้อเสนอ RAO พร้อมประกาศเกณฑ์การขอข้อมูลขั้นต่ำตามข้อ 20 และเกณฑ์ความเพียงพอของข้อมูลตามข้อ 22 ให้เป็นรูปธรรม

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

7. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 10.6 ประเด็นอื่นๆ

ข้อ ๓๘ (๑) และ (๒) ในการส่งเสริมด้วยการลดอัตราค่าธรรมเนียม ๓ ปี ไม่ควรกำหนดอัตราร้อยละตายตัว แต่อาจกำหนดในลักษณะร้อยละของค่าธรรมเนียมปกติ เพราะหากมีการปรับค่าธรรมเนียมปกติ ก็ไม่ต้องมาแก้ประกาศฉบับนี้เป็นครั้ง ๆ จึงควรปรับปรุงดังนี้ หรือไม่

“ข้อ ๓๘ ...

~~(๑) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) และผู้ให้บริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNA) มีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายปี ในอัตราค่าธรรมเนียมร้อยละ ๐.๐๒๕ ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายจากการประกอบกิจการโทรคมนาคมในส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน หรือรายได้ที่เกิดขึ้นจากการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ แล้วแต่กรณี ในรอบปีบัญชีถัดไปนับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับเป็นระยะเวลาสามปี (ตัดข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)~~

~~(๒) ผู้รับใบอนุญาต (MNO) มีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายปี ในอัตราค่าธรรมเนียมร้อยละ ๐.๑๒๕ ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายจากการประกอบกิจการโทรคมนาคมในส่วนของรายได้ที่เกิดขึ้นจากการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งขายให้แก่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) หรือผู้ให้บริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNA) ตามวรรคหนึ่ง ในรอบปีบัญชีถัดไปนับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับเป็นระยะเวลาสามปี (ตัดข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)~~

(๑) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) และผู้ให้บริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNA) มีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายปี ในอัตราร้อยละ ๒๐ ของอัตราค่าธรรมเนียมปกติตาม ประกาศ กสทช. เรื่อง ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ รายได้ที่น่ามาคำนวณเพื่อชำระค่าธรรมเนียมนั้น จะต้องเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน หรือรายได้ที่เกิดขึ้นจากการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ แล้วแต่กรณี ในรอบปีบัญชีถัดไปนับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ (เพิ่มข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)

(๒) ผู้รับใบอนุญาต (MNO) มีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายปี ในอัตราร้อยละ ๑๐๐ ของอัตราค่าธรรมเนียมปกติตาม ประกาศ กสทช. เรื่อง ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ รายได้ที่น่ามาคำนวณเพื่อชำระค่าธรรมเนียมนั้น จะต้องเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นจากการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งขายให้แก่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) หรือผู้ให้บริการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNA) ตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ในรอบปีบัญชีถัดไปนับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ (เพิ่มข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)”

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับข้อเสนอให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม โดยกำหนดเป็นร้อยละของอัตราค่าธรรมเนียมปกติตามประกาศ กสทช. เรื่อง ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แทนการกำหนดอัตราเป็นตัวเลขตายตัว เนื่องจากแนวทางดังกล่าวจะช่วยให้ประกาศมีความยืดหยุ่น สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าธรรมเนียมปกติในอนาคตได้ โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขประกาศทุกครั้งที่มีการปรับอัตราค่าธรรมเนียม

2. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

ควรเพิ่มเป็น 5 ปี

3. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เห็นด้วยกับแนวทาง แต่ควรมีหลักการที่สะท้อนภาพการสนับสนุนการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน MVNO ที่ครอบคลุมและรอบด้าน

4. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เห็นว่าแบบเดิมเหมาะสมแล้ว

5. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

เกี่ยวกับโครงสร้างอัตราค่าธรรมเนียม: แบบฟอร์มแสดงความคิดเห็นของ กสทช. เอง (คำถามข้อที่ 6 ในส่วนที่ 5) ระบุไว้อย่างถูกต้องว่าอัตราเปอร์เซ็นต์ที่คงที่นั้นจำเป็นต้องมีการแก้ไขทุกครั้งที่เมื่ออัตรามาตรฐานมีการเปลี่ยนแปลง

อัตราที่ลดลงควรแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ของอัตรามาตรฐานที่มีผลใช้บังคับ ณ เวลานั้น - ตัวอย่างเช่น 20% ของอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรายปีที่ใช้บังคับสำหรับ MVNO และ MVNA และ 50% สำหรับ MNO บนรายได้ขายส่ง สิ่งนี้จะช่วยให้สามารถปรับเปลี่ยนได้ด้วยตัวเองและขจัดความจำเป็นในการแก้ไขประกาศซ้ำ ๆ

6. บริษัท โยโซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 10.7 ประเด็นอื่นๆ

ข้อ ๓๘ (๖) เห็นควรให้สำนักงาน กสทช. สุ่มตรวจสอบคุณภาพบริการของผู้ให้บริการ MVNO ด้วย ไม่ใช่ตรวจสอบคุณภาพบริการเฉพาะผู้ให้บริการ MNO เพราะบางครั้งอาจเกิดกรณีบริการของผู้ให้บริการ MVNO มีคุณภาพด้อยกว่าของผู้ให้บริการ MNO ที่ขายบริการให้ หรือไม่

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับข้อเสนอให้สำนักงาน กสทช. กำหนดให้มีการสุ่มตรวจสอบคุณภาพการให้บริการของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ควบคู่กับการตรวจสอบผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (MNO) เพื่อให้การกำกับดูแลเป็นไปอย่างครอบคลุมและเป็นธรรมต่อผู้ให้บริการทุกประเภท รวมทั้งเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ใช้บริการจะได้รับบริการที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงาน กสทช. กำหนด

2. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

ไม่มีความจำเป็น เนื่องจากคุณภาพบริการขึ้นอยู่กับ MNO อยู่แล้ว

3. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เห็นด้วย

4. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

ควรเฉพาะกรณี Full MVNO

5. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นไอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 10.8 ประเด็นอื่นๆ

ข้อ ๓๘ วรรคท้าย ในส่วนวิธีคิดเรื่องระยะเวลาสนับสนุน หากคิด ๓ ปีเริ่มจากการประกอบกิจการ ไม่ใช่ ๓ ปีจากการบังคับใช้ประกาศ น่าจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดผู้ให้บริการรายใหม่มากขึ้น หรือไม่ ดังนี้

“ข้อ ๓๘ ...

...

~~การส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ตามวรรคหนึ่งให้มีระยะเวลาสามปี นับจากวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ โดยเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว กสทช. อาจทบทวนการส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ตามความเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพเศรษฐกิจ (ตัดข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)~~

การส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ตามวรรคหนึ่งให้มีระยะเวลาสามปีนับจากวันที่เริ่มประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากยังไม่มีผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) หรือมีไม่ถึง 3 รายในตลาดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ กสทช. ต้องปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) เพื่อจูงใจให้เกิดผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) เพิ่มขึ้น (เพิ่มข้อความนี้ในร่างประกาศฯ)”

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทเห็นด้วยกับข้อเสนอให้กำหนดระยะเวลาของมาตรการส่งเสริมเป็นระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) เริ่มประกอบกิจการ แทนการนับจากวันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ เนื่องจากแนวทางดังกล่าวจะทำให้ผู้ประกอบการทุกรายได้รับสิทธิประโยชน์จากมาตรการส่งเสริมอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายใหม่ที่เข้ามาในตลาดภายหลังจากวันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ

2. บริษัท เอ เทเลคอม จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 21 กรกฎาคม 2569

เห็นด้วย และควรเพิ่มเป็น 5 ปี, ทั้งนี้การจะแก้ไขประกาศ MVNO นั้น หากสำนักงาน กสทช. ต้องการส่งเสริม MVNO ให้เกิดให้ได้ตามเป้าหมาย สำนักงานฯ จะต้องฟัง MVNO มากกว่า MNO, เพราะโดยธรรมชาติของ MNO ทั่วโลกนั้น ไม่มี MNO เจ้าใดในโลกอยากให้มี MVNO อยู่แล้ว เราจึงเห็นว่า MNO มักนำคำว่า “Level-Playing Field” มาเป็นข้ออ้าง, เพราะการมี MVNO ทำให้ MNO ต้องปรับตัวและแข่งขันเหนื่อยมากขึ้นตามธรรมชาติ ดังนั้นหากทางสำนักงานฯ ต้องการให้ MVNO ประสบผลสำเร็จ อย่่างไรก็หลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องออกกฎระเบียบที่เอื้อต่อ MVNO อย่างชัดเจน (Pro-MVNO Regulatory Framework)

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

3. บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด

หนังสือเลขที่ AWN.PA 297/2569 วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

เห็นด้วย และต้องการให้ขยายระยะเวลาเพิ่มเติม เนื่องจากการดำเนินธุรกิจโทรคมนาคม อาจไม่สามารถประสบความสำเร็จในระยะสั้นได้ และในตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่อิมมั่ว เช่น ประเทศไทย กสทช. ควรสนับสนุนและเพิ่มช่องทาง รวมถึงโอกาสการเข้าถึงของผู้ใช้บริการ เพราะโอกาสการเข้าถึงตลาดของ MVNO อาจเป็นไปได้ยาก

4. บริษัท วัน-ทู-ออล จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 22 กรกฎาคม 2569

แบบเดิมเหมาะสมแล้ว

5. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

เกี่ยวกับระยะเวลาสามปี: ควรเริ่มนับจากวันที่เปิดให้บริการในเชิงพาณิชย์ (commercial service launch date) ของ MVNA/MVNO แต่ละราย ไม่ใช่วันที่ประกาศมีผลบังคับใช้ MVNA/MVNO ที่ต้องใช้เวลา 12 เดือนในการรวมระบบให้เสร็จสิ้น จะได้รับประโยชน์เพียงสองปีจากแผนงานสามปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่วิกฤตที่สุดในทางพาณิชย์ของการดำเนินกิจการเกี่ยวกับแรงจูงใจของ MNO: กรอบโครงสร้างปัจจุบันไม่มีสิ่งจูงใจเชิงบวกให้ MNO เปิดขายส่ง

6. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

1. บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด

1.1 คุณแอสแลน ราสมีสเซน

(แสดงความเห็นในที่ประชุม เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569)

This draft has been delayed and postponed more than 50 times during NBTC Board meetings. However, the Board reached a decision to approve the draft, with four votes in favour and three votes against.

According to the voting outcome of the Board, the questions are as follow:

1. What was the reason for the three commissioners voting against the draft?
2. What is NBTC's target for the number of active MVNOs operating in Thailand, and what was the actual result for each of those in the past five years?
3. What is the current enforcement status of the MVNO access condition imposed on the TRUE - DTAC merger? Have TRUE and DTAC Complied, and launched MVNO? if so, how many?
4. What are the KPIs regarding MVNOs?

1.2 แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

1) ตลาดมีความถดถอย

จำนวนผู้ประกอบการ MVNO ที่เปิดให้บริการในประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่มีประกาศ MVNO ฉบับดั้งเดิม มีการออกใบอนุญาต MVNO มากกว่า 65 ใบโดย กสทช. แต่ผู้ได้รับใบอนุญาตส่วนใหญ่กลับต้องปิดตัวลงหรือหยุดประกอบกิจการ ร่างประกาศฉบับนี้ได้ยอมรับข้อเท็จจริงดังกล่าวในส่วนอารัมภบท แต่สิ่งที่ไม่ได้ยอมรับคือ ผลลัพธ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุทางการตลาด แต่เป็นผลลัพธ์ที่คาดการณ์ได้จากการออกใบอนุญาตโดยไม่มีการจัดให้มีและบังคับใช้กรอบการเข้าถึงโครงข่ายที่ชัดเจนและปราศจากการเลือกปฏิบัติจาก MNO รายใหญ่ที่ครอบงำตลาด กสทช. ออกใบอนุญาต แต่ กสทช. ไม่ได้บังคับใช้การเข้าถึงโครงข่าย ผู้ได้รับใบอนุญาตจึงเป็นผู้แบกรับความเสียหาย

2) วาระการประชุม 4.16 - ถูกเลื่อนออกไปมากกว่าห้าสิบครั้ง

วาระการประชุมของบอร์ด กสทช. ที่ครอบคลุมการปฏิรูปประกาศ MVNO ซึ่งบรรจุเป็นวาระอย่างเป็นทางการในรายการที่ 4.16 ได้ถูกเลื่อนการพิจารณาในวาระการประชุมของบอร์ด กสทช. ออกไปมากกว่าห้าสิบครั้งตั้งแต่ปี 2024 นี้ไม่ใช่ความล่าช้าทางขั้นตอนการดำเนินงาน แต่เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่มีหลักฐานชัดเจนขององค์กรในการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบตามกฎหมาย ประเด็นที่น่าเสนอในเวทีรับฟังความคิดเห็นสาธารณะครั้งนี้เป็นเรื่องที่พร้อมสำหรับการตัดสินใจในระดับบอร์ดมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ผู้มีส่วนได้เสียที่ได้เข้าร่วมกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของ กสทช. ด้วยความสุจริต ทั้งการเข้าร่วมประชุม focus group การยื่นข้อคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร และการยกข้อพิพาทอย่าง

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

เป็นทางการ ต่างต้องรอคอยในขณะที่บอร์ดเลื่อนการดำเนินการซ้ำแล้วซ้ำเล่า ข้อเท็จจริงนี้ต้องได้รับการยอมรับในผลการพิจารณาภายหลังการรับฟังความคิดเห็นของ กสทช. และ กสทช. จะต้องอธิบายว่ากลไกการกำกับดูแลใดที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการเลื่อนการดำเนินการที่จำเป็นตามประกาศฉบับสุดท้ายออกไปอีก

3) เงื่อนไขการควบรวมกิจการ TRUE/DTAC - การไม่บังคับใช้กฎระเบียบเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง

การควบรวมกิจการของ TRUE และ DTAC ได้รับการอนุมัติจาก กสทช. ภายใต้เงื่อนไขที่รวมถึงภาระผูกพันในการเปิดให้เข้าถึงโครงข่ายสำหรับ MVNO เงื่อนไขเหล่านั้นมีผลบังคับใช้มานานกว่า 3 ปี 8 เดือนแล้ว แต่ กสทช. ยังไม่มีการบังคับใช้

นิติบุคคลที่ควบรวมกัน ซึ่งปัจจุบันเป็น MNO ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยตามฐานผู้ใช้บริการ โดยบริษัทในเครือถือครองส่วนแบ่งตลาดค้าปลีกประมาณ 95% ยังไม่ได้ให้บริการเข้าถึงแก่ MVNO ตามที่กำหนดไว้ นี่ไม่ใช่ข้อพิพาททางพาณิชย์ระหว่างเอกชน แต่เป็นเงื่อนไขทางกฎหมายที่กำหนดโดย กสทช. ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอนุมัติการควบรวมตลาดครั้งใหญ่ ความล้มเหลวในการบังคับใช้เงื่อนไขนี้ถือเป็นการละเลยหน้าที่ตามกฎหมายของ กสทช. การยื่นข้อเสนอฉบับนี้เรียกร้องอย่างเป็นทางการให้ กสทช. บังคับใช้เงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่าย MVNO จากการควบรวมกิจการ TRUE/DTAC โดยทันที และต้องรายงานสถานะของการบังคับใช้ดังกล่าวต่อสาธารณะภายใน 30 วันหลังจากประกาศนี้มีผลบังคับใช้

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	เงื่อนไขการควบรวม TRUE/DTAC	บังคับใช้เงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่าย MVNO จากการควบรวมกิจการโดยทันที รายงานผลการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่อสาธารณะภายใน 30 วันนับจากประกาศมีผล

4) สิ่งที่ กสทช. ยังไม่ได้ตอบคำถาม

คำถามต่อไปนี้ได้รับการยกขึ้นถามอย่างเป็นทางการในการยื่นข้อคิดเห็นสำหรับการประชุม focus group ในปี 2023 และ 2025 กสทช. ยังไม่มีคำตอบบันทึกไว้ในระบบ การยื่นข้อเสนอในครั้งนี้จึงขอส่งคำถามเหล่านี้ซ้ำอีกครั้งอย่างเป็นทางการ และขอให้มีการตอบเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่จะมีการรับรองประกาศฉบับสุดท้าย:

- หน่วยงานใดของ กสทช. ที่ต้องรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ของการประชุม focus group ของ MVNO และผลลัพธ์ที่มีการบันทึกไว้ของการประชุมในปี 2019 ถึง 2025 คืออะไร?
- ตัวชี้วัดผลงานหลัก (KPIs) ของ กสทช. ในการพัฒนาตลาด MVNO คืออะไร และผลลัพธ์เมื่อเทียบกับ KPIs เหล่านั้นในแต่ละปีตลอดห้าปีที่ผ่านมาเป็นอย่างไร?
- เกิดอะไรขึ้นกับ "นโยบายเร่งด่วนสำหรับ MVNO" ที่นำเสนอโดย กสทช. ในปี 2023 ซึ่งรวมถึงแนวคิด "หนึ่งภูมิภาคหนึ่ง MVNO" (one-region-one-MVNO)?
- กสทช. ได้ดำเนินการอย่างไรบ้างในการบังคับใช้เงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่าย MVNO จากการควบรวมกิจการ TRUE/DTAC?
- แผนการของ กสทช. สำหรับ MVNO และฐานผู้บริโภคของพวกเขาคืออะไร หลังจากที่ NT ประกาศว่าจะไม่สามารถสนับสนุน MVNO ได้อีกต่อไป?
- เหตุใดคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม กสทช. จึงไม่ได้เข้าร่วมในการประชุม focus group ของ MVNO ในปี 2019 - 2025?

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

5) หลักฐานใหม่จากรายงานการประชุม กสทช. ครั้งที่ 15/2569: บันทึกของบอร์ดขยายความกังวลในข้อเสนอฉบับนี้

นับตั้งแต่การยื่นข้อเสนอในการรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ปี 2568 กสทช. ได้เผยแพร่รายงานการประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ 15/2569 (มิถุนายน 2569) ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้นำเสนอร่างประกาศฉบับนี้ต่อที่ประชุมบอร์ดในระเบียบวาระที่ 5.2 (พิจารณาร่วมกับวาระที่ 4.11) เพื่อขออนุมัติแนวทางการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ รายงานการประชุมที่เป็นทางการนี้ได้เปลี่ยนสาระสำคัญที่ข้อเสนอฉบับนี้ จำเป็นต้องเน้นย้ำอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลการหารือของบอร์ดได้ยืนยันความล้มเหลวเชิงโครงสร้างตามที่ระบุไว้ในข้อเสนอ และเปิดเผยข้อเท็จจริงใหม่ที่ไม่เคยเปิดเผยต่อสาธารณะมาก่อน ซึ่งเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าร่างประกาศนี้ยังไม่ผ่านการพิสูจน์ความเหมาะสมในการแก้ปัญหาวิกฤตตลาด MVNO แม้กระทั่งจากองค์กรคณะกรรมการของ กสทช. เอง

5.1) การล่มสลายของส่วนแบ่งการตลาด กรรมการรายหนึ่งระบุในบันทึกการประชุมว่า ส่วนแบ่งการตลาดของ MVNO ในประเทศไทยลดลงเหลือเพียงประมาณ 0.2% และมีแนวโน้มที่จะลดลงอีก ซึ่งสวนทางกับผลการศึกษาเปรียบเทียบของสำนักงานฯ ที่พบว่าส่วนแบ่งการตลาดของ MVNO ใน 11 ประเทศกลุ่มตัวอย่างพุ่งสูงเกือบ 20% โดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่นที่มี MVNO ได้รับใบอนุญาตถึง 1,128 ราย แข่งขันกับ MNO เพียง 4 ราย และครองส่วนแบ่งการตลาดถึง 14.2% ข้อมูลนี้จึงเป็นสิ่งยืนยันความล้มเหลวในการกำกับดูแลของไทย

5.2) ต้นตอของปัญหา: ผู้ประกอบการโทรคมนาคมแบบเบ็ดเสร็จ (Vertically Integrated) และตลาดผู้เล่นน้อยราย (Duopoly) กรรมการหลายท่านชี้ให้เห็นว่าโครงสร้างหลักที่ท ให้ประเทศไทยแตกต่างจากทุกประเทศที่ศึกษาคือ MNO ของไทยได้รับใบอนุญาตแบบเบ็ดเสร็จ (Vertically Integrated Operators) ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายไปจนถึงการบริการค้าปลีก ภายใต้โครงสร้างตลาดที่ผูกขาดโดยผู้เล่นสองราย (Duopoly) แม้กรรมการจะยอมรับว่าโครงสร้างใบอนุญาตนี้ไม่สามารถแก้ไขย้อนหลังได้ แต่เห็นพ้องต้องกันว่า กสทช. ต้องออกแบบกลไกการขายส่งเพื่อชดเชยข้อเสียเปรียบดังกล่าว ซึ่งเป็นการยืนยันความถูกต้องในประเด็นข้อเรียกร้อง เรื่องมาตรการกำกับดูแลเชิงรุก (Asymmetric Obligations) และการประกาศให้ AIS และ True เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด (SMP)

5.3) อนุกรรมการด้านการแข่งขันทางการค้าไม่ยอมรับร่างประกาศ คณะอนุกรรมการด้านการแข่งขันทางการค้าของบอร์ดปฏิเสธที่จะรับรองระเบียบวิธีวิจัยในการเปรียบเทียบระหว่างประเทศของสำนักงานฯ โดยรายงานการประชุมระบุข้อวิจารณ์อย่างชัดเจนว่า การใช้กรอบ GDP และจำนวนประชากรเป็นเกณฑ์คัดเลือกประเทศนั้นไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ นอกจากนี้ การกำหนดกรอบปัญหา 8 ประเด็นของสำนักงานฯ ไม่สามารถสะท้อนสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ MVNO ไทยล้มเหลว อีกทั้งยังไม่มีผลการศึกษาปี 2566 ของอนุกรรมการฯ เกี่ยวกับการกีดกันตลาด ราคาขายส่ง และปัญหาโครงสร้างใบอนุญาตมาบูรณาการในร่างประกาศนี้

5.4) มติเสียงแตกและข้อคัดค้านที่ไม่ถูกนำมารวม หลังจากการอภิปรายอย่างยาวนาน บอร์ดได้อนุมัติให้ส่งร่างประกาศนี้เข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะด้วยมติเสียงข้างน้อยเฉียดฉิว 4 ต่อ 3 เสียง ท่ามกลาง ข้อคัดค้านอย่างรุนแรงจากกรรมการ 3 ท่าน ที่ระบุว่าการวิจัยพื้นฐานขาดความพร้อม ไม่สามารถวินิจฉัยปัญหา หลักได้อย่างถูกต้อง และไม่ควรนำ ไปรับฟังความคิดเห็นโดยไม่มีการแก้ไข อย่างไรก็ตาม ประธานบอร์ดเลือกที่จะส่งร่างประกาศนี้ออกมารับฟังความคิดเห็นโดยไม่ปรับปรุงตามคำขอของกรรมการเสียงข้างน้อย โดยอ้างว่าจะนำข้อคิดเห็นมาพิจารณาภายหลังการรับฟังความคิดเห็นสิ้นสุดลง ข้อบกพร่องเฉพาะเจาะจงที่กรรมการเสียงข้างน้อยทักท้วงไว้ได้ถูกนำมาขยายความต่อในประเด็น J ถึง N ในส่วนที่ 2 ของข้อเสนอฉบับนี้ ซึ่งข้อโต้แย้งเหล่านี้มาจากบันทึกอย่างเป็นทางการของ กสทช. เอง ดังนั้น ในการพิจารณาหลังการรับฟังความคิดเห็น กสทช. จะปฏิเสธเสมือนว่าไม่มีการยกประเด็นเหล่านี้ขึ้นมากล่าวอ้างไม่ได้

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

6) ข้อบกพร่องด้านความโปร่งใสและการบังคับใช้มาตรการก าหนดกรอบเวลาชั้นเด็ดขาด (Regulatory Hard Backstop) ความล้มเหลวในการแจ้งข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การเปิดเผยข้อมูลในรายงานการประชุมบอร์ดครั้งที่ 15/2569 ว่าร่างประกาศนี้ผ่านความเห็นชอบด้วยมติเสียง แตก 4 ต่อ 3 เสียง พร้อมคำเตือนอย่างชัดเจนจากกรรมการเสียงข้างน้อย 3 ท่าน สะท้อนถึงความล้มเหลวอย่าง ร้ายแรงด้านความโปร่งใส

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ประกอบการอิสระไม่เคยได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการว่า กรอบการกำกับดูแลนี้ถูกผลักดัน เข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ทั้งที่ยังมีข้อบกพร่องเชิงโครงสร้างและความเสี่ยงในอุตสาหกรรม ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข การเดินทางด้วยร่างประกาศที่ไม่สมบูรณ์โดยไม่มีการแก้ไขข้อบกพร่องขั้นพื้นฐานตามที่ คณะอนุกรรมการด้านการอนุญาตและด้านการแข่งขันทางการค้าได้ทักท้วงไว้ ถือเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือ ของกระบวนการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

ความเสี่ยงของการกลายเป็น "เวทีสวนนา" ที่ "ไม่มีวันสิ้นสุด" แม้ว่าการเปิดรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมอาจมีความจำเป็นตามกฎหมาย หาก กสทช. นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงเนื้อหาอย่างถูกต้อง แต่กรอบการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะจะต้องไม่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประวิงเวลาอย่างไร้ขอบเขต

ที่ผ่านมาการไม่มีกำหนดเวลาที่เข้มงวดส่งผลให้กระบวนการทางปกครองกลายเป็นเพียงเวทีสวนนาที่ไม่มีวันสิ้นสุด ความเฉื่อยชาในการบริหารราชการเช่นนี้ส่งผล ประโยชน์โดยตรงต่อตลาดผู้เล่นน้อยรายแบบเบ็ดเสร็จ (Vertically Integrated Duopoly) ทำให้ผู้เล่นเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์จากการชะลอการบังคับใช้กฎหมาย ต่อไป ในขณะที่ผู้ประกอบการเสมือนอิสระต้องเผชิญกับภาวะเงินทุนหยุดชะงักอย่างรุนแรง

มาตรการแก้ไขที่นำเสนอและข้อกำหนดกรอบเวลาชั้นเด็ดขาด (Hard Backstop Clause) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดวงจรทางกระบวนการที่ไม่มีวันสิ้นสุด กสทช. จะต้อง บรรลุข้อกำหนดกรอบเวลาชั้นเด็ดขาด (Hard Backstop) ไว้ในบทบัญญัติทางปกครองของกรอบการทางานนี้ ข้อกำหนดดังกล่าวจะสร้างความชัดเจนในเรื่องข้อยุติทางปกครองและ กรอบเวลาการประกาศใช้กฎหมาย ภายหลังการสิ้นสุดกรอบเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่างประกาศฉบับปัจจุบัน คณะกรรมการจะมีระยะเวลาไม่เกิน 45 วันปฏิทิน และไม่สามารถขยายเวลาได้ ในการประมวลความคิดเห็นและสรุปเนื้อหา ของประกาศฉบับสมบูรณ์ หากการบูรณาการสาระสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปจำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น สาธารณะอีกครั้งตามกฎหมายปกครอง กระบวนการดังกล่าวจะต้องเริ่มต้นภายใน 15 วัน นับจากวันที่เนื้อหาฉบับสมบูรณ์เสร็จสิ้น และจำกัดกรอบเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแบบ เร่งด่วนเพียง 15 วันเท่านั้น ประกาศฉบับสมบูรณ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์อย่างเป็นทางการในราชกิจจานุเบกษาไม่เกิน 90 วัน นับจาก วันปิดกรอบเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ครั้งแรก เพื่อให้กรอบเวลาการบังคับใช้มีผลผูกพันทางกฎหมายและเด็ดขาดสูงสุด

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	ประเด็นใหม่: 1.11 ข้อบกพร่อง ด้านความโปร่งใสและกรอบ เวลาประกาศใช้	บรรลุข้อกำหนดกรอบเวลาชั้นเด็ดขาด (Hard Backstop) ในบทบัญญัติทางปกครอง โดยกำหนดเวลาสรุปเนื้อหาไม่ เกิน 45 วัน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายใน 90 วัน นับจากวันปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเพื่อขจัด การประวิงเวลา

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

7) เรื่อง กรอบเวลาการประกาศใช้กฎหมาย

ข้อบกพร่องด้านความโปร่งใสและการบังคับใช้มาตรการกำหนดกรอบเวลาขั้นต่ำเด็ดขาด (Regulatory Hard Backstop) ความล้มเหลวในการแจ้งข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเปิดเผยข้อมูลในรายงานการประชุมบอร์ดครั้งที่ 15/2569 ว่าร่างประกาศนี้ผ่านความเห็นชอบด้วยมติเสียงแตก 4 ต่อ 3 เสียง พร้อมคำเตือนอย่างชัดเจนจากกรรมการเสียงข้างน้อย 3 ท่าน สะท้อนถึงความล้มเหลวอย่างร้ายแรงด้านความโปร่งใส

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ประกอบการอิสระไม่เคยได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการว่า กรอบการกำกับดูแลนี้ถูกผลักดันเข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ทั้งที่ยังมีข้อบกพร่องเชิงโครงสร้างและความเสี่ยงในอุตสาหกรรมที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข การเดินทางด้วยร่างประกาศที่ไม่สมบูรณ์โดยไม่มีการแก้ไขข้อบกพร่องขั้นพื้นฐานตามที่คณะกรรมการด้านการอนุญาตและด้านการแข่งขันทางการค้าได้ทักท้วงไว้ ถือเป็นการทำลายความน่าเชื่อถือของกระบวนการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

ความเสี่ยงของการกลายเป็น "เวทีสวนา" ที่ไม่มีวันสิ้นสุด แม้ว่าการเปิดรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมอาจมีความจำเป็นตามกฎหมาย หาก กสทช. นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงเนื้อหาอย่างถูกต้อง แต่กรอบการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะจะต้องไม่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประวิงเวลาอย่างไร้ขอบเขต

ที่ผ่านมา การไม่มีกำหนดเวลาที่เข้มงวดส่งผลให้กระบวนการทางปกครองกลายเป็นเพียงเวทีสวนาที่ไม่มีวันสิ้นสุด ความเฉื่อยชาในการบริหารราชการเช่นนี้ส่งผลประโยชน์โดยตรงต่อตลาดผู้เล่นน้อยรายแบบเบ็ดเสร็จ (Vertically Integrated Duopoly) ทำให้ผู้เล่นเหล่านี้ได้รับสิทธิประโยชน์จากการชะลอการบังคับใช้กฎหมายต่อไป ในขณะที่ผู้ประกอบการเสมือนอิสระต้องเผชิญกับภาวะเงินทุนหยุดชะงักอย่างรุนแรง มาตรการแก้ไขที่นำเสนอและข้อกำหนดกรอบเวลาขั้นต่ำเด็ดขาด (Hard Backstop Clause) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดวงจรทางกระบวนการที่ไม่มีวันสิ้นสุด กสทช. จะต้องบรรจุข้อกำหนดกรอบเวลาขั้นต่ำเด็ดขาด (Hard Backstop) ไว้ในบทบัญญัติทางปกครองของกรอบการทำงานนี้ ข้อกำหนดดังกล่าวจะสร้างความชัดเจนในเรื่องข้อยุติทางปกครองและกรอบเวลาการประกาศใช้กฎหมาย ภายหลังการสิ้นสุดกรอบเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่างประกาศฉบับปัจจุบัน คณะกรรมการจะมีระยะเวลาไม่เกิน 45 วันปฏิทิน และไม่สามารถขยายเวลาได้ ในการประมวลความคิดเห็นและสรุปเนื้อหาของประกาศฉบับสมบูรณ์ หากการบูรณาการสาระสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปจำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะอีกครั้งตามกฎหมายปกครอง กระบวนการดังกล่าวจะต้องเริ่มต้นภายใน 15 วัน นับจากวันที่เนื้อหาฉบับสมบูรณ์เสร็จสิ้น และจำกัดกรอบเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแบบเร่งด่วนเพียง 15 วันเท่านั้น ประกาศฉบับสมบูรณ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์อย่างเป็นทางการในราชกิจจานุเบกษาไม่เกิน 90 วัน นับจากวันปิดกรอบเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะครั้งแรก เพื่อให้กรอบเวลาการบังคับใช้มีผลผูกพันทางกฎหมายและเด็ดขาดสูงสุด

8) เรื่อง คุณสมบัติในการประมวลผลความถี่

ส่วนที่ 2: ประเด็นสำคัญที่ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในคำถามล่วงหน้าของ กสทช.

ประเด็น A: คุณสมบัติในการประมวลผลความถี่ต้องขึ้นอยู่กับเปิดให้เข้าถึงโครงข่ายสำหรับ MVNO

สถานะ: มีความสำคัญสูงสุด (Highest priority) เครื่องมือเชิงบังคับที่มีประสิทธิภาพที่สุดที่ กสทช. มีอยู่ข้อเสนอนี้เคยยื่นอย่างเป็นทางการต่อ กสทช. ในการประชุม focus group เมื่อเดือนเมษายน 2025 แต่ กสทช. ยังไม่มีการตอบสนองจึงขอเสนอซ้ำในที่นี้ด้วยความเร่งด่วนที่มากขึ้น

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

AIS และ True เป็นผู้เข้าแข่งขันที่คาดว่าจะเข้าร่วมในการประมูลคลื่นความถี่ที่จะเกิดขึ้นแต่พบว่าทั้งสองรายต่างยังไม่มีเปิดให้เข้าถึงโครงข่ายสายส่งแก่ผู้ประกอบการ MVNO หรือ MVNA เลย แม้จะมีข้อผูกพันทางกฎหมาย เงื่อนไขการควบคุมกิจการ และการออกใบอนุญาตมานานกว่าทศวรรษก็ตาม กสทช. มีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขคุณสมบัติสำหรับการเข้าร่วมประมูลคลื่นความถี่ และควรใช้อำนาจนั้นดังต่อไปนี้:

- TRUE ไม่ควรได้รับคุณสมบัติเป็นผู้เข้าร่วมประมูลในการประมูลคลื่นความถี่ใดๆ ที่จะเกิดขึ้น จนกว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่าย MVNO ที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขการอนุมัติการควบคุมกิจการ TRUE/DTAC อย่างครบถ้วน โดยพิสูจน์ด้วยการส่งสำเนาสัญญาขายส่งที่ลงนามแล้วอย่างน้อยหนึ่งฉบับร่วมกับ MVNA อย่างน้อยหนึ่งราย และ MVNO อย่างน้อยหนึ่งราย

- AIS ควรต้องแสดงหลักฐานการปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตที่มีอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับการเข้าถึงโครงข่าย MVNO โดยส่งสำเนาสัญญาขายส่งที่ลงนามแล้วอย่างน้อยหนึ่งฉบับร่วมกับ MVNA อย่างน้อยหนึ่งราย และ MVNO อย่างน้อยหนึ่งราย เพื่อเป็นเงื่อนไขในการเข้าร่วมประมูลคลื่นความถี่

มาตรการนี้ใช้กลไกทางพาณิชย์ นั่นคือคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นรากฐานของธุรกิจของ MNO แต่ละราย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามกฎระเบียบการเข้าถึงโครงข่าย ในแนวทางที่ค่าปรับหรือคำสั่งทางปกครองใดๆ ไม่เคยประสบความสำเร็จมาก่อน

ข้อเสนอนี้มีความได้สัดส่วน มีฐานกฎหมายรองรับในอำนาจการบริหารจัดการคลื่นความถี่ของ กสทช. และแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของการเจรจาการเข้าถึงโครงข่ายที่มีหลักฐานชัดเจนโดยตรง ข้อเสนอนี้ได้รับการนำเสนอตั้งแต่ปี 2025 และสมควรได้รับคำตอบที่ชัดเจนจาก กสทช. ในผลการพิจารณาของการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อกำหนดใหม่: การประมูลคลื่นความถี่ AIS/True	ห้าม AIS และ True เข้าร่วมในการประมูลคลื่นความถี่โดยไม่มีการแสดงหลักฐานสัญญาขายส่งที่มีผลบังคับใช้ร่วมกับ MVNA อย่างน้อยหนึ่งรายและ MVNO อย่างน้อยหนึ่งราย

9) เรื่อง ประเด็น D : ภาระผูกพันของ MNO รายใหญ่ที่ครอบงำตลาดต้องเป็นแบบอสมมาตร (Asymmetric)

สถานะ: เชิงโครงสร้าง (Structural) ภาระผูกพันที่เหมือนกันสำหรับผู้ประกอบการที่ครอบงำตลาดและไม่ครอบงำตลาดทำให้ความล้มเหลวในการเข้าถึงโครงข่ายดำเนินต่อไป

ร่างประกาศกำหนดภาระผูกพันในการขายส่งแบบเดียวกันแก่ MNO ทุกราย โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งในตลาด การถือครองคลื่นความถี่ หรือประวัติการปฏิเสธการให้เข้าถึงที่มีหลักฐานบันทึกไว้

ในตลาดที่มีผู้ประกอบการสองรายครอบงำตลาดในทุกตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลได้ และได้แสดงให้เห็นแล้วว่าจะไม่มีการเปิดให้เข้าถึงโครงข่ายสายส่งโดยไม่มีการบังคับการปฏิบัติกับ MNO ทุกรายอย่างเท่าเทียมกันจึงไม่ใช่ความเป็นกลางในการกำกับดูแล แต่เป็นการคุ้มครองทางกฎระเบียบให้แก่ผู้เล่นรายใหญ่ที่ครอบงำตลาด

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

กสทช. มีอำนาจภายใต้กฎหมายโทรคมนาคมที่มีอยู่ในการวิเคราะห์ตลาดและกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการรายใดเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญ (Significant Market Power - SMP)

กสทช. ควรดำเนินการดังกล่าวภายใน 60 วันหลังจากประกาศนี้มีผลบังคับใช้ และบังคับใช้กับผู้ประกอบกิจการที่ถูกกำหนด:

- ข้อเสนอแนะว่าการปฏิเสธการขายส่งเป็นสิ่งที่ไม่สมเหตุสมผล หากมีความสามารถทางเทคนิคอยู่รองรับ
- ข้อบังคับให้เผยแพร่ Reference Access Offer ภายใน 60 วันหลังจากถูกกำหนด
- กรอบเวลาการเจรจาที่เร่งรัดขึ้น
- การอนุญาตตลาดการภาคบังคับโดยมีกำหนดเวลาตัดสินภายใน 45 วัน

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	การประกาศ SMP และมาตรการชดเชยการผูกขาด	บังคับประกาศผู้ที่มีอำนาจเหนือตลาด (SMP) และมาตรการกำกับดูแลเชิงรุก (Asymmetric Obligations) แก่ AIS และ True ทันที โดยใช้บันทึกการประชุมบอร์ดครั้งที่ 15/2569 เพื่อชดเชยโครงสร้างใบอนุญาตแบบเบ็ดเสร็จ

10) เรื่อง ประเด็น 1: การละเมิดความเป็นธรรมและความโปร่งใสในกระบวนการทางปกครอง - การปิดบังเหตุผลผลการลงมติของกรรมการเสียงข้างน้อยจากสาธารณะ

สถานะ: ความล่าช้าเชิงโครงสร้างในการเผยแพร่รายงานการประชุมอย่างเป็นทางการ ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขาดข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการจัดทำข้อเสนอแนะในการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะอย่างครบถ้วนและรอบด้าน

ในหนังสือเชิญรับฟังความคิดเห็นสาธารณะอย่างเป็นทางการ กสทช. ได้ระบุรายชื่อกรรมการแต่ละท่านที่ลงมติเกี่ยวกับร่างประกาศนี้อย่างชัดเจน ซึ่งเผยให้เห็นผลคะแนนเสียงที่ก้ำกึ่งและแตกแยกอย่างมากที่ 4:3 เสียง ในการเห็นชอบให้เดินหน้ากระบวนการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะด้วยร่างข้อความปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม กสทช. กลับล้มเหลวในการจัดหาเหตุผลเบื้องหลังของทั้งเสียงข้างน้อยและเสียงข้างมากที่นำไปสู่มติที่เฉียดฉิวนี้ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ:

การขาดดุลความโปร่งใส: ในระหว่างการเปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะในสถานที่จริง (Physical Public Hearing) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ร้องขอเหตุผลอย่างเป็นทางการและข้อโต้แย้งที่คัดค้านของกรรมการทั้ง 3 ท่านที่ลงมติไม่เห็นชอบกับร่างประกาศนี้อย่างชัดเจน การเข้าถึงข้อโต้แย้งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความเห็นของเสียงข้างน้อยเกี่ยวข้องโดยตรงกับประเด็นที่ว่า ร่างประกาศปัจจุบันมีกลไกที่ซ่อนอยู่ซึ่งจะต่อต้านการแข่งขัน มีข้อบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือมีข้อผิดพลาดในการคำนวณที่จะส่งผลเสียต่อ MVNA และ MVNO ด้วยหรือไม่

ความล่าช้าทางปกครองที่กลายเป็นอุปสรรคเชิงโครงสร้าง: กสทช. มักมีความล่าช้าเป็นเวลาหลายเดือนในการจัดทำอนุมัติ และเผยแพร่รายงานการประชุมบอร์ดอย่างเป็นทางการ (Official Board Meeting Minutes) บนเว็บไซต์สาธารณะ ส่งผลให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถูกบังคับทางกฎหมายให้ต้องร่างและยื่นข้อเสนอแนะที่เป็นทางการท่ามกลางภาวะสูญญากาศของข้อมูล

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

การละเมิดกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมาย: การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะไม่อาจถือได้ว่าชอบด้วยกฎหมายหรือมีความโปร่งใสอย่างแท้จริง หากผู้กำกับดูแลจงใจเน้นย้ำถึงความเห็นที่แตกแยกอย่างรุนแรงภายในบอร์ด แต่กลับปิดบังบันทึกอย่างเป็นทางการที่บรรจุเนื้อหาสาระของความเห็นต่างนั้นไว้ จนกว่าช่องทางการยื่นความคิดเห็นสาธารณะจะปิดลงอย่างถาวร ความล้มเหลวทางปกครองนี้ลิดรอนสิทธิ์ของภาคอุตสาหกรรมในการทบทวน สนับสนุน หรือขยายความข้อต่อสู้ทางกฎหมายและการกำกับดูแลที่ยกขึ้นโดยกรรมการเสียงข้างน้อย

การแก้ไขที่แนะนำ: กสทช. ควรขยายเวลาปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะในทันที โดยวันสิ้นสุดการยื่นเอกสารที่ปรับปรุงใหม่จะต้องถูกกำหนดทางกฎหมายให้อยู่ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน หลังจากรายงานการประชุมอย่างเป็นทางการที่ไม่มีการติดต่อ และเหตุผลในการลงคะแนนเสียงของกรรมการแต่ละท่านในการประชุมบอร์ดครั้งที่อนุมัติร่างฉบับรับฟังความคิดเห็นนี้ ได้รับการเผยแพร่อย่างสมบูรณ์บนเว็บไซต์ของ กสทช. หรืออีกทางเลือกหนึ่ง กสทช. จะต้องออกเอกสารแนบท้ายอย่างเป็นทางการ (Official Addendum) ในชุดเอกสารรับฟังความคิดเห็นนี้โดยทันที เพื่อแจกแจงรายละเอียดข้อคัดค้านทางเศรษฐศาสตร์และกฎหมายของกรรมการเสียงข้างน้อยทั้ง 3 ท่าน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการประเมินและนำข้อโต้แย้งเหล่านั้นมารวมไว้ในเอกสารยื่นเสนอแนะฉบับสุดท้าย

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	กระบวนการทางปกครอง / กระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมาย	ระงับการปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะจนกว่าจะครบ 30 วันหลังจากรายงานการประชุม กสทช. อย่างเป็นทางการและเหตุผลการลงมติแยกรายบุคคลสำหรับเสียงที่แตกแยก 4:3 ได้รับการเผยแพร่ออนไลน์อย่างสมบูรณ์ หรือออกเอกสารแนบท้าย (Addendum) เพื่อแจกแจงข้อคัดค้านของเสียงข้างน้อยโดยทันที
วิกฤต (CRITICAL)	ข้อกำหนดใหม่: การบูรณาการข้อคัดค้านและกระบวนการที่ถูกต้อง	ชะลอการอนุมัติกรอบกฎหมายจนกว่าจะมีการชี้แจงและบูรณาการข้อคัดค้านของกรรมการเสียงข้างน้อย (มติ 4:3) และผลการศึกษาของอนุกรรมการแข่งขันทางการค้าอย่างครบถ้วน

11) เรื่อง ประเด็น O : บันทึกของ กสทช. เองเกี่ยวกับข้อพิพาทบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสเชส มีความขัดแย้งภายใน และต้องได้รับการชี้แจงให้เป็นที่ยุติก่อนสรุปร่างประกาศฉบับนี้

สถานะ: มีหลักฐานยืนยันจากบันทึกคดีของผู้ร้องเรียนเอง กสทช. ไม่อาจกำกับดูแลตลาดโดยใช้นิยามที่ตนเองตีความแตกต่างกันถึงสองแบบกับผู้รับใบอนุญาตรายเดียวกันภายในระยะเวลาเพียงห้าเดือน

ข้อพิพาทระหว่างบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสเชส จากัด กับ TUC ที่อธิบายไว้ในหัวข้อ 1.6 ข้างต้น มิใช่เพียงตัวอย่างของช่องว่างด้านนิยามในข้อ 4 แต่ยังแสดงให้เห็นว่าจุดยืนของ กสทช. ต่อข้อเท็จจริงชุดเดียวกันไม่สอดคล้องกันเองตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สำนักงาน กสทช. มีหนังสือลงวันที่ 22 ธันวาคม 2568 ระบุว่า Architecture Blueprint ฉบับปรับปรุงของบริษัทฯ อยู่ภายในขอบเขตใบอนุญาตแบบที่หนึ่ง และให้ถือว่าวันที่ TUC ได้รับหนังสือเป็นวันเริ่มต้นการเจรจาตามข้อ 19 แต่ในการประชุม กสทช. ครั้งที่ 15/2569

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ห่างจากหนังสือฉบับดังกล่าวเพียงห้าเดือน ผู้แทนสำนักงาน กสทช. กลับชี้แจงว่าโครงสร้างพื้นฐานชุดเดียวกันนี้เป็นอุปกรณ์โครงข่ายหลัก (Core Network) ที่ต้องใช้ใบอนุญาตแบบที่สาม ข้อเสนอฉบับนี้มิได้ขอให้ กสทช. วินิจฉัยว่าจุดยืนใดถูกต้อง แต่ขอให้ชี้แจงว่าเหตุใดทั้งสองจุดยืนจึงเป็นจริงพร้อมกันได้ และยืนยันว่าจุดยืนใดมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ก่อนสรุปหลักเกณฑ์การจัดระดับชั้นบริการในร่างประกาศฉบับนี้

เหตุผลในการปฏิเสธก็เปลี่ยนไปถึงสามครั้ง: หนังสือปฏิเสธฉบับแรกของ TUC (9 พฤษภาคม 2568) อ้างการรบกวนทางเทคนิค ฉบับที่สอง (3 กุมภาพันธ์ 2569) อ้างว่าไม่รองรับ "one-to-many profiling" และผู้แทนสำนักงาน กสทช. ให้เหตุผลที่สามต่อที่ประชุมคณะกรรมการในเดือนพฤษภาคม 2569 ว่าเป็นเพราะไม่มีอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ทางกายภาพ トラบดีที่เหตุผลหลักยังเปลี่ยนไปมาเช่นนี้ ทั้งผู้ยื่นคำขอและ กสทช. เองย่อมไม่อาจใช้ตารางเมตริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิคได้อย่างมีความหมาย และหากคาขอของบริษัทฯ ก่อให้เกิดพันธกรณีตามมาตราที่ 2(e) ของเงื่อนไขการควบรวมกิจการ TRUE/DTAC ตามที่หนังสือฉบับ 22 ธันวาคม 2568 บังชี้ กำหนดเวลา 60 วันย่อมครบกำหนดในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2569 ซึ่งล่วงเลยมาแล้วโดยยังไม่มีกรเริ่มให้บริการ รายงานการบังคับใช้เงื่อนไขการควบรวมกิจการตามหัวข้อ 1.5 จึงควรกล่าวถึงกรณีนี้โดยเฉพาะเจาะจงด้วยชื่อการดำเนินการที่จำเป็น: กสทช. ต้องชี้แจงต่อสาธารณะให้เป็นที่ยุติถึงความขัดแย้งระหว่างหนังสือของสำนักงาน กสทช. ฉบับวันที่ 22 ธันวาคม 2568 กับจุดยืนที่นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการในเดือนพฤษภาคม 2569 และยืนยันว่าคำวินิจฉัยใดมีผลบังคับใช้ต่อขอบเขตใบอนุญาตของบริษัทฯ ในปัจจุบัน กสทช. ต้องกำหนดให้เหตุผลในการปฏิเสธคำขอเข้าถึงโครงข่ายชายฝั่งต้องระบุไว้เพียงครั้งเดียว เป็นลายลักษณ์อักษร โดยครบถ้วนสมบูรณ์ ณ เวลาที่ปฏิเสธ และห้ามมิให้มีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเหตุผลในภายหลังระหว่างกระบวนการพิจารณาข้อพิพาท รายงานการบังคับใช้เงื่อนไขการควบรวมกิจการ TRUE/DTAC ของ กสทช. (ตามหัวข้อ 1.5) ต้องระบุโดยเฉพาะเจาะจงว่าพันธกรณีการเริ่มให้บริการภายใน 60 วันตามมาตราที่ 2(e) ได้รับการปฏิบัติตามในกรณีนี้หรือไม่ และหากไม่ได้ปฏิบัติตาม กสทช. ได้ดำเนินการมาตรการบังคับใช้ใดบ้าง

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
วิกฤต (CRITICAL)	กรณีบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสซ: ความขัดแย้งภายในบันทึกของ กสทช. (ประเด็น O)	ชี้แจงต่อสาธารณะให้เป็นที่ยุติถึงความขัดแย้งระหว่างหนังสือของสำนักงาน กสทช. ฉบับวันที่ 22 ธันวาคม 2568 กับจุดยืนที่นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการในเดือนพฤษภาคม 2569 และยืนยันว่าคำวินิจฉัยใดมีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน พร้อมทั้งให้รายงานการบังคับใช้เงื่อนไขการควบรวมกิจการตามหัวข้อ 1.5 ระบุโดยเฉพาะเจาะจงว่าพันธกรณี 60 วันตามมาตราที่ 2(e) ได้รับการปฏิบัติตามในกรณีนี้หรือไม่

12) eSIM และการออนบอร์ดผู้ใช้บริการจากระยะไกล (eSIM and Remote Subscriber Onboarding):

ร่างประกาศไม่ได้แก้ไขเรื่องการจัดสรร eSIM หรือการออนบอร์ดผู้ใช้บริการจากระยะไกล ในขณะที่ตลาดไทยเคลื่อนตัวไปสู่การยอมรับ eSIM ผู้ประกอบกิจการ MVNO จำเป็นต้องมีความชัดเจนทางกฎระเบียบในเรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัว ความรับผิดชอบการจัดสรร SIM จากระยะไกล ภาระผูกพัน KYC ขั้นตอนการยกเลิกบริการ และการปฏิบัติตามกฎระเบียบในบริบทการออนบอร์ดจากระยะไกล หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC (ข้อ 12) ได้จัดให้มีรูปแบบที่ละเอียด กสทช. ควรเพิ่มข้อกำหนดที่เทียบเท่ากัน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อกำหนดใหม่: eSIM	เพิ่มกฎเกณฑ์การจัดสรร eSIM การจัดสรรความรับผิดชอบ KYC กรอบการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

13) การโอนย้ายค่ายเบอร์เดิมสำหรับผู้ให้บริการ MVNO (Number Portability for MVNO Subscribers):

ประกาศไม่ได้แก้ไขสิทธิการโอนย้ายค่ายเบอร์เดิมสำหรับผู้ให้บริการ MVNO ผู้ให้บริการ MVNO ควรมีสิทธิในการโอนย้ายค่ายเหมือนกับผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายอื่น ประกาศต้องยืนยันการครอบคลุมของพวกเขาภายใต้กรอบโครงสร้าง MNP ที่มีอยู่ และระบุความรับผิดชอบตามลำดับของ MVNO และ MNO โฮสต์ในกระบวนการโอนย้าย

สรุปรวมการแก้ไขข้อกำหนดที่แนะนำ

ระดับความสำคัญ	ข้อกำหนด / ประเด็น	การดำเนินการที่จำเป็น
ปานกลาง (MEDIUM)	ข้อกำหนดใหม่: โอนย้ายค่ายเบอร์เดิม	ยืนยันการครอบคลุมของผู้ให้บริการ MVNO ภายใต้กรอบโครงสร้าง MNP ที่มีอยู่ ระบุความรับผิดชอบการโอนย้ายค่ายของ MVNO และ MNO โฮสต์

14) คำถามเพื่อความโปร่งใสรับผิดชอบที่ กสทช. ต้องตอบ:

ข้อเสนอฉบับนี้ขอเรียกร้องคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับคำถามต่อไปนี้อย่างเป็นทางการเพื่อบันทึกไว้ในระบบ โดยเป็นส่วนหนึ่งของผลการพิจารณาภายหลังการรับฟังความคิดเห็นของ กสทช.:

- ผลลัพธ์ที่มีการบันทึกไว้ของการประชุม focus group ของ MVNO ในปี 2019 ถึง 2025 คืออะไร และได้มีการนำเสนอสรุปแก่ผู้ใด?
- ตัวชี้วัดผลงานหลัก (KPIs) ของ กสทช. ในการพัฒนาตลาด MVNO คืออะไร และผลลัพธ์เมื่อเทียบกับ KPIs เหล่านั้นในแต่ละปีตลอดห้าปีที่ผ่านมาเป็นอย่างไร?
- กสทช. ได้ดำเนินการอย่างไรบ้างในการบังคับใช้เงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่าย MVNO จากการควรวรรณกิจการ TRUE/DTAC และสถานะการปฏิบัติตามกฎระเบียบในปัจจุบันคืออะไร?

- แผนการของ กสทช. สำหรับ MVNO และฐานผู้บริโภคของพวกเขาคืออะไร หลังจากที่ NT ประกาศว่าไม่สามารถสนับสนุน MVNO ได้อีกต่อไป?
- เหตุใดวาระการประชุมที่ 4.16 จึงถูกเลื่อนออกไปมากกว่าห้าสิบครั้งในวาระการประชุมของบอร์ด กสทช. และกลไกการกำกับดูแลใดที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการเลื่อนการดำเนินการที่จำเป็นตามประกาศฉบับสุดท้ายออกไปอีก?

15) การปรับปรุงกรอบโครงสร้างที่ล้มเหลวนั้นยังไม่เพียงพอ

วาระการประชุมของบอร์ด กสทช. สำหรับการปฏิรูป MVNO ถูกเลื่อนออกไปมากกว่าห้าสิบครั้ง มีการออกใบอนุญาต MVNO มากกว่า 65 ใบ แต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่กลับต้องปิดตัวลง ไม่มี MVNO รายใดเปิดให้บริการบนโครงข่าย AIS หรือ True ได้ ผู้รับใบอนุญาต MVNA ต้องเสียเวลามากกว่าหนึ่งปีในข้อพิพาทเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเป็นเจ้าของและติดตั้งได้ โดยไม่ได้รับคำตอบเด็ดขาดที่มีการเผยแพร่ AIS กำหนดเงื่อนไขประสบการณ์สามปีที่ทำให้การเข้าสู่ตลาดเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในเชิงโครงสร้าง และ กสทช. ยังไม่ดำเนินการ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอ

ใดๆ เงื่อนไข MVNO จากการควรวรรณ TRUE/DTAC ไม่ได้รับการบังคับใช้เลยเป็นเวลากว่าสามปีแปดเดือน MNO ขยายข้อมูลค่าปลีกแบบไม่จำกัดในขณะที่ยังคิดราคา MVNO เป็นรายเมกะไบต์ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่รายละเอียดทางกฎระเบียบย่อยๆ แต่เป็นความล้มเหลวเชิงระบบที่สะสมมานานกว่าทศวรรษที่ร่างประกาศฉบับนี้ยังไม่ได้แก้ไข

16) บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด นำส่งภาคผนวกเกณฑ์มาตรฐานทางกฎระเบียบสากล (INTERNATIONAL REGULATORY BENCHMARK ANNEX)

โดยวัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้ เพื่อรวบรวมบรรทัดฐานทางกฎระเบียบจากเขตอำนาจศาลอื่นๆ ที่สนับสนุนตำแหน่งที่นำเสนอในการยื่นข้อเสนอหลักโดยตรง แต่ละกรณีด้านล่างแสดงให้เห็นว่าการปฏิรูปเฉพาะที่เสนอสำหรับประเทศไทยนั้นมีความจริง ได้รับการทดสอบแล้ว หรือได้รับการตัดสินใจโดยศาลหรือหน่วยงานกำกับดูแลในที่อื่นแล้ว สิ่งนี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าคำขอที่สร้างขึ้นในข้อเสนอหลักไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดแต่เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงแนวปฏิบัติสากลที่จัดตั้งขึ้นในตลาดโทรคมนาคมที่มีฟังก์ชันการทำงานเป็นปกติ ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวกเกณฑ์มาตรฐานทางกฎระเบียบสากล (INTERNATIONAL REGULATORY BENCHMARK ANNEX) ของบริษัทที่แนบ

2. บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

บริษัทขอเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณากำหนดเกณฑ์การส่งเสริมการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) เพิ่มเติม โดยเพิ่มเกณฑ์สนับสนุน การจัดสรรเลขหมายโทรคมนาคมแบบเต็มกลุ่ม(Full Number Block Allocation) สำหรับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ที่ขอเลขหมายในครั้งแรก เพื่อให้ผู้ให้บริการแต่ละรายได้รับการจัดสรรเลขหมายที่มี Prefix เป็นของตนเอง ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเลขหมาย สร้างแรงจูงใจในการทำตลาดและการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเริ่มต้นที่ต้องมีการลงทุนเป็นจำนวนมาก ลดข้อจำกัดในการดำเนินงานและการบริหารจัดการเลขหมายระหว่างผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) และผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (MNO) รวมทั้งลดความสับสนที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ให้บริการจากการนำเลขหมายที่เคยใช้งานภายใต้ผู้ให้บริการรายอื่นกลับมาใช้งานซ้ำ และส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี เป็นธรรม และยั่งยืนในตลาดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

3. บริษัท โยซโซ จำกัด (Yozzo Co., Ltd.)

แบบแสดงความคิดเห็น วันที่ 19 กรกฎาคม 2569

มีความเห็นเหมือนกับบริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด โดยได้นำส่งความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

ภาคผนวกเกณฑ์มาตรฐานทางกฎระเบียบสากล (INTERNATIONAL REGULATORY BENCHMARK ANNEX)

หลักฐานสนับสนุนสำหรับการยื่นข้อเสนอรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ MVNO ของ กสทช.

แอลัน ราชมูสเซน | บริษัท เอ็มวีเอ็นโอ เซอร์วิสেস จำกัด | กรกฎาคม 2026

วัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้: ภาคผนวกนี้รวบรวมบรรทัดฐานทางกฎระเบียบจากเขตอำนาจศาลอื่นๆ ที่สนับสนุนตำแหน่งที่นำเสนอในการยื่นข้อเสนอล้างโดยตรง

แต่ละกรณีด้านล่างแสดงให้เห็นว่าการปฏิรูปเฉพาะที่เสนอสำหรับประเทศไทยนั้นมียุติจริง ได้รับการทดสอบแล้ว หรือได้รับการตัดสินโดยศาลหรือหน่วยงานกำกับดูแลในที่อื่นแล้ว

สิ่งนี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าคำขอที่เพิ่มขึ้นในข้อเสนอล้างไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาด: แต่เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงแนวปฏิบัติสากลที่จัดตั้งขึ้นในตลาดโทรคมนาคมที่มีฟังก์ชันการทำงานเป็นปกติ

1. การออกใบอนุญาตคลื่นความถี่บนเงื่อนไขล่วงหน้าการเข้าถึงบริการขายส่งของ MVNO

นี่คือบรรทัดฐานที่สำคัญที่สุดในภาคผนวกนี้

มันสนับสนุนข้อเสนอกับ AIS และ True

ไม่ควรมีความสมมติในการประมูลคลื่นความถี่โดยไม่มีการแสดงหลักฐานการปฏิบัติตามภาระผูกพันการเข้าถึงบริการขายส่งของ MVNO

ประเทศเยอรมนี - Bundesnetzagentur (BNetzA)

ภาระผูกพันผู้ให้บริการ (Service Provider Obligation) ถูกฝังอยู่ในเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ 5G ปี 2019 และได้รับการบังคับใช้โดยคำสั่งศาลในปี 2024

คำตัดสินการจัดสรรคลื่นความถี่ของ BNetzA สำหรับการประมูล 5G ปี 2019 (ย่านความถี่ 2 GHz และ 3.6 GHz) รวมถึง 'ภาระผูกพันผู้ให้บริการ' ที่มีผลผูกพัน ซึ่งเป็นข้อกำหนดสำหรับผู้ชนะการประมูลในการเจรจาการเข้าถึงโครงข่ายขายส่งร่วมกับ MVNO ในฐานะเงื่อนไขของใบอนุญาต ไม่ใช่เรื่องพาณิชย์ตามสมัครใจ

เมื่อ BNetzA ผ่อนปรนภาระผูกพันนี้ภายใต้แรงกดดันทางการเมืองในภายหลัง MVNO สองราย ได้แก่ Freenet และ EWE Tel ได้ยื่นทำทนายคำตัดสินในชั้นศาล ศาลปกครองแห่งโคโลญจน์ (Cologne Administrative Court) ตัดสินว่าเงื่อนไขใบอนุญาตได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และสั่งให้ BNetzA พิจารณาเงื่อนไขการเข้าถึงโครงข่ายขายส่งใหม่ ศาลปกครองสูงสุดของเยอรมนีได้พิพากษายืนตามคำตัดสินนี้ในการอุทธรณ์ปี 2024

นอกจากนี้ในเดือนตุลาคม 2021 BNetzA ได้ออกคำตัดสินระงับข้อพิพาทที่มีผลผูกพันยืนยันว่า MVNO อาจอ้างสิทธิในข้อตกลงผู้ให้บริการที่แนบมากับใบอนุญาตคลื่นความถี่ปี 2019 ได้โดยตรง และส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องถูกบังคับทางกฎหมายในการเจรจาการเข้าถึงของ MVNO กฎหมายเยอรมันให้อำนาจตามแนวทางนี้อย่างชัดเจน: มาตรา 60 และ 61 ของ Telekommunikationsgesetz (พ.ร.บ.โทรคมนาคม) อนุญาตให้การประมูลคลื่นความถี่และขั้นตอนการยื่นขอข้อเสนอมารวมเงื่อนไขล่วงหน้าได้ เช่น ข้อผูกพันที่มีผลผูกพันในการจัดหาการเข้าถึงขายส่งแก่ MVNO

Source: Bundesnetzagentur press release, 18 October 2021 (bundesnetzagentur.de); Cenerva, "MVNOs win appeal over 5G license conditions for wholesale access"; CMS Expert Guide to 5G Regulation and Law, Germany.

ประเทศเยอรมนี - คณะกรรมการการยุโรป / BNetzA (มาตรการแก้ไขการควบรวมกิจการปี 2014)

Telefónica ถูกกำหนดให้จัดหาความจุโครงข่ายสูงถึง 30% แก่ MVNO เพื่อเป็นเงื่อนไขในการอนุมัติการควบรวมกิจการ

ในฐานะเงื่อนไขของการอนุมัติการเข้าซื้อกิจการ E-Plus ของ Telefónica ในปี 2014 คณะกรรมการการยุโรปกำหนดให้ Telefónica ต้องจัดหาการเข้าถึงความจุโครงข่ายขายส่งสูงถึง 30% แก่ MVNO Drillisch (ต่อมาคือ 1&1 Drillisch) พร้อมทางเลือกในการซื้อเพิ่มอีก 10%

นี่คือบรรทัดฐานโดยตรงสำหรับการปฏิบัติกับบริการเข้าถึงขายส่ง MVNO ในฐานะเงื่อนไขที่แนบมากับเหตุการณ์การควบรวมตลาดครั้งใหญ่ ซึ่งตรงกับสถานการณ์ในประเทศไทยภายหลังการควบรวม TRUE/DTAC ที่มีการกำหนดเงื่อนไขการเข้าถึงของ MVNO แต่ยังไม่มีการบังคับใช้

Drillisch ใช้ความจุที่ได้รับการรับประกันนี้ในการเติบโตส่วนแบ่งการตลาดอย่างมีนัยสำคัญในหลายปีต่อมา แสดงให้เห็นว่าการเข้าถึงโครงข่ายที่บังคับใช้ เมื่อมีการบังคับใช้อย่างแท้จริง จะช่วยสร้างการเข้าสู่ตลาดที่มีการแข่งขันจริง ไม่ใช่เพียงแค่การออกใบอนุญาตบนกระดาษ

Source: Journal of Regulatory Economics, "Mandated MVNO access and MNO investment in mobile network markets: evidence from Germany & Spain"; SDxCentral, "Germany Could Have Four 5G Players Following Auction".

สาธารณรัฐเช็ก - สำนักงานโทรคมนาคมเช็ก (ČTÚ)

การเข้าถึงขายส่งของ MVNO ถูกฝังอยู่โดยตรงในเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ 700 MHz และ 5G

ČTÚ ได้รวมภาระผูกพันการเข้าถึงขายส่งของ MVNO ไว้โดยตรงภายในเงื่อนไขใบอนุญาตสำหรับการประมูลคลื่นความถี่ 700 MHz โดยยอมรับรูปแบบธุรกิจ Full MVNO และ MVNE (Enabler) อย่างชัดเจนภายในเงื่อนไขการประมูล

หน่วยงานกำกับดูแลของเช็กยังได้พิจารณาขยายภาระผูกพันแบบเดียวกันไปยังย่านความถี่ที่สูงขึ้น (3400–3600 MHz) และพิจารณาเสนอการลดค่าธรรมเนียมคลื่นความถี่เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการที่ขยายข้อผูกพันการเข้าถึงบริการขายส่งโดยสมัครใจครอบคลุมการถือครองคลื่นความถี่ทั้งหมด ซึ่งเทียบเคียงได้โดยตรงกับโครงสร้างจูงใจ MNO ที่เสนอในข้อเสนอหลัก

นอกจากนี้ ในกระบวนการพิจารณาช่วงปี 2021–2023

เมื่อหน่วยงานกำกับดูแลไม่สามารถพิสูจน์การครอบงำตลาดร่วมกันเพื่ออ้างสิทธิการกำกับดูแลขายส่งแบบ ex ante ในวงกว้าง

คณะกรรมการการยุโรปเองได้ชี้ว่าเงื่อนไขใบอนุญาตคลื่นความถี่คือเครื่องมือบังคับใช้ที่เหมาะสม โดยระบุชัดเจนว่า 'ในกรณีที่ O2 ปฏิเสธหรือล่าช้าในการให้เข้าถึงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ČTÚ มีเครื่องมือทางกฎหมายที่จำเป็นในการบังคับใช้เงื่อนไขภายใต้ใบอนุญาตคลื่นความถี่ของ O2' สิ่งนี้ยืนยันว่าการบังคับใช้ที่เชื่อมโยงกับคลื่นความถี่ได้รับการยอมรับในระดับคณะกรรมการการยุโรปว่าเป็นเครื่องมือทางกฎระเบียบที่ถูกต้องและเพียงพอสำหรับการบังคับการเข้าถึงของ MVNO โดยเป็นอิสระและไม่ต้องพึ่งพาความสามารถในการพิสูจน์การครอบงำตลาดอย่างเป็นทางการ

Source: MVNO Europe, "MVNO Europe welcomes the Czech Regulatory Authority's draft terms & conditions for upcoming 5G auction" (02/08/2019); European Commission, Digital Strategy, decision of 24/03/2023 (Case CZ/2021/2351).

สหภาพแอฟริกาใต้ - หน่วยงานกำกับดูแลการสื่อสารอิสระแห่งแอฟริกาใต้ (ICASA)

การสนับสนุน MVNO ถูกเขียนไว้โดยตรงในการผูกพันการเสริมสร้างศักยภาพของใบอนุญาตคลื่นความถี่

กรอบใบอนุญาตคลื่นความถี่ที่มีความต้องการสูงของ ICASA รวมการผูกพันการเสริมสร้างศักยภาพที่มีผลผูกพันต่อผู้ชนะการประมูล โดยระบุข้อกำหนดในการสนับสนุนผู้ประกอบการโครงข่ายเสมือนเคลื่อนที่อย่างชัดเจนเป็นเงื่อนไขของการถือครองใบอนุญาตคลื่นความถี่

กรอบโครงสร้างของ ICASA จำกัดความผู้ได้รับใบอนุญาตส่วนหนึ่งตามการอ้างอิงถึงการผูกพันในการขายส่ง: ผู้ได้รับใบอนุญาตถูกนิยามว่าเป็นผู้ที่ 'ควบคุมการเข้าถึงโครงข่ายการเข้าถึงวิทยุ (RAN) ของตน และมีความสามารถในการจัดหาบริการ IMT บนฐานการขายส่งสำหรับการโรมมิ่งและลูกค้า MVNO' สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถขายส่งของ MVNO ถูกปฏิบัติในฐานะคุณลักษณะเชิงโครงสร้างของสิ่งที่มีความหมายต่อการถือครองใบอนุญาตคลื่นความถี่หลัก ไม่ใช่ทางเลือกเพิ่มเติมทางพาณิชย์

Source: ICASA, "Icasa on spectrum auction and licensing: full statement," TechCentral, September 2020.

เหตุใดเรื่องนี้จึงมีความสำคัญต่อประเทศไทย

กรณีทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการเชื่อมโยงการเข้าถึงคลื่นความถี่กับการปฏิบัติตามกฎระเบียบขายส่งของ MVNO เป็นแนวปฏิบัติทางกฎระเบียบที่จัดตั้งขึ้นและชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีการนำไปใช้ในยุโรปและแอฟริกา ถูกฝังอยู่ในกฎหมายโทรคมนาคมขั้นปฐมภูมิในเยอรมนี ได้รับการพิพากษายืนโดยศาลเมื่อหน่วยงานกำกับดูแลพยายามที่จะผ่อนปรน และได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือบังคับใช้ที่เพียงพอโดยคณะกรรมการยุโรปเอง การประมูลคลื่นความถี่ที่จะเกิดขึ้นของ กสทช. นำเสนอโอกาสนี้อย่างพอดีบพอดี นี่ไม่ใช่ข้อเสนอที่แปลกใหม่หรือรุนแรง แต่เป็นการก้าวตามให้ทันกับจุดที่หน่วยงานกำกับดูแลที่เทียบเคียงกันได้ยืนอยู่แล้ว

2. รูปแบบข้อเสนอการเข้าถึงโครงข่ายอ้างอิง (Reference Access Offer - RAO) - ดำเนินงานแล้วในประเทศมาเลเซีย

ข้อเสนอหลักนำเสนอการแทนที่แนวทาง 'หนังสือแสดงเจตจำนง' ที่ไม่เป็นทางการ ด้วย Reference Access Offer มาตรฐานที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ของ MNO แต่ละราย

นี่ไม่ใช่ข้อเสนอในเชิงทฤษฎี

แต่เป็นข้อกำหนดทางกฎระเบียบที่มีผลบังคับใช้และดำเนินงานจริงในตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เทียบเคียงกันได้

ประเทศมาเลเซีย - Malaysian Communications and Multimedia Commission (MCMC)

มาตรฐานภาคบังคับว่าด้วยการเข้าถึง (Mandatory Standard on Access) กำหนดให้ผู้ให้บริการเข้าถึงทุกรายต้องเผยแพร่ Reference Access Offer ที่มีผลผูกพัน รวมถึงสำหรับการเข้าถึงของ MVNO เป็นการเฉพาะ

ภายใต้พระราชบัญญัติการสื่อสารและมัลติมีเดียของมาเลเซีย และมาตรฐานภาคบังคับว่าด้วยการเข้าถึง (MSA) ที่ออกโดย MCMC ผู้ประกอบกิจการโครงข่ายที่ได้รับการกำหนดให้เป็นผู้ให้บริการเข้าถึง (Access Providers) ต้องเผยแพร่และบำรุงรักษา Reference Access Offer (RAO) ซึ่งเป็นเอกสารที่มีโครงสร้างและมีผลยืนยัน เพื่อดึงเกณฑ์เงื่อนไขทางพาณิชย์และเทคนิคที่ผู้แสวงหาการเข้าถึง รวมถึง MVNO จะสามารถรับบริการเข้าถึงขายส่งได้

RAO ที่เผยแพร่ของ U Mobile (มีผลบังคับใช้ 1 พฤษภาคม 2023) เป็นเอกสารสาธารณะที่สามารถดาวน์โหลดได้ ซึ่งระบุเฉพาะเจาะจงถึงการเข้าถึงของ MVNO ในฐานะหมวดหมู่การเข้าถึงที่แยกต่างหากชัดเจน โดยมีข้อกำหนดทางพาณิชย์ที่กำหนดไว้ รวมถึงรอบการแจ้งหนี้ ข้อกำหนดเงินประกัน (หลักประกันธนาคาร) ภาระผูกพันการเจรจาด้วยความสุจริตที่มีการอ้างอิงไว้กับ MSA และกรอบเวลาตอบสนองที่วัดเป็นวันทำการ

รูปแบบ RAO นี้ให้ผลลัพธ์ตรงตามโครงสร้างที่เสนอในข้อเสนอหลัก: ข้อเสนอขายส่งที่เป็นมาตรฐานและได้รับการเผยแพร่ แทนที่จะเป็นการเจรจาเฉพาะหน้า (ad hoc) ที่ถูกกระตุ้นด้วยหนังสือที่ไม่เป็นทางการ

Source: U Mobile Sdn Bhd, Reference Access Offer, 1 May 2023 (u.com.my); MCMC, Mandatory Standard on Access, Determination No. 3 of 2016 and subsequent reviews.

เหตุใดเรื่องนี้จึงมีความสำคัญต่อประเทศไทย

ประเทศมาเลเซียได้ดำเนินงานระบบที่ถูกเสนอสำหรับประเทศไทยอยู่แล้ว

ผู้ประกอบกิจการหลักของมาเลเซียทุกรายเผยแพร่ Reference Access Offer ที่ยืนยันเงื่อนไขของ MVNO สิ่งนี้ช่วยจัดความคลุมเครือที่เกิดขึ้นจากกระบวนการ 'หนังสือแสดงเจตจำนง'

ที่ไม่เป็นทางการของประเทศไทย

และจัดให้หน่วยงานกำกับดูแลรวมถึงผู้แสวงหาการเข้าถึงมีจุดเริ่มต้นที่ชัดเจนและเป็นสาธารณะสำหรับการเจรจา การนำรูปแบบนี้มาใช้ไม่ใช่การขอให้ กสทช. ประดิษฐ์สิ่งใหม่ แต่เป็นการขอให้ กสทช.

นำรูปแบบที่ผ่านการพิสูจน์แล้วซึ่งใช้งานโดยหน่วยงานกำกับดูแลในภูมิภาคเดียวกันมาปรับใช้

3. กำหนดเวลาการเจรจาและการระงับข้อพิพาทที่เข้มงวด

ส่วนนี้สนับสนุนโดยตรงต่อข้อเสนอที่ว่า กสทช. ต้องละทิ้งกรอบเวลาที่ไม่มีจุดสิ้นสุด และหันมา hardcode กำหนดเวลาเจรจาสิ้นสุดเด็ดขาด การพิจารณาข้อพิพาทแบบทางด่วน และบทลงโทษสำหรับการถ่วงเวลา เพื่อป้องกันการขัดขวางเชิงโครงสร้างโดยเครือข่ายโฮสต์

ประเทศมาเลเซีย - Malaysian Communications and Multimedia Commission (MCMC)

มาตรฐานภาคบังคับว่าด้วยการเข้าถึงบังคับใช้ข้อจำกัดเจรจาเด็ดขาดและการส่งต่อข้อพิพาทที่มีโครงสร้าง

MCMC บังคับใช้กำหนดเวลาเจรจาสิ้นสุดเด็ดขาดที่ 4 เดือน (120 วัน) ในการสรุปสัญญาขายส่งในกรณีที่ไม่มีสัญญาเดิมอยู่ก่อน ข้อจำกัดนี้ลดลงเหลือ 3 เดือนหากคู่สัญญากำลังอัปเดตสัญญาพาณิชย์ที่มีผลบังคับใช้

สำหรับข้อพิพาท กรอบโครงสร้างกำหนดให้มีกระบวนการส่งต่อข้อพิพาทตามลำดับชั้นหลายระดับ ผู้แสวงหาการเข้าถึงต้องผ่านช่องทางการระงับข้อพิพาทภายในทางเทคนิคและพาณิชย์ที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนก่อนที่คณะกรรมการจะรับพิจารณาข้อพิพาทเพื่อการแทรกแซงทางกฎหมายที่มีผลผูกพัน สิ่งนี้ช่วยป้องกันการถ่วงเวลาทางเทคนิคอย่างไม่มีจุดสิ้นสุดในระดับการจัดการชั้นล่าง

Source: MCMC, Mandatory Standard on Access, Determination No. 3 of 2016; MCMC, Guidelines on Dispute Resolution, 2017

ประเทศแคนาดา - Canadian Radio-television and Telecommunications Commission (CRTC)

กรอบโครงสร้างบังคับ MVNO นำการอนุญาโตตุลาการข้อเสนอสุดท้าย (Final Offer Arbitration) และการบังคับใช้กฎป้องกันการยื้อเวลามาใช้

ในคำตัดสินล่าสุดปี 2026 CRTC ได้ตัดสินอย่างชัดเจนว่ากลยุทธ์การถ่วงเวลาในระหว่างขั้นตอนการนำไปใช้งานและการออนบอร์ด ถือเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติโทรคมนาคมแห่งชาติ CRTC ดำเนินการกำหนดวันที่แน่นอนอย่างแข็งขันเพื่อให้สัญญาพาณิชย์ได้รับการสรุปเสร็จสิ้นหากคู่สัญญามาถึงทางตัน

หากผู้ดำเนินงานโฮสต์และ MVNO ไม่สามารถตกลงอัตราค่าบริการขายส่งได้ภายในกรอบเวลาที่กำหนด CRTC บังคับให้ทั้งสองฝ่ายเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการข้อเสนอสุดท้าย (Final Offer Arbitration) โดยแต่ละฝ่ายจะส่งราคาขายสุดท้าย และหน่วยงานกำกับดูแลจะเลือกราคาใดราคาหนึ่ง สิ่งนี้สร้างความเสี่ยงทางการเงินอย่างมหาศาลสำหรับ MNO ที่พยายามจะถ่วงเวลาหรือตั้งราคาขายส่งให้สูงเกินจริงในระหว่างการเจรจา

Source: CRTC Telecom Regulatory Policy 2021-130 (Review of mobile wireless services); CRTC Telecom Decision 2023-335 (Final offer arbitration between Bell Mobility Inc. and Quebecor Media Inc. regarding MVNO wholesale access rates)

สหราชอาณาจักร - Ofcom

การพิจารณาข้อพิพาทแบบทางด่วนและกลไก "หนังสือแจ้งจุดตาย" (Deadlock Letter)

หลักเกณฑ์ของ Ofcom จำกัดกรอบเวลาในการแก้ไขความขัดแย้งของการเข้าถึงบริการโทรคมนาคม โดยอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการส่งต่อข้อพิพาทที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขไปยังการพิจารณาอิสระหลังจากกรอบเวลาที่เข้มงวด 6 สัปดาห์ (เพื่งปรับลดลงจาก 8 สัปดาห์เพื่อเร่งการเข้าสู่ตลาด) สิ่งที่สำคัญคือ หาก MNO ออก "หนังสือแจ้งจุดตาย" (Deadlock Letter) อย่างเป็นทางการเพื่อยอมรับการหยุดชะงักก่อนกำหนด 6 สัปดาห์ ผู้แสวงหาการเข้าถึงสามารถข้ามกรอบเวลาที่เหลือทั้งหมดและขอรับการแทรกแซงจากหน่วยงานกำกับดูแลได้ทันที สิ่งนี้ป้องกันไม่ให้ MNO ถ่วงเวลาเพื่อยื้อแผนการเปิดตัวของคู่แข่ง

Source: Ofcom, Dispute Resolution Guidelines; UK Communications Act 2003 (Sections 185-191 on dispute resolution).

ประเทศบราซิล - Agência Nacional de Telecomunicações (Anatel)

การจัดความล่าช้าเชิงกลยุทธ์ผ่านหน้าตาการเจรจาที่แน่นอน

หลักเกณฑ์ความละเอียดของ Anatel จัดความล่าช้าเชิงกลยุทธ์โดยการบังคับใช้หน้าตาการเจรจาที่เข้มงวดควบคู่ไปกับการเปิดเผยข้อมูลทางเทคนิคและสถาปัตยกรรมภาคบังคับ กรอบโครงสร้างนี้ห้ามไม่ให้เครือข่ายโฮสต์ใช้ประโยชน์จากความไม่สมมาตรของข้อมูลหรือเงื่อนไขล่วงหน้าการดำเนินงานที่ไม่ผ่านการอนุมัติเพื่อถ่วงเวลาการออนบอร์ด

Source: Anatel Resolution No. 718/2020 (Telecommunications Network Access Regulation).

เหตุใดเรื่องนี้จึงมีความสำคัญต่อประเทศไทย

เกณฑ์มาตรฐานเหล่านี้พิสูจน์ให้เห็นว่าการพึ่งพาการเจรจาที่ไม่มีจุดสิ้นสุดโดยไม่มีกำหนดเวลาที่สามารถบังคับใช้นั้น ถือเป็นความผิดปกติทางกฎระเบียบที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการรายเดิม หน่วยงานกำกับดูแลในมาเลเซีย แคนาดา สหราชอาณาจักร และบราซิล ต่างตระหนักดีว่า MNO รายใหญ่ใช้เวลาเป็นอาวุธ ข้อจำกัดที่เด็ดขาดในการเจรจา กลไกข้อพิพาทแบบทางด่วน และบทลงโทษอนุญาตต่อตลาดที่รุนแรงสำหรับการถ่วงเวลา ล้วนเป็นเครื่องมือสากลมาตรฐาน กสทช. ต้องนำกลไกเหล่านี้มาใช้เพื่อทำลายความมั่งคั่งของตลาดในปัจจุบัน และทำให้มั่นใจได้ว่าการตลาดกำหนดเวลานั้นสร้างต้นทุนที่แท้จริงให้แก่เครือข่ายโฮสต์

4. ภาระผูกพันแบบอสมมาตร (Asymmetric Obligations) สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่

ข้อเสนอหลักนำเสนอให้ กสทช. กำหนดให้ AIS และ True เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญ (SMP) และบังคับใช้ภาระผูกพันขายส่งที่เข้มงวดขึ้นกับพวกเขาโดยเฉพาะ แทนที่จะปฏิบัติกับ MNO ทุกรายอย่างเหมือนกัน

สหภาพยุโรป - กรอบโครงสร้าง BEREC / คณะกรรมาธิการยุโรป)

การกำหนดผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญ (SMP) ในฐานะกลไกมาตรฐานสำหรับกำหนดภาระผูกพันการเข้าถึง การไม่เลือกปฏิบัติ ความโปร่งใส และการควบคุมราคา แก่ผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหญ่

กรอบการกำกับดูแลของสหภาพยุโรปสำหรับการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ให้อำนาจแก่หน่วยงานกำกับดูแลระดับชาติในการกำหนดผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดขายส่งที่กำหนดไว้ และบังคับใช้ภาระผูกพันแบบ ex ante กับผู้ประกอบการเหล่านั้นโดยเฉพาะ - รวมถึงภาระผูกพันการเข้าถึง ข้อกำหนดการไม่เลือกปฏิบัติ การแยกบัญชี และการควบคุมราคา นี่คือการออกแบบอสมมาตรแบบเดียวกับที่เสนอในข้อเสนอหลัก

แม้ในคดีของเช็กที่คณะกรรมาธิการยุโรปปฏิเสธความพยายามเฉพาะในการกำหนดการครอบงำตลาดร่วมกัน แต่ก็ยังเป็นเพราะหลักฐานการครอบงำตลาดร่วมกันถูกประเมินว่าไม่เพียงพอ - ไม่ใช่เพราะการกำกับดูแลแบบอสมมาตรต่อผู้ประกอบการรายใหญ่เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในหลักการ คำแนะนำทางเลือกของคณะกรรมการเองคือการพึ่งพาภาระผูกพันการเข้าถึงที่เชื่อมโยงกับใบอนุญาตคลื่นความถี่ที่มีอยู่ของคู่สัญญาหลัก O2 ซึ่งเป็นการตอกย้ำแนวทางการกำหนดเงื่อนไขคลื่นความถี่ในหัวข้อที่ 1 ข้างต้น

ประเทศสเปนจัดเป็นตัวอย่างเชิงบวกที่ชัดเจน: งานวิจัยที่ได้รับการบันทึกโดย BEREC แสดงให้เห็นว่าสเปนได้นำภาระผูกพันการเข้าถึงของ MVNO มาใช้เป็นการเฉพาะเพื่อเป็นมาตรการแก้ไขสำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญร่วมกัน และข้อกำหนดนี้ไม่ได้ลดลง - แต่อันที่จริงแล้วมีความเชื่อมโยงกับการเพิ่มขึ้นของ - การลงทุนในเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยผู้ประกอบการที่ได้รับการกำหนด

Source: Bird & Bird, "European Commission rejects Czech mobile access proposals"; Journal of Regulatory Economics "Mandated MVNO access & MNO investment in mobile network market: evidence Germany/Spain (2024).

เหตุใดเรื่องนี้จึงมีความสำคัญต่อประเทศไทย

สิ่งนี้ตอบข้อโต้แย้งโดยตรงที่ว่า การกำกับดูแลแบบอสมมาตรเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดหรือไม่เป็นธรรม มันเป็นแนวปฏิบัติปกติที่ใช้ทั่วสหภาพยุโรปโดยเฉพาะสำหรับตลาดที่มีผู้ประกอบการจำนวนน้อยรายครอบงำการเข้าถึงบริการขายส่ง ซึ่งตรงกับสถานการณ์ของ AIS และ True ในประเทศไทยอย่างพอดิบพอดี และหลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศสเปนก็ช่วยหักล้างข้อโต้แย้งที่ว่าภาระผูกพันการเข้าถึงภาคบังคับจะทำลายการลงทุนในโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานของผู้ประกอบการ

5. ส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นและนิยามขีดความสามารถทางเทคนิค

ข้อเสนอหลักนำเสนอให้มีตารางเมตริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิคเพื่อจำกัดความสิทธิที่ชัดเจนว่า MVNO ในแต่ละระดับและ MVNA สามารถเป็นเจ้าของและดำเนินงานสิ่งใดได้บ้าง และรูปแบบส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นที่สะท้อนถึงระดับของการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละระดับ

ประเทศไนจีเรีย - Nigerian Communications Commission (NCC)

หลักเกณฑ์ทางธุรกิจสำหรับการดำเนินงานเครือข่ายเสมือนโทรศัพท์เคลื่อนที่ (พฤษภาคม 2026) และกรอบใบอนุญาตสำหรับการจัดตั้ง MVNO

กรอบการกำกับดูแลของ NCC - ซึ่งได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในข้อเสนอหลัก - จัดเป็นแบบจำลองร่วมสมัยที่ชัดเจนที่สุดในสิ่งที่กรอบโครงสร้างของประเทศไทยกำลังขาดหายไป: ตารางเมตริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิคแบบแยกส่วนประกอบเป็นรายตัว (ภาคผนวก D ของกรอบใบอนุญาต) จับคู่ทุกชั้นเครือข่าย (RAN, Core Network, Service Layer, Operations, Business Support) เทียบกับแต่ละระดับใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC ยังระบุโครงสร้างส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นที่เชื่อมโยงโดยตรงกับระดับของโครงสร้างพื้นฐานที่แต่ละระดับเป็นเจ้าของ: 25% MVNO / 75% โฮสต์ สำหรับระดับต่ำสุด และเพิ่มขึ้นเป็น 50/50 สำหรับระดับ Full MVNO และ MVNA - สะท้อนถึงหลักการที่ว่าส่วนแบ่งรายได้ควรติดตามการลงทุนและความรับผิดชอบในการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง ไม่ใช่กำหนดด้วยสูตรเดียวที่เหมือนกันหมด

สิ่งที่วิพากษ์คือ กรอบโครงสร้างของ NCC ยังกำหนดกรอบเวลาการดำเนินงานที่มีผลผูกพัน (ข้อกำหนดการตอบรับใน 10 วัน, ยืนยันความพร้อมใน 20 วัน และสูงสุด 120 วันสำหรับการสรุปสัญญาพาณิชย์) พร้อมคำชี้แจงที่ชัดเจนว่ากระบวนการอนุมัติภายในของ MNO ไม่สามารถนำมาเป็นข้อแก้ตัวสำหรับความล่าช้า - ซึ่งสนับสนุนการปฏิรูปกรอบเวลาที่เสนอในข้อเสนอหลักโดยตรง

Source: Nigerian Communications Commission, Business Rules for Mobile Virtual Network Operations in Nigeria, May 2026; License Framework for the Establishment of Mobile Virtual Network Operators in Nigeria.

เหตุใดเรื่องนี้จึงมีความสำคัญต่อประเทศไทย

ประเทศไนจีเรียเป็นตลาดที่อยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนา MVNO มากกว่าประเทศไทย แต่กรอบการกำกับดูแลของพวกเขากลับมีความละเอียดและมีความสมบูรณ์ในการดำเนินงานมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด

นี่คือหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดว่ากรอบการกำกับดูแลของประเทศไทยนั้นต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่คาดหวังจากหน่วยงานกำกับดูแลโทรคมนาคมที่มีฟังก์ชันการทำงานในปัจจุบันปี 2026

6. การทดสอบการบีบอัดราคากำไร (Margin Squeeze Testing) เป็นเกณฑ์สำรองราคา

ข้อเสนอหลักนำเสนอให้มีการนำระเบียบวิธีทดสอบการบีบอัดราคากำไรในลักษณะเดียวกับ NKOM ของนอร์เวย์ มาใช้เป็นเกณฑ์สำรองสำหรับข้อพิพาทอัตราค่าบริการขายส่ง แทนที่จะพึ่งพาเพียงสูตร Retail Minus พร้อมเกณฑ์ขั้นต่ำการหักออกที่คงที่

ประเทศนอร์เวย์ - Norwegian Communications Authority (Nkom)

หน่วยงานกำกับดูแลโทรคมนาคมของนอร์เวย์ (Nkom)

ได้นำวิธีการทดสอบการบีบอัดราคากำไรที่มีโครงสร้างมาใช้กับข้อพิพาทการเข้าถึงขายส่งโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยตรวจสอบว่ากลยุทธ์การตั้งราคาขายปลีกของผู้ประกอบกิจการรายใหญ่ -

รวมถึงแพ็คเกจหลักที่เป็นเรื่องและแพ็คเกจส่งเสริมการขาย -

จะช่วยให้คู่แข่งที่มีประสิทธิภาพสมเหตุสมผลซึ่งซื้อในอัตราขายส่งที่เทียบเท่ากันสามารถแข่งขันได้อย่างมีกำไรหรือไม่

แนวทางนี้แก้ไขปัญหาลาดของไทยที่มีหลักฐานชัดเจนโดยตรงในเรื่องที่ MNO

ขายข้อมูลค่าปลีกแบบไม่จำกัดในราคาคงที่ในขณะที่คิดราคา MVNO เป็นรายเมกะไบต์ขายส่ง -

ซึ่งเป็นโครงสร้างที่การทดสอบการบีบอัดราคากำไรถูกออกแบบมาเพื่อตรวจจับและป้องกันโดยเฉพาะ

ระเบียบวิธีกระบวนการนี้จัดตั้งขึ้นเป็นอย่างดีในแนวปฏิบัติการกำกับดูแลของกลุ่มนอร์ดิกและยุโรปในวงกว้าง ในฐานะเครื่องมือการวิเคราะห์ที่เหมาะสมเมื่อสูตร Retail Minus

เพียงอย่างเดียวไม่สามารถปกป้องการบิดเบือนราคาผ่านข้อเสนอขายปลีกที่เป็นแพ็คเกจหรือชุดรวมได้

7. สรุป: บรรทัดฐานสากลที่จับคู่กับข้อเสนอการยื่นพิจารณา

ข้อเสนอในการยื่นต่อ กสทช.	บรรทัดฐานสากลอ้างอิง	เขตอำนาจศาล
กำหนดคุณสมบัติการประมูลคลื่นความถี่บนการเปิดเข้าถึงขายส่ง MVNO	ภาระผูกพันผู้ให้บริการในใบอนุญาตคลื่นความถี่; มาตรการแก้ไขการควมรวมกิจการกำหนดความจุเข้าถึง 30%	ประเทศเยอรมนี (BNetzA, 2014 และ 2019)
การเข้าถึงที่เชื่อมโยงกับคลื่นความถี่เป็นเครื่องมือบังคับใช้ที่ถูกต้อง แม้ไม่มีผลสรุปการครอบงำตลาดอย่างเป็นทางการ	คณะกรรมการการยุโรปยืนยันว่าเงื่อนไขใบอนุญาตคลื่นความถี่เป็นกลไกการบังคับใช้ที่เพียงพอ	สาธารณรัฐเช็ก / คณะกรรมาธิการยุโรป (2023)
การสนับสนุน MVNO เขียนลงในเงื่อนไขใบอนุญาตคลื่นความถี่ในฐานะข้อผูกพันเสริมสร้างศักยภาพ	กรอบการออกใบอนุญาตคลื่นความถี่ความต้องการสูงรวมภาระผูกพันบังคับสนับสนุน MVNO	ประเทศแอฟริกาใต้ (ICASA)
แทนที่หนังสือแสดงเจตจำนงที่ไม่เป็นทางการด้วย Reference Access Offer มาตรฐานที่เผยแพร่	มาตรฐานภาคบังคับว่าด้วยการเข้าถึงกำหนดให้ผู้ให้บริการเข้าถึงทุกรายต้องเผยแพร่ RAO รวมถึงเงื่อนไขเฉพาะของ MVNO	ประเทศมาเลเซีย (MCMC)
กำหนดให้ AIS และ True เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญพร้อมภาระผูกพันที่เข้มงวดขึ้น	กรอบโครงสร้าง SMP พร้อมภาระผูกพัน ex ante ด้านการเข้าถึง การไม่เลือกปฏิบัติ และการควบคุมราคา	สหภาพยุโรป (กรอบโครงสร้าง BEREC) ประเทศสเปน
ตารางเมทริกซ์ขีดความสามารถทางเทคนิคภาคบังคับ จำกัดความถี่ที่แต่ละระดับติดตั้งได้ชัดเจน	ตารางเมทริกซ์ขีดความสามารถจำแนกเป็นรายส่วนประกอบโครงข่ายเผยแพร่เป็นภาคผนวกกฎหมายที่มีผลผูกพัน	ประเทศไนจีเรีย (NCC, พฤษภาคม 2026)
รูปแบบส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นสะท้อนถึงระดับของการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน	รูปแบบส่วนแบ่งรายได้ตามระดับชั้นตั้งแต่ 25/75 ถึง 50/50 แยกตามระดับใบอนุญาต	ประเทศไนจีเรีย (หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC)
กำหนดเวลาเจรจาที่มีผลผูกพันโดยไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับความล่าช้าภายในของ MNO	กรอบโครงสร้างกำหนดเวลา 10/20/120 วันพร้อมข้อกำหนดจัดความล่าช้าอย่างชัดเจน	ประเทศไนจีเรีย (หลักเกณฑ์ทางธุรกิจของ NCC)
การทดสอบการบีบอัดราคาใดเป็นเกณฑ์สำรองราคาป้องกันการละเมิดระหว่างขายปลีก unlimited เทียบกับขายส่ง per-MB	ระเบียบวิธีทดสอบการบีบอัดราคาใดที่มีโครงสร้างนำมาใช้กับการกำหนดราคาขายส่งโทรศัพท์เคลื่อนที่	ประเทศนอร์เวย์ (Nkom)
ศาลจะบังคับใช้สิทธิการเข้าถึงของ MVNO แม้หน่วยงานกำกับดูแลจะพยายามผ่อนปรนกฎเกณฑ์	MVNO ชนะคำสั่งศาลที่มีผลผูกพันบังคับให้หน่วยงานกำกับดูแลต้องคืนภาระผูกพันขายส่งที่เข้มงวด	ประเทศเยอรมนี (ศาลปกครองแห่งโคโลญจน์, 2024)
กำหนดเวลาเจรจาที่มีผลผูกพันโดยไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับความล่าช้าภายในของ MNO	ข้อจำกัดการเจรจาที่เข้มงวด 4 เดือน และขั้นตอนการส่งต่อข้อพิพาทที่มีโครงสร้างชัดเจน	ประเทศมาเลเซีย (MCMC)
มาตรการคุ้มครองชั่วคราวภาคบังคับและการพิจารณาข้อพิพาทแบบ fast-track	การพิจารณาข้อพิพาทแบบ fast-track 6 สัปดาห์ และกลไกข้ามขั้นตอนผ่าน "Deadlock Letter"	สหราชอาณาจักร (Ofcom)
ผลลัพธ์อัตโนมัติสำหรับการไม่ปฏิบัติตามกรอบเวลาและการถ่วงเวลา	คำตัดสินการบังคับใช้กฎป้องกันความล่าช้า และการบังคับเข้าสู่อนุญาโตตุลาการข้อเสนอสุดท้าย (Final Offer Arbitration)	ประเทศแคนาดา (CRTC)

8. บันทึกปิดท้ายเกี่ยวกับการใช้ภาคผนวกนี้

แหล่งข้อมูลทั้งหมดที่อ้างอิงในภาคผนวกนี้ถูกดึงมาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิและอุตสาหกรรมที่เป็นสาธารณะในเดือนกรกฎาคม 2026 และสามารถจัดหาฉบับเต็มให้แก่ กสทช. ได้เมื่อมีการร้องขอ